

vergadering **40**
zittingsjaar 2015-2016

Woordelijk Verslag

Plenaire Vergadering

van 15 juni 2016

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	5
VERONTSCHULDIGINGEN	5
COMMISSIE VOOR DE OPVOLGING VAN HET KLIMAATBELEID IN VLAANDEREN	
Verlenging van de werkzaamheden	5
INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN	5
MOTIE VAN ORDE	
Opheldering over de stand van zaken	5
ACTUALITEITSDEBAT over de door de Vlaamse Regering voorgestelde hervorming van de provincies – 9 (2015-2016)	6
ACTUELE VRAAG van Elisabeth Meuleman aan Hilde Crevits, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over onderwijscontinuïteit voor kinderen en jongeren uit asielcentra die sluiten	32
ACTUELE VRAAG van Ann Brusseel aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de aanpak van homofoob en transfoob geweld	36
ACTUELE VRAAG van Anke Van dermeersch aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over het initiatief van een 'tijdelijk erkend slachthuis' voor het Offerfeest in Antwerpen en het verbod op onverdoofd slachten op tijdelijke slachtvloeren	40
ACTUELE VRAAG van Gwenny De Vroe aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over het uitblijven van een nieuwe federale Vliegwet en de stand van zaken betreffende een samenwerkingsakkoord tussen de federale overheid en de gewesten voor een gecoördineerd beleid inzake de luchthaven van Zaventem	
ACTUELE VRAAG van Katia Segers aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de stand van zaken betreffende een nieuwe Vliegwet en de aanpak van de geluidshinder door de luchthaven van Zaventem	
ACTUELE VRAAG van Bart Nevens aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de blijvende onzekerheid voor de luchthaven van Zaventem en de omwonenden met betrekking tot de vliegroutes van en naar de luchthaven	42
ACTUELE VRAAG van Tine Soens aan Geert Bourgeois, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed, over de initiatieven die Vlaanderen kan nemen om het lot van de Palestijnse bevolking in Gaza te verbeteren	47
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	50
ONTWERP VAN DECREET houdende de Vlaamse sociale bescherming – 715 (2015-2016) – Nrs. 1 tot en met 6	
Algemene bespreking	50
Artikelsgewijze bespreking	60

ONTWERP VAN DECREET houdende de regels voor de vrijwillige samenvoeging van gemeenten en tot wijziging van het decreet van 5 juli 2002 tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds, van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, van het Provinciedecreet van 9 december 2005 en van het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011 – 765 (2015-2016) – Nrs. 1 tot en met 4	
Algemene bespreking	62
Artikelsgewijze bespreking	68
VOORSTEL VAN DECREET van Lionel Bajart, Miranda Van Eetvelde, Tinne Rombouts, Marius Meremans, Caroline Bastiaens en Bart Nevens houdende wijziging van het decreet van 20 januari 2012 houdende een vernieuwd jeugd- en kinderrechtenbeleid – 717 (2015-2016) – Nrs. 1 tot en met 3	
Algemene bespreking	68
Artikelsgewijze bespreking	70
VOORSTEL van het Uitgebreid Bureau betreffende de evaluatie van de Vlaamse ombudsman Bespreking en stemming	71
ONTWERP VAN DECREET houdende de Vlaamse sociale bescherming – 715 (2015-2016) – Nrs. 1 tot en met 6	
Aangehouden stemmingsen	71
Hoofdelijke stemming	72
ONTWERP VAN DECREET houdende de regels voor de vrijwillige samenvoeging van gemeenten en tot wijziging van het decreet van 5 juli 2002 tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds, van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, van het Provinciedecreet van 9 december 2005 en van het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011 – 765 (2015-2016) – Nrs. 1 tot en met 4	
Aangehouden stemmingsen	73
Hoofdelijke stemming	74
VOORSTEL VAN DECREET van Lionel Bajart, Miranda Van Eetvelde, Tinne Rombouts, Marius Meremans, Caroline Bastiaens en Bart Nevens houdende wijziging van het decreet van 20 januari 2012 houdende een vernieuwd jeugd- en kinderrechtenbeleid – 717 (2015-2016) – Nrs. 1 tot en met 3	
Hoofdelijke stemming	74
MOTIE van Ingrid Pira, Björn Rzoska en Bart Caron tot besluit van het op 15 juni 2016 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de door de Vlaamse Regering voorgestelde hervorming van de provincies – 825 (2015-2016) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	75
MOTIE van Kurt De Loor, Els Robeyns en Joris Vandenbroucke tot besluit van het op 15 juni 2016 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de door de Vlaamse Regering voorgestelde hervorming van de provincies – 826 (2015-2016) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	75

MOTIE van Chris Janssens, Stefaan Sintobin, Tom Van Grieken, Ortwin Depoortere en Anke Van dermeersch tot besluit van het op 15 juni 2016 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de door de Vlaamse Regering voorgestelde hervorming van de provincies – 827 (2015-2016) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	76
MOTIE van Marius Meremans, Michel Doomst, Marnic De Meulemeester, Bert Maertens, Ward Kennes en Willy Segers tot besluit van het op 15 juni 2016 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de door de Vlaamse Regering voorgestelde hervorming van de provincies – 828 (2015-2016) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	76
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	76
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	78
Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	78

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– De vergadering wordt geopend om 14.03 uur.

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldigingingen zijn ingekomen van de volgende leden:

Caroline Gennez, Andries Gryffroy, Karl Vanlouwe: ambtsverplichtingen;

Emmily Talpe: familieverplichtingen;

Guy D'haeseleer, An Moerenhout, Ann Soete, Karim Van Overmeire: gezondheidsredenen.

COMMISSIE VOOR DE OPVOLGING VAN HET KLIMAATBELEID IN VLAANDEREN**Verlenging van de werkzaamheden**

De voorzitter: Dames en heren, bij de oprichting van de Commissie voor de Opvolging van het Klimaatbeleid in Vlaanderen in de plenaire vergadering van 17 februari 2016 werd bepaald dat ze haar werkzaamheden voor het zomerreces 2016 dient af te sluiten.

Het Uitgebreid Bureau van maandag 6 juni 2016 stelt voor dat de commissie haar werkzaamheden zou voortzetten tot uiterlijk eind oktober 2016.

Is het parlement het hiermee eens? (*Instemming*)

Dan is aldus besloten.

INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met de ingekomen documenten en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl.St. VI.Parl. 2015-16, nr. 60/32*)

MOTIE VAN ORDE**Opheldering over de stand van zaken**

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 50 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Wouter Vanbesien bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Vanbesien heeft het woord.

Wouter Vanbesien (Groen): Voorzitter, op 24 mei, een volle drie weken geleden, heb ik minister Tommelein gevraagd inzage te krijgen in de briefwisseling met Europa over de financiering van Oosterweel. Ik kreeg daarop geen reactie en een week later heb ik de vraag herhaald. Nog een week later heb ik u erbij betrokken, en ik ben u erkentelijk dat u mijn vraag mee hebt ondersteund. Ik neem aan dat de nieuwe minister ook een goede samenwerking met het parlement beoogt. Daarom voel ik me genoodzaakt deze kwestie ook hier even ter sprake te brengen.

De voorzitter: Minister Tommelein heeft het woord.

Minister Bart Tommelein: Voorzitter, u hebt me inderdaad op deze zaak gewezen. Ik heb ze onderzocht en heb gezien dat de brief van 24 mei inderdaad pas op 6 juni bij mij is aangekomen. Ik ben aan het onderzoeken waar hij zo lang heeft gezeten en we doen alles wat mogelijk is om u zo snel mogelijk een antwoord te geven, mijnheer Vanbesien.

Wouter Vanbesien (Groen): Het was een mail, minister, maar het kan natuurlijk dat hij door een of andere, door de rest van het parlement niet opgemerkte, bommelding werd opgehouden. Er zijn nog al rare verhalen geweest. Maar goed, ik krijg antwoord en daar kijk ik naar uit.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

**ACTUALITEITSDEBAT over de door de Vlaamse Regering voorgestelde hervorming van de provincies
– 9 (2015-2016)**

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het actualiteitsdebat over de door de Vlaamse Regering voorgestelde hervorming van de provincies.

Het debat is geopend.

De heer Meremans heeft het woord.

Marius Meremans (N-VA): Collega's, of misschien moet ik de aanhef 'citoyennes et citoyens' gebruiken, monsieur le président. Vergeef me deze aanhef in het Frans en dan nog wel in het Vlaams Parlement. Schande! Maar dat leek me gepast nu we het hebben over een historische, eerbiedwaardige instelling, opgericht in napoleontische tijden: onze provincies.

De Franse overheersing van onze gewesten is intussen al een tijdje achter de rug. Er is geen sansculotte meer te bespeuren. Hoog tijd dus om dat tussen-niveau aan te passen. Net zoals in andere dossiers zijn we er ook hier in geslaagd een doorbraak te realiseren. Daarmee geven we gevolg aan een evolutie die reeds vroeger was ingezet, de interne staatshervorming, en voeren we uit wat in het regeerakkoord staat.

Waarom deze operatie? Het is er ons niet om te doen de scalp van de provincie aan onze gordel te hangen en over de Vlaamse prairie te galopperen. Dat is niet onze bedoeling. Deze hervorming is in het direct belang van de burger. We pakken de beleidsversnippering aan en de bestuurlijke verrommeling, met meer autonomie voor gemeenten en met een kaderstellende, coachende Vlaamse overheid. Voor persoonsgebonden bevoegdheden en culturele aangelegenheden houden we twee niveaus over. Dat leidt tot meer transparantie en meer efficiëntie. De taakstelling van de provincies wordt dus verder aangescherpt. Een afgeslankte rol voor de provincies gefocust op grondgebonden bevoegdheden.

Dit is een bestuurlijke operatie, geen budgettaire. De bevoegdheden worden overgeheveld samen met de bijbehorende middelen. Het bestaande budget voor deze bevoegdheden verdwijnt dus niet. Het betreffende personeel van de provincie behoudt volheid van rechten en in overleg met de ontvangende instantie, de gemeente of Vlaanderen, bekijken we waar we hun expertise het best kunnen gebruiken.

De provincies zullen minder taken, minder bevoegdheden hebben en dus ook minder politieke mandaten, of, zoals het in de volksmond klinkt, minder postjes. Dat is ook logisch. We slanken het politieke apparaat af van 350 provincieraadsleden naar 175.

Het aantal gedeputeerden gaat van 6 naar 4. Voor Oost-Vlaanderen alleen al betekent dat een mindergrootte voor politici van circa 450.000 euro. Voor heel Vlaanderen is dat jaarlijks ruim 2 miljoen euro. Voor de gewone Vlaming, voor de burger, is er geen bijkomende fiscale druk.

Wat met de fameuze opcentiemen? Vlaanderen zal zijn basisheffing op de roerende voorheffing verhogen, want het gaat bevoegdheden overnemen, ook die voor de gemeenten. Uiteraard worden de opcentiemen van de provincie verminderd en afgetopt, alsook die van de gemeenten, net al sinds 1991. Anders ontstaat een ongewenst effect. Dat wordt decretaal bepaald zodat er door de Oost- en West-Vlaming, de Antwerpenaar, de Brabander, de Limburger en zelfs de kustbewoner geen euro meer wordt betaald dan voorheen.

Op 1 januari 2018, de overgang, is, zoals reeds gezegd, geen sinecure. Laat me toe te zeggen dat de opmaak van de inventaris en de medewerking vanuit bepaalde provinciebesturen niet altijd optimaal of constructief was. Met deze verlenging, waar de Vereniging van de Vlaamse Provincies (VVP) trouwens blij mee is, kunnen we ordentelijk een zachte landing maken. Daar is het personeel, van wie we de expertise hard nodig zullen hebben, bij gebaat.

In het verleden is er in de bovenlokale en gebiedsgerichte werking goed werk geleverd door de provinciale diensten en de ambtenaren. Er is ook een evolutie om te komen tot minder verrommeling op het tussenniveau. Ik ben geen provinciehater, maar ik ben ook geen provincialist. De N-VA wil gaan voor een sterk Vlaanderen met sterke bestuurskrachtige gemeenten. Dan is het logisch dat het tussenniveau voor een deel zal verdampen.

Slankere provincies betekenen niet enkel provincies met minder bevoegdheden en minder politiek personeel, maar ook provincies met minder nood aan provinciale partijwerking. Met andere woorden, de financiële ondersteuning van de politieke fracties en de partijen, door de provincie moet slanker. Dat is het doortrekken van de logica. Onze N-VA- provincieraadsfracties zullen in elke provincie de nodige initiatieven nemen om de provinciale financiering van de politieke partijen in overeenstemming te brengen met het afgeslankte takenpakket van de provincie. Daarmee blijven we als partij consequent in de lijn die we altijd gezegd hebben. We gaan niet besparen op de dienstverlening aan de burger, wel op de politieke structuren. Dat is de kracht van verandering. Zo komen we tot een slankere en efficiëntere overheid. Ik hoop dat jullie daarin allemaal onze bondgenoten zullen zijn.

De voorzitter: De heer De Loor heeft het woord.

Kurt De Loor (sp.a): Ik heb een aantal vragen voor de heer Meremans. In de eerste plaats wil ik hem bedanken voor zijn geschiedenisles. Hij spreekt over een doorbraak na de superministerraad van 27 mei 2016. Op welke doorbraken doelt hij precies? Is dat het opschuiven van de datum met de jaren, wat bijkomende onduidelijkheid en chaos creëert? Hij propageert nochtans meer efficiëntie en duidelijkheid en een betere dienstverlening. Ik heb in zijn betoog niet gehoord wat de nieuwe doorbraken zijn.

Wat de financiële oefening betreft, en ik stel de vraag terzelfdertijd aan minister Homans, bij de zogenaamde verevening zit nogal een grote gap tussen de berekening van de VVP en de berekening van de Vlaamse Regering. Op welke criteria is die berekening gestoeld? Is ze nog voor evolutie en bijschaving vatbaar?

Misschien nog een kanttekening: mijnheer Meremans, u verdedigt met heel veel bravoure dat de medewerking van de provinciebesturen niet optimaal was. Ik verneem van diezelfde provinciebesturen dat het niet aan hen gelegen is. Dat

staat zwart op wit op papier. Hun huiswerk was af, maar het is de Vlaamse Regering die absoluut tekort is geschoten in dit dossier.

Marius Meremans (N-VA): Wat hebben we gehoord de laatste maanden? “Die hervorming komt er niet, het gaat traag, ze gaan er niet in slagen, het zal waarschijnlijk voor de Griekse kalenden zijn.” Integendeel, een aantal dossiers werden getackeld en zijn erdoor geraakt. Ook moesten er antwoorden worden gegeven op de opmerkingen van de Raad van State. Die zijn gegeven. Dat is de doorbraak. Met andere woorden, er is duidelijkheid: op 1 januari 2018 gaan de bevoegdheden over. Dat is de doorbraak, ondanks de bewering van sommige mensen, onder andere van uw partij, dat het er niet van zou komen. Het komt er wel van. Het regeerakkoord is misschien niet de Bijbel, maar is voor ons wel het Nieuwe Testament.

Wat u zegt over bepaalde provinciebesturen, daarover zal ik niet in een welles-nietesspelletje treden. Als ik uitlatingen uit het verleden op een rijtje zet, dan doet me dat vermoeden dat bepaalde mensen in de provinciebesturen er toch niet zo tuk op waren om hun bevoegdheden af te staan. Maar u weet, the times they are a-changin', en we gaan gewoon door. (*Applaus bij de N-VA*)

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Mijnheer De Loor, u had het over de doorbraak. Voor alle duidelijkheid, dit dossier was al twee keer principiële goedgekeuring door de Vlaamse Regering. Bij de tweede principiële goedkeuring hadden we nog altijd het 'x-je' opengelaten, het bedrag dus dat we met de fiscale bevoegdheden overnemen van de provincies. We wilden van de Raad van State duidelijkheid krijgen of we al dan niet bevoegd waren. Dat was een heel principiële vraag omdat de financiering van de afslankingsoefening van de provincies natuurlijk ook wel gefundeerd moest gebeuren. De Raad van State heeft ons gezegd dat de Vlaamse Regering wel degelijk bevoegd is.

Daarom is er op de superministerraad – zoals u die noemt – een derde principiële goedkeuring gegeven aan het ontwerp van decreet. Het is opnieuw naar de Raad van State gestuurd. Het bedrag was nog niet ingevuld bij de tweede principiële goedkeuring. We hebben nu 167 miljoen euro ingevuld. Wij schatten in op basis van de jaarrekeningen die ons zijn bezorgd door de provincies, dat er voor 167 miljoen euro aan persoonsgebonden bevoegdheden bij de vijf verschillende provincies zitten. Als we spreken over een overdracht van persoonsgebonden bevoegdheden, moesten we dat bedrag ook invullen.

167 miljoen euro aan persoonsgebonden bevoegdheden is 14 procent van het totale budget dat de vijf provincies hebben. Het totale budget van de vijf provincies samen is 1.169.000.000 euro. Als ik nu heel veel gedeputeerden en oppositiepartijen hoor zeggen dat er nauwelijks nog geld overblijft voor de provincies, dan is dat een loopje nemen met de waarheid. Ze behouden 86 procent van hun jaarlijkse budget.

Wat de fiscale druk betreft, herhaal ik dat onze Vlaamse basisheffing momenteel 2,5 procent bedraagt. Als we die verhogen tot op het niveau om aan die 167 miljoen te geraken die we nodig hebben voor de persoonsgebonden bevoegdheden – geïnd door de Vlaamse overheid en al dan niet doorgestort aan de lokale besturen en aan de Vlaamse gemeenten en steden –, dan moeten we van 2,5 procent naar 5,08 procent gaan. Dat is een vermenigvuldiging met 2,03.

Als u straks in uw betoog zult vragen of dit een belastingverhoging is, dan is het antwoord 'neen'. Dit is geen belastingverhoging op Vlaams niveau, niet op provinciaal niveau en niet op gemeentelijk niveau. Waarom niet? Als we onze Vlaamse basisheffing verhogen met maal 2,03, dan hebben we decretaal

verankerd dat de provincies en gemeenten dezelfde oefening moeten doen in de andere richting. Ze moeten hun opcentiemen op de onroerende voorheffing verlagen met 2,03 zodat er in de provincies geen toenemende fiscale druk is. Voor elke burger van gelijk welke provincie zal de fiscale druk gelijk blijven. *(Applaus bij de meerderheid)*

Kurt De Loor (sp.a): Minister, u hebt opnieuw een algemene beschouwing gegeven over de berekening van hoe u tot de 167,2 miljoen euro komt. De Vereniging van de Vlaamse Provincies (VVP) heeft dat wel degelijk op een doorgronde manier gedaan, in tegenstelling tot uw cijfer.

Minister, ik hoor u zeggen dat dat cijfer vastligt en dat het niet meer kan worden bijgestuurd, ook niet op basis van de tabel die nog altijd voorligt en waarbij een aantal instellingen en organisaties nog steeds niet zijn toegewezen, hetzij aan het lokale, hetzij aan het Vlaamse niveau. Ik begrijp dat dat niet meer kan worden bijgestuurd.

Ik veronderstel dat u er opnieuw, net als in andere dossiers, rotsvast van overtuigd bent dat dit de toets van de Raad van State wel zal doorstaan? Het verleden heeft het tegenovergestelde bewezen.

Minister, ik vond dat u in uw uitspraak een loopje neemt met de waarheid. U zegt in verband met de provinciale middelen dat het peanuts is wat er wordt afgegaan. Ik keer terug naar een aantal jaar geleden, 2002. Toen had het Provinciefonds 71 miljoen euro. Het is dan een tijd, gelijk met het Gemeentefonds, gestegen met 3,5 procent. De heer Keulen was toen minister van Binnenlands Bestuur, nietwaar collega? Ondertussen zien we dat het naar 0 is gegaan. Minister, de eerlijkheid gebiedt om dit er ook bij te nemen en niet gefragmenteerd te gaan discussiëren.

Minister, minister-president, Vlaamse Regering, als ik vandaag de krant lees, merk ik dat u zelfs uw eigen meerderheidspartijen, uw coalitiepartijen niet overtuigd krijgt van dit verhaal.

Minister Liesbeth Homans: Ik heb duidelijk proberen uit te leggen waarom we bij de derde principiële goedkeuring van die bewuste vrijdag een bedrag moesten invullen. We zijn tot de totaalsom van 167 miljoen euro gekomen, omdat we natuurlijk niet opnieuw naar de Raad van State konden gaan met een x. Dat begrijpt iedereen hier aanwezig. Wil dat zeggen dat die 167 miljoen euro voor ons per definitie voor eens en voor altijd vaststaat? Neen. Wij voeren zeer duidelijk overleg met de VVP. Elke week komen wij samen. Ik neem persoonlijk deel aan die overlegmomenten met de VVP.

Mijnheer De Loor, er is toch wel een groot verschil tussen de inventaris die enerzijds is opgemaakt door de VVP en de provinciebesturen samen, en die ongeveer 68 miljoen euro bedraagt, en de inventaris die is opgemaakt door de Vlaamse administraties, die volgens mijn oordeel nog altijd onafhankelijk werken van de politiek, en die 167 miljoen euro bedraagt. We moeten proberen elkaar daarin te vinden.

Mijnheer De Loor, u ziet dat de minister van Welzijn en de minister van Jeugd en Cultuur eveneens aanwezig zijn. De minister van Sport is verontschuldigd. Zij voeren natuurlijk heel intensief bilaterale gesprekken met de verschillende gedeputeerden, met de verschillende provinciebesturen om tot een goede inventaris te komen.

Mijnheer De Loor, ik heb een gedeputeerde van uw partij, mijnheer Vandenhove uit Limburg, op de televisie horen zeggen dat hij in 2017 geen euro meer kan geven aan jeugdverenigingen, culturele instellingen en sportverenigingen, omdat het geld weg is. Ik stel u en de hele sp.a hier de vraag: waar is dat geld? Dat

geld is niet overgeheveld naar Vlaanderen, noch naar de lokale besturen.
(Applaus bij de meerderheid)

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

Chris Janssens (Vlaams Belang): Mijnheer Meremans, u klonk nogal triomfalistisch in de boodschap die u vandaag bracht. Dat verbaast mij enigszins. Hetgeen u hier vandaag met veel vuur verdedigt, staat namelijk toch wel ver van hetgeen u hebt geschreven in het programma waarmee u naar de kiezer bent getrokken in 2014. Daarin stond letterlijk: "We schaffen het provinciaal bestuursniveau af." Hetgeen u hier vandaag verdedigt, hetgeen de Vlaamse Regering is overeengekomen, ligt daar wel ver vandaan. Hetgeen oorspronkelijk, in 2014, bij het begin van deze legislatuur, in het regeerakkoord stond, was al een afslanking van uw eigen verkiezingsprogramma. Hetgeen uiteindelijk overblijft, is daar nog eens een afslanking van. De opcentiemen op de onroerende voorheffing blijven bestaan. In de grote steden, Antwerpen en Gent, zal provinciale inmenging blijven bestaan. De streefdatum die voorop werd gesteld, 1 januari 2017, is met een jaar verlengd naar 1 januari 2018.

De ene toegeving van de N-VA volgt op de andere. Het uiteindelijke resultaat staat zeer ver af van wat u in uw eigen verkiezingsprogramma hebt genoteerd. Toch staat u hier met veel triomf. Ik stel vast dat uw triomfalisme en dat van uw partij over allerlei halfslachtige compromissen, waarbij de N-VA de ene toegeving na de andere moet doen, stilaan begint te lijken op masochisme.

Marius Meremans (N-VA): Mijnheer Janssens, ik vind het een beetje raar. Een tijdje terug kregen wij als N-VA'ers het verwijt dat we caractériels zijn, dat we geen compromissen kunnen sluiten, dat we geen akkoorden kunnen sluiten. Dat hoor ik aan één kant. U komt dan zeggen tegen ons: "U sluit akkoorden, u sluit compromissen, stoute N-VA". Ja, kijk, wat is het verschil met ons? Wij zijn Vlaams-nationalisten en we zien ons volk zo graag dat we het liever zelf besturen dan dat over te laten aan iemand anders. Dat is onze taak. In ons programma willen we inderdaad verder gaan, zoals u zegt, maar je sluit akkoorden af, akkoorden om te besturen. Wij hebben een mandaat gekregen van de kiezer. Dat mandaat doen wij gestand. We proberen akkoorden te sluiten. Dat betekent dat we stappen zetten, dat we proberen die kracht van verandering op het terrein te realiseren. Daarbij is er geen sprake van een einddatum. Neen, dat is een open einde. We weten immers allemaal dat dit, gezien de evolutie in Europa, in Noord-Europa naar een evenwicht tussen centralisering en decentralisering, zeker en vast opnieuw op de agenda komt. Ondertussen moeten we er echter voor zorgen dat de boel draait, dat we een duidelijke afslanking krijgen en een scheiding tussen grondgebonden en persoonsgebonden bevoegdheden. Heel belangrijk is echter dat we de dienstverlening voor de burger beter maken. Daar is het ons om te doen en daarin zijn we ook geslaagd.

Chris Janssens (Vlaams Belang): Mijnheer Meremans, u wilt een betoog houden voor het sluiten van compromissen. In de politiek is daar op zich niets mis mee. Als u in een coalitie treedt, zult u inderdaad altijd water bij de wijn moeten doen. Als uw wijn echter geheel ondrinkbaar wordt, dan moet u uzelf toch eens vragen beginnen te stellen. Voor de N-VA lijkt dit wel de legislatuur van de gemiste kansen te worden als we kijken naar dit dossier en naar andere dossiers. De toegevingen die de N-VA doet, zijn immens. Uw partij is nochtans de grootste. U hebt in dit dossier de bevoegde minister. U hebt de minister-president. Toch slaagt u er in niet in om uw eigen programma erdoor te duwen, of zelfs maar in de richting van uw eigen programma te gaan. U lijkt de gegijzelde te zijn van de twee kleine coalitiepartners.

Marius Meremans (N-VA): We kennen die traditionele praat. Dat is het verschil: ik weet niet of u dat bent, maar ik ben allang geen maagd meer. Wij gaan wél

vooruit. Ik kom zelf uit het onderwijs, en ik heb al sms'jes gekregen van collega's die me zeggen dat dat akkoord een goed akkoord is, dat ze blij zijn. Doe zo voort, zeggen ze me. Ook over de kinderbijslag hoorde ik positieve geluiden. Nu is er dit. Je kunt toch niet zeggen dat we niet vooruit gaan. Dat is het verschil: als we een akkoord sluiten en er is een doorbraak, zeggen jullie dat dit te zwak is. Het glas is halfvol of halfleeg. We maken wel degelijk progressie. We gaan vooruit. Deze regering werkt. Dat heeft de bevolking ook gevraagd. De bevolking weet ook wel dat je niet alles in je partijprogramma van a tot z kunt realiseren. De bevolking vraagt dat je progressie maakt en dat je overeenkomt, dat je akkoorden kunt sluiten. Daarom staan wij ook hier en u daar. (*Applaus bij de N-VA*)

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

Bart Caron (Groen): Minister, ik wil u ter informatie toch gewoon meegeven dat het grootste deel van de middelen van Jeugd, Cultuur en Sport al twee jaar geleden zijn verevend, en dat die zijn toegevoegd aan de Vlaamse budgetten. Ik wil ook ter informatie meegeven dat goed besturen ook anticiperen op veranderingen is. Heel wat provincies hebben hun provinciale reglementen, die project-subsidies bevatten voor Jeugd en Cultuur, ondertussen afgeschaft of on hold gezet. Die moeten opnieuw worden geoperationaliseerd om toch nog in 2017 subsidies te kunnen geven. Als die gedeputeerden dus zeggen dat ze onmachtig zijn geworden om dingen te kunnen doen, dan hebben ze minstens voor 80 procent gelijk.

Minister Liesbeth Homans: Mijnheer Caron, het gaat natuurlijk niet over de bevoegdheden die ze niet meer hebben, maar wel dat ze zeggen geen geld meer te hebben voor de bevoegdheden die ze nog tot 1 januari 2018 mogen uitoefenen. Voor alle duidelijkheid: u hebt gelijk als u erop wijst dat er in het verleden wel een aantal oefeningen zijn gebeurd wat Cultuur betreft, maar persoonsgebonden bevoegdheden, dat is natuurlijk veel meer dan Cultuur. Dat gaat ook over Jeugd, over Sport en dergelijke meer. Dat is dus breder.

Voorzitter, ik wou vooral iets zeggen over de tussenkomst van de heer Janssens. Mijnheer Janssens, misschien weet u dat niet, want u hebt weinig ervaring en iets zegt me dat u ook weinig ervaring wilt krijgen in deze kwestie, maar er is een verschil tussen een partijprogramma en een regeerakkoord. Nu doet u uitschijnen dat er in het regeerakkoord stond dat we de provincies gingen afschaffen. Quod non. We hebben onderhandeld, we hebben een compromis bereikt met de drie partijen die nu in de Vlaamse Regering zitten en deel uitmaken van de meerderheid. Dat is natuurlijk wel een verschil.

De heer Meremans heeft ook gezegd dat we wel degelijk – niet alleen onze partij, maar ook de coalitiepartners – in staat zijn om compromissen te sluiten. Denkt u nu echt dat bijvoorbeeld de debatten van de afgelopen twee weken, de uitvoering waren van het integrale partijprogramma van coalitiepartner CD&V of van coalitiepartner Open Vld? Neen. Dit was een compromis, dit is heel duidelijk het regeerakkoord. We hebben altijd gezegd: een afslanking van de provincies. Dat was het regeerakkoord, dat hebben we afgesproken. Nu gaan we daarmee verder.

U kunt zeggen dat het niet het partijprogramma van de N-VA is, en dat klopt. We zitten met drie coalitiepartners in deze regering en ik denk niet dat uw partij het ooit zover zal schoppen om deel uit te maken van een regering, want u bent totaal niet in staat om een compromis te sluiten. (*Applaus bij de meerderheid*)

Chris Janssens (Vlaams Belang): Minister, onthoud altijd dat hoogmoed voor de val komt. Niettemin is er niets oneerbaars aan het sluiten van compromissen. Maar als u in 's hemelsnaam met 43 parlementsleden in dit halfroond, met de bevoegde minister van Binnenlands Bestuur en zelfs met de minister-president,

die u in deze zaak ruggensteun kan geven, alleen maar een resultaat behaalt dat zo ver afstaat van uw eigen verkiezingsprogramma – de afschaffing van de provinciale bestuursniveaus – dan kunt u hier toch niet tevreden mee zijn. Zeg nu toch gewoon eens dat u aan uw kleinere coalitiepartners de ene na de andere toegeving hebt moeten doen, en dat het uiteindelijke resultaat iets is waar u helemaal niet tevreden mee bent.

Mocht u uw eigen partijprogramma in deze zaak hebben gerealiseerd en dus de provinciale bestuursniveaus zou hebben afgeschaft, dan zouden wij de eerste zijn geweest om u te feliciteren en hier te applaudisseren.

De voorzitter: Minister Tommelein zal antwoorden namens minister Homans.

Minister Bart Tommelein: Nee, nee, ik zal mijn collega ondersteunen. Mijnheer Janssens, toen u naar de lagere school bent gegaan, hoop ik dat u hebt leren tellen. Dat is de basis in de politiek. Elke nieuwe jonge mens die bij mij binnenkomt in de politiek, leer ik één iets: om iets te bereiken, moet je een draagvlak en een meerderheid hebben. Dat betekent dat minister Homans gelijk heeft. We zijn met drie partijen in een coalitie, we hebben allemaal ons partijprogramma, maar om iets te realiseren en een regeerakkoord uit te voeren, moet je de helft van de stemmen hebben hier in dit halfrond. Dat betekent dat je een meerderheid moet hebben. Misschien kunt u ooit eens proberen een meerderheid te hebben in dit halfrond, mijnheer Janssens.

Chris Janssens (Vlaams Belang): Mijnheer Tommelein, ik ben blij dat u een regeerakkoord verdedigt dat u zelfs hebt getekend voor u het hebt gelezen. *(Rumoer)*

Maar in de lagere school krijg je ook geheugentests. Blijkbaar bent u daar destijds niet zo goed in geslaagd, want op het Toekomstcongres van uw eigen partij van 2013, nog niet zo lang geleden, heeft Open Vld zich uitgesproken voor de afschaffing van de provinciale bestuursniveaus. Ook de N-VA is voorstander van de afschaffing van dat provinciale bestuursniveau. Wat houdt u dan in 's hemelsnaam tegen? Er is hier een meerderheid in het parlement – dat is meer dan 50 plus 1 – voorstander van de afschaffing van de provincies, en toch slaagt de Vlaamse Regering er niet in dit te realiseren. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Somers heeft het woord.

Bart Somers (Open Vld): Mijnheer Janssens, u spreekt zichzelf toch tegen. Daarjuist was het de N-VA die moest toegeven aan de twee andere partners op het vlak van de provincies. Nu blijkt ineens dat het standpunt van Open Vld heel dicht bij dat van de N-VA staat. Wat we hier doen, is een zeer grondige hervorming van de provinciebesturen, grondiger dan ooit voordien. Dat is een enorme stap vooruit.

Mijnheer Janssens, u verwijt de partijen van de meerderheid dat ze hun programma niet helemaal hebben gerealiseerd. Kunt u één onderdeel van uw programma opnoemen dat u de voorbije dertig jaar hebt gerealiseerd? Geen enkel, mijnheer Janssens. *(Applaus bij Open Vld)*

Chris Janssens (Vlaams Belang): Mijnheer Somers, er zijn ooit zeventig punten door onze partij voorgesteld, waarvan er een heel aantal door andere partijen zijn gerealiseerd.

Want vlak voor de verkiezingen, in maart 2014, zei ene Bart Somers dat we na 25 mei geen volgende communautaire ronde meer in gang zouden moeten zetten, maar aan een interne staatshervorming moesten werken, en: "De totaal overbodige provincies kunnen daarbij het best verdwijnen."

Wel, mijnheer Somers, wat is daarvan overgebleven?

De voorzitter: De heer Doomst heeft het woord.

Michel Doomst (CD&V): Voorzitter, ministers en goede collega's, wetende dat Latijn bij velen van u een belletje doet rinkelen, kan ik om te beginnen zeggen dat de provincies een Romeins idee zijn. Dat waren 'provinciae' en daarin zit het woord 'vincere' en dat betekent toch dat men daar toen al winstmogelijkheden in zag.

In die zin kan voor CD&V deze operatie wel leiden tot afslanking maar niet tot de afdanking van de provincies. Ik ben blij dat dit hier al werd bevestigd en dat we dat nog zullen horen bevestigen. Voor ons is belangrijk dat deze stap tot een definitieve verankering en niet verkanking van dit intermediair niveau gaat leiden.

Dat dit ging gebeuren, stond in de sterren – ook van dit Vlaams Parlement – geschreven. We hebben hier al met een rapport Bestuurlijke Organisatie over gediscuteerd, we hebben de interne staatsvorming gehad, en we hebben regioscreening gehad. Het regeerakkoord heeft de knoop doorgehakt, en wij hebben daar nog een drietal 'knoopzorgen' over.

Om te beginnen, dat de afbouw nu van de persoonsgebonden materies op provinciaal vlak in dat toekomstig kader niet verder kan leiden tot afslanking van die persoonsgebonden materies. Het moet nu door de metaaldetector, maar wij willen niet dat de bevoegdheden verder worden uitgekleeft. Ten tweede moet naast de provincie ook de verrommeling van semibestuurlijke circuits, functionele besturen en andere gedeconcentreerde diensten ook eens worden bekeken. Ten derde, Vlaanderen kan, minister, ook een Pascale Naessenscursus gebruiken om toch ontvettender te werken. We kunnen en moeten daarvoor vanuit dit parlement voldoende gezonde maaltijden aanreiken.

Voor CD&V is cruciaal dat we met een mensenbril en niet met een structurenbril kijken naar de provinciale dienstverlening. Het is belangrijk op het terrein dat de mensen in hun dagelijkse bezorgdheden en aanmoedigingen nog krijgen waar zij recht op hebben. Dus graag een pleidooi om bij de afspraken over de provincies en de vakdomeinen de tijd en de ruimte te nemen om inzake personeel, bevoegdheden en investeringen geen onvolledige beslissingen te nemen, maar in volle transparantie – en we hebben ons nu een jaar extra tijd gegund – die overdracht correct te regelen.

Veel begrip ook dat personeelsleden hiervan wakker liggen. Het is belangrijk vandaag duidelijk te maken dat we hun rechten en toekomstkansen 'gesecuriseerd' willen zien en dat zij daar snel de landingspiste voor kunnen ervaren.

Als de provincies minder de luchtmacht zullen zijn van persoonsgebonden bevoegdheden, worden ze meer dan ooit de grondtroepen van de grondgebonden materies, en die zijn niet min. De voorbije dagen hebben velen van u 'met de botten aan' in het water gestaan bij de overstromingen. Welnu, onbevaarbare waterlopen, buffering en overstromingsgebieden, het zal noodzakelijk zijn, gekoppeld aan een goede ruimtelijke ordening. Dit is een uitdaging om u tegen te zeggen. Dan volgen nog: een bovenlokaal milieubeleid, een degelijk plattelandsbeleid, een sterk erfgoedbeleid, een sociaal-economisch streekbeleid, een sociale economie, toerisme naar sterke streken, Europese programma's als het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO), Interreg en Leader, een integraal fietsbeleid en trage wegen, en een digitaal optimale werking binnen de regio's. Weet ook dat 5 provinciebesturen 53 domeinen beheren waar jaarlijks 10 miljoen bezoekers komen en 1000 medewerkers actief zijn.

Met andere woorden, CD&V kan meegaan in dit proces als we kunnen garanderen dat Cultuur, Jeugd, Sport en Welzijn daardoor op mensenmaat minstens even

kort – zo niet nog dichter – bij de mensen zullen komen als vroeger en vooral dat de provincie een sleutelniveau wordt inzake die grondgebonden aangelegenheden. Want, collega's, mensen kicken niet op structuren, mensen kijken naar resultaten. Hoe de Voetbalbond werkt, interesseert niemand, nietwaar voorzitter? *(Opmerkingen)*

Er moet worden gescoord. Onze fractie wil met dit vernieuwd provinciaal landschap gaan voor een offensief beleid. De voorwaarde – dat is met alles wat we hier doen – moet zijn dat de burgers er beter van worden, want dan weten de supporters waarom. Daar gaan we voor. *(Applaus bij de meerderheid)*

Minister Liesbeth Homans: Collega Doomst, ik dank u voor uw constructieve uiteenzetting. Als u zegt dat we de mensen de garantie moeten geven dat ze in de toekomst nog een even goede dienstverlening als vandaag zullen krijgen wat de persoonsgebonden bevoegdheden betreft, dan ben ik het absoluut met u eens. We moeten dat doen. Het is ook een efficiëntieoefening dat we wat de persoonsgebonden bevoegdheden betreft nog maar twee niveaus hebben. Het provinciale niveau valt weg, maar de lokale besturen, de steden en gemeenten enerzijds en de Vlaamse overheid anderzijds, blijven. Ik hoop dan ook dat dit in samenwerking kan gebeuren met de provinciale besturen en de gedeputeerden die bevoegd zijn voor de persoonsgebonden bevoegdheden en dat we daar elkaars bondgenoten in zijn. Zo kunnen we die dienstverlening die nu vanuit de provincies gebeurt inzake cultuur, jeugd, sport en dergelijke meer, blijven garanderen ten aanzien van de burgers na deze afslankingsoperatie. Er ligt ook een grote verantwoordelijkheid bij de gedeputeerden. Niet alleen de taken worden overgeheveld, niet alleen het personeel wordt overgeheveld, maar ook de financiën moeten worden overgeheveld. Ik hoop dat we langs beide kanten op een eerlijke manier met elkaar kunnen omgaan.

Michel Doomst (CD&V): Minister, dat klopt, maar we horen natuurlijk dat wantrouwen een beetje van de beide kanten. Wij kennen als parlementsleden de werking niet van de interne keuken, maar we horen inderdaad dat de Vlaamse Regering zegt dat ze niet genoeg details krijgt van de Vlaamse provincies, en we horen ook van de provincies dat de Vlaamse Regering niet genoeg luistert naar die details, die finesses van de werking op het terrein. We willen vandaag nog aangeven dat de dienstverlening kort bij de mensen, via wat nu allemaal door provincies gebeurt, waarin het grootste aandeel cultuur is, op het terrein niet verloren zou gaan. Dat is onze grote bekommernis.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Ik wil even nuanceren met betrekking tot het wantrouwen dat zou bestaan tussen de provincies en de Vlaamse Regering. Er zit altijd een zekere spanning op een operatie van overdracht. Daar moeten we niet flauw over doen. Maar ik wil toch als minister van Cultuur en van Jeugd – ik denk dat het voor mijn collega's bevoegd voor Welzijn en Sport ook zo is – zeggen dat de vele initiatieven die de voorbije decennia door de provincies ontplooid zijn, zeer goede en waardevolle initiatieven zijn. Het is voor ons als vakministers heel belangrijk, naast het legitieme besluit van deze regering om minder bevoegdheidsniveaus te hebben, dat wij de vele goede initiatieven die er bestaan, kunnen voortzetten op het terrein ten behoeve van de mensen, zoals u terecht zegt, mijnheer Doomst. Ik span me daar absoluut voor in. Ik ben er zeker van dat dat voor mijn collega's Vandeuren en Muyters absoluut ook het geval is.

Wij nemen daar de tijd voor. Ik denk zelfs dat er op termijn nog bijkomende kansen voor de Vlaamse Regering liggen om het goede beleid dat er nu in elk van de provincies afzonderlijk gevoerd wordt, onderling af te stemmen via een regionaal beleid. In mijn winkel bijvoorbeeld hebben de provincies het terrein

geëffend voor streekgericht bibliotheekbeleid. Op een ogenblik dat wij de gemeenten meer verantwoordelijkheid hebben gegeven voor hun lokaal cultureel beleid, dus ook voor hun bibliotheken, is het goed om te kijken hoe we de gemeenten over de gemeentegrenzen heen daar verder in kunnen ondersteunen en hoe we een aantal goede praktijken in een aantal provincies verder kunnen doen ontwikkelen in de rest van Vlaanderen.

Ik bekijk deze operatie dus niet alleen met enkele administratief-institutionele zorgen, die te overwinnen zijn, maar zeker met een perspectief op het voortzetten van het bestaande beleid en zelfs nog het versterken van het beleid ten behoeve van de Vlaming.

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Wij hebben heel wat overleg, zowel met de bevoegde gedeputeerden als met hun administraties. Dit is natuurlijk een periode van zoeken naar de juiste positionering en de juiste formulering van afspraken. In die zin is de beslissing die de regering genomen heeft, ook voor ons een opportuniteit, omdat ze ten minste een duidelijk kader geeft waarop we nu kunnen doorwerken en dat we verder kunnen concretiseren.

Wij zijn in elk geval van plan om met de transities ook te kijken naar een aantal opportuniteiten. Ik geef één voorbeeld. Het is duidelijk dat een aantal provincies de lead genomen hebben als het gaat over het ontwikkelen van 'family justice centers', een samenwerking tussen de mensen van Justitie en de hulpverlening. Dat is duidelijk iets dat ook voor ons, in het kader van integrale jeugdhulp en van de strijd tegen kindermishandeling en intrafamiliaal geweld, een belangrijk issue is. Wij gaan zeker van die transitie gebruikmaken om in goed overleg met de provincie ook op Vlaams niveau het beleid te versterken.

Ik kan alleen maar bevestigen dat de gedeputeerden en de administraties uit de provincies op dit moment intens met ons overleggen en dat dat op een goede en constructieve manier gebeurt.

Bart Caron (Groen): Minister Gatz, u hebt dat mooi gezegd. Ik geloof die intentie van u ook. En ik deel ze ook. Maar ik wil eraan toevoegen dat die provincies zelf heel veel waardevolle initiatieven genomen hebben, en dat die ook in een veilige haven thuis kunnen komen als dat in een stad – kijk naar wat vandaag in de krant staat over de drie musea in de stad Antwerpen – of bij het Vlaams Gewest is. Daar ligt niet het grootste knelpunt. Het grootste knelpunt ligt in alle werkingen die allerlei jeugdwerkingen en vooral culturele jeugdorganisaties hebben opgenomen op het niveau 'te groot voor de gemeenten en te klein voor het Vlaamse niveau'. Ik noem dat graag het tussen-wal-en-schip-syndroom. Dat gaat bijvoorbeeld over de uitleendienst van de provincies voor allerlei technisch materiaal ter ondersteuning van de culturele sector.

Ik weet dat er een intentie leeft om een Regiodecreet te maken om dat op te vangen. Ik zou een warm pleidooi willen houden om die dingen heel goed in kaart te brengen. Heel veel van de innovatie in die sectoren gebeurt net in dat tussenniveau, niet in de grote Vlaamse structuren en ook niet op de kleine, lokale niveaus. Maar de provincies hebben merkwaardig genoeg in dat tussenniveau zaaigoed gerealiseerd en innovatieve dingen mogelijk gemaakt. En die zijn zo waardevol voor onze toevloed. Alleen is het bizar, minister Homans, dat we die onttrekken aan een democratisch verkozen niveau en dat we die erkennen op het regionale niveau, maar dat Vlaanderen erover zal beslissen. Dat is qua democratie een wat moeilijker constructie.

De voorzitter: De heer Dochy heeft het woord.

Bart Dochy (CD&V): Collega's, het moet ons toch geruststellen als we van onze vakministers in de persoonsgebonden materies – en ik neem aan dat dat voor minister Muyters hetzelfde verhaal is – horen dat er een zeer constructief gesprek opgestart is tussen de deputaties en de Vlaamse Regering. Dat heeft waarschijnlijk te maken gehad met een beetje koudwatervrees, om uiteindelijk tot een vertrouwensrelatie te komen en om die overheveling zoals ze in het regeerakkoord staat, ook uit te voeren.

Alle gemeentelijke bestuurders – en er zijn er hier heel wat – zullen erkennen dat die provincies ook wel een heel belangrijke taak hebben en blijven behouden in de grondgebonden materies. Collega Doomst heeft al naar het waterbeleid verwezen, maar er is ook landbouw, ruimtelijke ordening, toerisme, recreatie, de provinciale domeinen. Er zijn heel wat issues die belangrijk zijn en die verder door de provincies kunnen worden opgenomen. Wij vinden dat die provincies nu ook de uitdaging moeten aangaan om voluntaristisch verder te gaan met hun grondgebonden materies en om verder te bewijzen dat ze daar ook hun volle waarde hebben.

Kurt De Loor (sp.a): Collega's, ik had lang uitgekeken naar het betoog van CD&V. Ik heb vanmorgen ook de kranten gelezen. Collega Doomst, gelooft u nu echt dat het verhogen van de efficiëntie en het verbeteren van de dienstverlening de echte doelstellingen van deze operatie zijn? Dan wordt het hoog tijd om uw partijgenoten daar ook van te overtuigen. In De Tijd van vandaag maken zij immers gewag van een overbodige beslissing, waar de Vlaming enkel nadelen bij zal hebben. Ze hebben ook geen goed woord over voor die hervorming: het zal tot problemen leiden in de praktijk, het is een verkeerde keuze, het is larie en apekool. Het wordt hoog tijd om uw partijgenoten daar ook van te overtuigen. Of hoe rijmt u dat?

Ik hoor hier heel veel lovende woorden over de provincies, en terecht. Ze hebben al schitterende zaken gedaan. Alleen stel ik vast dat je ze wilt uitkleden, en wij stellen dat niet alleen vast. Er zijn honderden organisaties en verenigingen en instellingen op hun ongemak. Ze zijn ongerust en eisen duidelijkheid.

Michel Doomst (CD&V): Mijnheer De Loor, ik had iets minder naar uw betoog uitgekeken, maar ik had het wel verwacht dat u dit ging aangrijpen. U moet natuurlijk begrijpen dat het voor mensen die al decennialang op het terrein bezig zijn – de gedeputeerden – met die persoonsgebonden materies, een beetje een eigen kind is dat je moet afgeven. Wij begrijpen absoluut wel die bezorgdheden.

We horen hier vandaag dat in de onderhandelingen ook de bekommernis zit om al die materies op het terrein voor de mensen op dezelfde manier verteerbaar te maken. Dat is de grote bekommernis. Maar dat er in het politieke landschap, in die tussenniveaus, een evolutief gegeven zit, kunt u toch niet ontkennen, mijnheer De Loor? Er zit een logica van evolutie in. We begrijpen en respecteren de gevoeligheden, maar op een bepaald moment moeten er beslissingen worden genomen om in de toekomst de positie te verstevigen. Zoals collega Dochy zegt, kunnen we net op de grondgebonden materies de positie van het intermediair niveau volledig vastzetten en verankeren.

Minister Liesbeth Homans: Mijnheer De Loor, het was een beetje hetzelfde betoog als daarnet. Ik denk dat we net wel heel duidelijk zijn geweest voor de provincies en alle personeelsleden die werken voor de provincies en dat er ook ruimte is gecreëerd voor overleg, zowel tussen mijn kabinet en de kabinetten van de functioneel bevoegde ministers als tussen de provincies onderling. Het was noodzakelijk, ook om meer duidelijkheid te krijgen over de inventarissen enzovoort.

Er is duidelijkheid. De datum ligt vast: 1 januari 2018. Tot zolang blijven de taken, het personeel en de financiële middelen bij de provincies. Mijnheer De

Loor, u zegt dat we duidelijkheid moeten geven, die hebben we nu gegeven. Er is ook meer duidelijkheid gegeven aan de personeelsleden en meer ruimte gegeven om de overdracht – het gaat niet enkel over de loutere overdracht van personeel, maar ook over de rugzakjes en dergelijke – met meer respect te volbrengen. De datum van 1 januari 2018 is heel belangrijk.

Mijnheer De Loor, het is natuurlijk ook een taak van de gedeputeerden, van die mensen die een verantwoordelijkheid hebben binnen de provinciebesturen, om ook die duidelijkheid te geven aan het personeel, aan de verenigingen, aan de bevolking, en geen chaos te creëren. Ik herhaal mijn vraag. Als er in Limburg wordt gezegd dat er geen geld meer is om jeugdverenigingen te subsidiëren, dan herhaal ik mijn vraag: waar is dat geld? Het zit niet in de Vlaamse kas, niet in de kas van de gemeenten of steden. Ik herhaal mijn vraag: waar is dat geld? *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: De heer De Meulemeester heeft het woord.

Marnic De Meulemeester (Open Vld): Voorzitter, ministers, collega's, het is bekend dat de ambities van de Vlaamse Regering bij de hervorming van het bestuurlijk landschap hoog zijn. Men wil komen tot een vereenvoudigde structuur, met minder overheid, minder mandaten en minder betutteling. Dat is een keuze die wij als Open Vld alleen maar kunnen toejuichen.

Die grote ambitie vertaalt zich in een reeks hervormingen, zoals de integratie van het OCMW in de gemeente en de afslanking van de provincies. Deze twee hervormingen zijn zonder meer baanbrekend. Voor het eerst in decennia wordt er daadwerkelijk gesnoeid in structuren en mandaten. In tijden van budgettaire krapte geven we het signaal dat ook wij – de politiek – ons steentje bijdragen. Het is voor ons niet meer dan normaal: niet alleen moeten we het goede voorbeeld geven – 'leading by example' –, ook is het logisch dat de overheid eerst naar zichzelf kijkt en nagaat hoe ze efficiënter en goedkoper kan werken.

De provincies worden dus afgeslankt. Ze krijgen minder bevoegdheden. En omdat ze minder bevoegdheden hebben, hebben ze ook nood aan minder belastinginkomsten en minder mandatarissen. Dat is de essentie van deze hervorming.

Drie belangrijke uitgangspunten liggen aan de basis van de steun van de Open Vld-fractie voor deze operatie.

Ten eerste: minder bevoegdheden voor de provincies. De provincies werden eind 18e eeuw ingevoerd door de Franse bezetter. In 1831 kregen ze een grondwettelijke verankering, met een eigen autonomie. Maar sindsdien is er heel wat veranderd: door fusies is het aantal gemeenten gedaald van 2739 Belgische gemeenten destijds naar 589 vandaag. De lokale besturen staan dus sterker. Daarnaast is er een belangrijk bestuursniveau bij gekomen: het regionale. Gelet op deze evolutie kun je terecht vragen stellen bij de bestaansreden van het provinciale niveau. Door deze hervorming worden alvast belangrijke bevoegdheden, zoals Cultuur, Sport, Jeugd en Welzijn, herverdeeld naar beneden – de steden en gemeenten – of naar boven, naar Vlaanderen.

Twee: minder belastinginkomsten. Als je minder bevoegdheden hebt, moet je ook minder belastingen innen. Dat is de logica zelve. Daarom worden de provinciale opcentiemen drastisch verlaagd. De fiscale neutraliteit was voor de Open Vld-fractie zeer belangrijk. Deze hervorming mag en zal de belastingbetaler geen extra euro kosten. Dat zou trouwens de wereld op zijn kop zetten zijn: minder overheid, minder structuren, minder mandaten ... en toch meer belastingen? Dat kan niet! Daarom komen er dus provinciale maximumtarieven, ongeveer een derde van de huidige tarieven, en wordt het Vlaamse basistarief slechts verhoogd om de overgedragen kosten te dekken, zo'n 167 miljoen euro.

Deze beide ingrepen, decretaal verankerd, waarborgen dat de belastingbetaler geen euro meer zal moeten betalen dan vandaag. Integendeel: het gaat om maximumtarieven, dus in de toekomst kan het enkel maar naar omlaag. 'The only way is down.'

Door de verhoging van het Vlaamse basistarief zullen ook gemeenten moeten ingrijpen en hun tarieven voor opcentiemen verlagen. Ook dat wordt decretaal vastgelegd. Met een omzendbrief zullen ze hun nieuwe tarieven zwart op wit toegestuurd krijgen, met de duidelijke boodschap deze operatie niet te gebruiken – lees: misbruiken – om hun inwoners een belastingverhoging door de maag te splitsen. Nogmaals: minder overheid en toch meer belastingen? Dat is zeker niet de keuze van Open Vld.

Het derde luik van deze hervorming is de vermindering van het aantal politieke mandaten. Het aantal provincieraadsleden wordt gehalveerd en per provincie zullen er nog maar vier gedeputeerden zijn. Dit is het logische sluitstuk van deze hervorming en een duidelijk signaal dat de politiek ook bij zichzelf bespaart. Na de grote woorden die hier vorige week op de tribune zijn gezegd over de verkiezingsuitgaven, ga ik ervan uit dat deze hervorming dan ook op de massale en overtuigende steun van de oppositie kan rekenen.

Collega's, 'tussen droom en daad staan wetten in de weg en praktische bezwaren'. Iedereen kent deze beroemde zin van Willem Elsschot. Hij is zonder meer van toepassing op de bestuurlijke hervormingen die deze regering wil realiseren. Telkens weer botsen de ambities van de regering op vele vragen en opmerkingen. Telkens weer wordt er gewezen op allerlei – vooral praktische – bezwaren. Toch roep ik de minister op om resoluut door te zetten. De weerstand bij sommigen bewijst alleen maar het fundamentele karakter van de hervorming. Op ons, minister Homans, zult u daarom ten volle kunnen rekenen. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: De heer Durnez heeft het woord.

Jan Durnez (CD&V): Als oud-voorzitter van de VVP wil ik u deze informatie niet onthouden, namelijk dat er in de 16e eeuw al een bestendige deputatie was in Brugge – puur ter informatie.

De voorzitter: De heer De Loor heeft het woord.

Kurt De Loor (sp.a): Dank u wel, voorzitter, dank u wel, collega Durnez, voor deze bijdrage.

Collega's, op 27 mei stuurde de Vlaamse Regering na een marathonzitting ronkende berichten over een historisch akkoord de wereld in. Na lang onderhandelen stond de nieuwe kinderbijslag in de steigers, zou het onderwijs hertekend worden en werden de provincies afgeslankt. Afgeslankte provincies, met als doel meer bestuurlijke efficiëntie en een betere dienstverlening aan de burger, wie kan daar in hemelsnaam tegen zijn? Mijn fractie alvast niet. Sp.a is een grote voorstander van bestuurlijke vernieuwing waarbij de kwaliteit van de dienstverlening aan de Vlaming centraal staat. Sp.a is een grote voorstander van het schrappen van overbodige bestuurlijke mandaten. En sp.a is een grote voorstander van een efficiëntere organisatie van de overheid. Als dat uw doelstellingen zijn, Vlaamse Regering, dan zult u in ons een partner vinden.

Maar als bestuurlijke efficiëntie en een betere dienstverlening écht uw doelstellingen zijn, dan hebt u de afgelopen maanden, minister, grote kansen laten liggen om ook daadwerkelijk stappen in die richting te zetten. Want op het terrein heersen chaos en onduidelijkheid. Als u meer efficiëntie en een betere dienstverlening wilt, waarom tasten de honderden organisaties, verenigingen en

instellingen die de steun van de provincies broodnodig hebben, dan vandaag nog altijd in het duister over hun toekomst? U wilt de persoonsgebonden bevoegdheden Sport, Cultuur, Jeugd en Welzijn onttrekken aan de provincies. Van de aangekondigde decreten die een opvangnet moeten bieden voor al die organisaties, verenigingen en instellingen, is de eerste letter nog niet eens geschreven. Zij weten niet of ze morgen nog voort kunnen. Is het dat, minister, wat u bedoelt met goeie dienstverlening en goed bestuur?

Als u meer efficiëntie en een betere dienstverlening wilt, waarom zien we daar dan niets van in het traject dat u de voorbije twee jaar in dit dossier hebt afgelegd? De Vlaamse Regering had op 13 november van vorig jaar al een zogenaamde historische beslissing genomen over de afslanking van de provincies. Zoals zo vaak nam u het ook toen niet zo nauw met de rechtsregels. En dus botste u op een 'njet' van de Raad van State. Het is nog maar zeer de vraag of de Raad van State deze keer wel vrolijk zal worden van uw opgewarmde plannen. De kans is groot dat het terug naar af wordt. Is het dat wat u efficiëntie noemt? Als u meer efficiëntie en een betere dienstverlening wil, waarom organiseert u zelf dan keer op keer de bestuurlijke chaos, minister? Of het nu gaat over decentralisatie van Vlaamse bevoegdheden die een veel te lege doos dreigt te worden, of de integratie van OCMW's in gemeenten die juridisch vastloopt, of de afslanking van de provincies, elk van uw projecten dreigt dramatische gevolgen te hebben, voor de werknemers, voor de vele mensen actief in organisaties en verenigingen, en ja, voor de dienstverlening aan de bevolking in haar totaliteit.

Minister, ik wil me echt niet moeien met de echtelijke ruzies binnen uw coalitie, maar zelfs uw eigen regeringspartner CD&V gelooft niet dat uw doelstellingen meer efficiëntie en een betere dienstverlening zijn. Zij denken dat uw motieven electoraal zijn, zij vrezen dat uw enige bedoeling is om CD&V dood te knippen in het landelijke Vlaanderen. Ik laat die analyses vanzelfsprekend volledig voor hun rekening.

Feit is wel dat efficiëntie en dienstverlening in dit dossier ver weg zijn. U bent wel degelijk de pedalen kwijt, minister. Honderden organisaties, verenigingen en instellingen die tot nog toe door de provincies werden ondersteund, zijn daar het slachtoffer van, samen met de honderdduizenden Vlamingen die een beroep doen op hun dienstverlening. *(Applaus bij de sp-a)*

De voorzitter: Mevrouw Pira heeft het woord.

Ingrid Pira (Groen): Minister, u zult het waarschijnlijk niet toegeven, maar wij volgen de discussies over uw hervormingen al lang en wij weten dat ze toch niet zo goed lijken te lukken. Met de integratie van de OCMW's in de gemeenten vlot het niet, dat hebben we een paar weken geleden gezien, en nu komt u naar deze bespreking met een dossier dat chaotisch en onduidelijk is. Op fiscaal vlak, want u wilde in het begin de opcentiemen afschaffen en dat is u niet gelukt. Maar ook organisatorisch, want het jaar uitstel dat u als een gunst voorstelt, is geen gunst, maar veroorzaakt onduidelijkheid op het terrein. Door dat jaar uitstel weten vele medewerkers en politici van onze lokale besturen niet meer wat ze nu moeten doen.

Het ergste van al is nog dat uw halfslachtige hervorming ravages aanricht in mooie en waardevolle initiatieven die door de provincies worden ondersteund. Er is het schrijnende verhaal van het Antwerpse expertisecentrum Modem bijvoorbeeld, dat al jarenlang ten dienste staat van mensen met een handicap, of het West-Vlaams Consultatiebureau voor Diagnostiek en Zorg voor mensen met een autismespectrumstoornis. Ook in de cultuursector rijzen torenhoge vragen. De Warande in Turnhout, Z33 in Hasselt, het Caermersklooster in Gent, Mu.Zee in Oostende, allemaal vragen ze zich af: wie neemt de provinciale taken over, wat is onze toekomst?

Hoelang is de N-VA eigenlijk al bezig met de hervorming van de provincies, minister? Zeven jaar. Vijf jaar met minister Bourgeois, toen minister van Binnenlands Bestuur, en twee jaar met u. En wat is het resultaat? Plannen om de bestuurlijke verrommeling aan te pakken, en vandaag staat u hier met rode cijfers op uw rapport. Gebuisd voor de financiële constructie – u weet van niets. Gebuisd voor de bevoegdheidsoverdracht – een jaar uitstel. En gebuisd voor een draagvlak. De discussie van daarnet maakt nog maar eens duidelijk dat dit geen compromis is, maar een spreidstand waar CD&V en N-VA in staan als het over de provincies gaat.

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

Marius Meremans (N-VA): Ik wil u toch even onderbreken, mevrouw Pira. De inkanteling van het OCMW en de hervorming van de provincies zijn redelijk grote omwentelingen. Dacht u nu echt dat we dat parcours zonder enige hindernis of obstakel konden afleggen? Dan zit u ergens anders dan in het Vlaams Parlement, ergens op een wolk, want zo gaat dat niet. Natuurlijk komen we obstakels tegen en natuurlijk moeten we rekening houden met adviezen van de Raad van State. Dat is nu eenmaal onze wetgeving. In elk geval klopt het niet wat u zegt. Die hervorming is al een tijdje bezig, omdat we stap voor stap werken. Als u wilt dat het onmiddellijk gebeurt, dan moeten we geen democratie hebben, maar een dictatuur, misschien een groene dictatuur. Zo werken we niet. We creëren een draagvlak en de evolutie gaat voort. Andere landen zijn ons in deze evolutie voorgegaan, zoals de heer Doomst al zei. Dat wilde ik toch even toelichten.

Natuurlijk behoren we tot verschillende partijen met verschillende partijprogramma's, dat is maar normaal. En wellicht hebben we verschillende meningen over het uiteindelijke doel van de provincies, maar we sluiten een akkoord en daar houden we ons aan.

Dat is elkaar het woord geven. Zo werkt een democratie. Zo werkt een regering, en niet anders.

Wie creëert chaos? Zoals mevrouw Homans daarnet zei, een bronsgroene gedeputeerde die zegt dat hij geen geld meer heeft voor zijn vereniging, creëert zelf chaos. Het zijn precies dergelijke mensen die de chaos aanwakkeren. Ik heb daarnet heel duidelijk gezegd: cultuur, jeugd, welzijn en sport zijn materies die ons nauw aan het hart liggen. We zullen niet toelaten dat er ook maar één euro verdwijnt. We gaan erop toezien dat de dienstverlening voor de burger gegarandeerd blijft. Natuurlijk, als er geen vertrouwen is van u jegens ons, dan creëert u chaos. Dat is niet mijn probleem, dat is het uwe.

Michel Doomst (CD&V): Mevrouw Pira, ik wou uw spreidstand ook eens van dichterbij bekijken. Uw standpunt is: weg met alles in de provincie, en we vervangen ze door regio's. Kunt u dat vandaag eens duidelijk zeggen en zeggen hoe u dat ooit gerealiseerd zult krijgen?

Ingrid Pira (Groen): Mijnheer Meremans, uiteraard zijn wij voor hervormingen, zowel voor de OCMW's als voor de provincies. Dat hebben wij nooit onder stoelen of banken gestoken. Onze kritiek betreft de manier waarop uw partij, van in het begin, hervormingen aankondigt, het werkveld aan het werk zet, zowel de OCMW's – daar ga ik vandaag niet dieper op in – als de provincies, iedereen braaf zijn job laat doen tegen 2017 en dan op het einde van de rit hen confronteert met "het lukt niet; het is tegen volgend jaar; er zijn problemen", enzovoort. Uw manier van hervormen brengt mensen in verwarring en in onzekerheid. Dat is onze fundamentele kritiek op de manier waarop u wilt hervormen. Willen wij het te snel? Neen. U wilt het te snel. U wilt absoluut binnenkort kunnen zeggen wat u hebt gedaan. Alleen is de vraag: werkt het op het terrein? Ik kan vandaag alleen vaststellen dat van de vijf hervormingen die u voorstelt rond de provincies, er

drie – de opcentiemen, het provincievrij maken, de timing tegen 2017 – alvast vandaag niet gelukt zijn. Moet u daarom de chaos in de schoenen schuiven van de provincies, van de gedeputeerden, van de oppositie? Neen. U bent verantwoordelijk voor die chaos. *(Applaus bij Groen en sp.a)*

Marius Meremans (N-VA): Mevrouw Pira, u zegt net dat door dat jaar langer chaos wordt gecreëerd. Dat is toch heel bizar. De VVP, die de belangen van de provincies behartigt, zegt precies tegen ons dat ze het een goede zaak vindt dat het een jaar later wordt doorgevoerd. Zo kunnen ze op een ordentelijke, zachte manier, de landing voorbereiden. U gaat dus eigenlijk in tegen de verzuchtingen en het advies van de Vereniging van de Vlaamse Provincies.

Ingrid Pira (Groen): Mijnheer Doomst was benieuwd naar mijn spreidstand. Dat is niet mijn spreidstand. Het is de spreidstand binnen de regering: CD&V wil de provincies behouden en de N-VA wil de provincies afschaffen. De heer Meremans heeft het daarnet nog gezegd: het tussenniveau verdampt. In de regeringsbanken zitten minister Gatz en minister Vandeurzen, die behartenswaardige woorden hebben gesproken over de bovengemeentelijke initiatieven, over het belang van het tussenniveau. Wat is het nu eigenlijk? De regering is daarover verdeeld en probeert hier nu een verbloemend debatje te voeren. Maar werkt het op het terrein? Ik vraag me trouwens af wat de mensen op het terrein wel moeten denken van dit debat.

Minister Jo Vandeurzen: Ik ga u mijn eerlijke overtuiging geven. Ik vind dit een opportuniteit om in het welzijnsbeleid een aantal zaken structureler te financieren, stabiel te maken en op de juiste plaats te financieren. U noemt een aantal voorbeelden van initiatieven die heel waardevol zijn. Maar als elk bestuursniveau op alle soorten terreinen allerlei nieuwe recurrente financieringsinitiatieven initieert, en er totaal geen beeld meer is of iedereen op het juiste niveau de juiste dingen doet, dan ontstaat een gevoel van deresponsabilisering. Dan ontstaat het gevoel dat "als het niet lukt in het ene beleidsniveau, het andere misschien kan depanneren". Dat leidt op de duur tot een financieel incoherent verhaal.

Ik onderschat de moeilijkheden niet. Ik begrijp meestal heel goed de onrust, maar het is ook een moment om een aantal zaken terug op het juiste bestuursniveau te positioneren. In een land dat complex is en waar we voortdurend zeggen dat we moeten proberen om zo efficiënt mogelijk te besturen en zo min mogelijk appel te moeten doen op belastingen langs alle kanten, is dergelijke oefening een opportuniteit om te kijken hoe de efficiëntie kan worden verhoogd en hoe dingen die niet eindeloos projectmatig kunnen worden gefinancierd, structureel kunnen worden gefinancierd. Ze worden op een hoger niveau gebracht waardoor niet in elke provincie opnieuw het warm water moet worden uitgevonden. Ik onderschat de moeilijkheden absoluut niet, maar zo'n moment is ook een opportuniteit. Ik vind dat dit de houding van een vakminister moet zijn, geconfronteerd met de transitie die zal gebeuren. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

Ward Kennes (CD&V): Het belang van de provincies als het enige herverdelende tussenniveau mag niet worden onderschat. Er zijn heel veel tussenniveaus en iedereen erkent dat er tussenniveaus moeten zijn tussen gemeenten en Vlaanderen, maar er is er maar eentje dat herverdelend kan werken. Dat is een heel belangrijk gegeven om een samenleving op te bouwen, ook gebaseerd op solidariteit tussen gemeenten. Solidariteit bestaat niet alleen binnen gemeentegrenzen en Vlaanderen.

Een aantal sprekers hebben al gewezen op de positieve keuzes die zijn gemaakt voor de toekomst omtrent grondgebonden zaken, water, ruimtelijke ordening en

economische ontwikkeling. We moeten de aandacht vooral toespitsen op wat de provincies zullen kunnen doen in de toekomst, niet zozeer op de structuren maar op de concrete bevoegdheden die erg belangrijk zijn. Kijk maar naar het water op dit moment.

Tot slot wil ik nog wijzen op dat één jaar uitstel. Men zegt dat het gaat over een zachte landing. Ik krijg toch heel wat signalen dat dit voor zeer veel onduidelijkheid en onrust zorgt. We moeten erkennen dat mensen soms van job veranderen omdat ze weten dat het een aflopend verhaal is. Men gaat geen nieuwe mensen meer aanwerven voor een dienst die overgedragen moet worden. Dit creëert problemen in de praktijk, en we mogen daar niet te vlug overheen gaan en het te rooskleurig voorstellen als een zachte landing. Wie wijst op die problemen, legt de vinger op de wonde. Dit mogen we niet onderschatten. Het is een probleem voor wie nu bezig is met die transitie.

De voorzitter: Mevrouw Van den Brandt heeft het woord.

Elke Van den Brandt (Groen): Minister, u hebt een aantal dingen gezegd die ik absoluut kan volgen. U zegt dat welzijnsinitiatieven op de juiste plek moeten worden gebracht. Dat is absoluut waar. Ze structureel financieren in plaats van projectmatig? Absoluut waar. Ervoor zorgen dat niet iedereen het warm water opnieuw moet uitvinden? Absoluut waar. Maar wat gebeurt er in de realiteit? De voorbeelden die mevrouw Pira aanhaalt, zijn echt niet zo willekeurig gekozen. In de realiteit is het zo dat organisaties die soms echt wel het warm water uitvinden, die uniek zijn, die pionieren en revolutionair zijn in hun kleine domein, door de mazen van het net glippen en de deuren moeten sluiten.

We hebben hier over Modem, een organisatie op de lijst, een debat gehad. In de provincie Antwerpen was de resolutie door alle partijen ondertekend om te vragen dat ze in leven konden blijven. In het Vlaams Parlement heb ik dit voorstel van resolutie ook ingediend. Het was niet nodig om die te steunen want u zou een oplossing vinden. Wat is de realiteit? Er is een lightversie van die organisatie, nog eens heropgenomen door de Thomas More-instelling. De kracht van wat die organisatie deed, bestaat niet meer.

Ja, de juiste plek. Ja, structureel. Ja, geen warm water heruitvinden. Maar neen, niet zomaar schrappen, want er gebeurt goed werk. Als er niet wordt ingegrepen, dan verdwijnen organisaties die nodig zijn.

Minister Jo Vandeurzen: Dit is niet de plaats om over een punctueel dossier te debatteren, maar het feit dat de expertise van deze organisatie verduurzaamd en verankerd wordt in een hogeschool die zich in haar nieuwe taakstelling, met alle hervormingen die het hoger onderwijs heeft gemaakt, daarop wil toeleggen en daarin wil excelleren, vind ik persoonlijk een goede manier om iets, waarvan iedereen beseft dat we dat heel moeilijk plaatsbaar kregen in het reguliere handicapspecifieke beleid, veilig te stellen voor de toekomst. In mijn ogen is dat een grote opportuniteit om een hogeschool communicatiemateriaal voor personen met een handicap te laten ontwikkelen. Dat is daar zeer goed geplaatst. Ik begrijp heel goed de mensen die daar met veel energie in tewerkgesteld waren en vinden dat ze dit beter autonoom en op eigen kracht konden doen. De verankering van die expertise op dat niveau vind ik een heel goede zaak voor het handicapspecifieke beleid.

Elke Van den Brandt (Groen): Ik wil vermijden dat het debat gaat over één organisatie, maar ze kunnen slechts een fractie doen van wat ze voordien deden. Mensen met een beperking worden nu niet meer geholpen zoals voorheen. Het is goed dat er iets blijft, maar het is niet goed dat de kracht van de organisatie is weggehaald. Ik wil het debat niet toespitsen op één organisatie. Ik wil aantonen

dat wat er nu gaande is, wel degelijk een impact heeft op het welzijnsaanbod in ons land. (*Applaus bij Groen en sp.a*)

Marnic De Meulemeester (Open Vld): Mevrouw Pira, ik begrijp u niet zo goed. In de commissie hebt u er vaak voor gepleit dat het proces van de afslanking van de provincies niet te vlug mag gaan. Er moet overleg en samenspraak zijn. Dat proces duurt misschien iets langer, maar ik ben ervan overtuigd dat men er zorgvuldig mee moet omgaan. We hebben het advies van de Raad van State nauwkeurig bekeken. Er zijn aanpassingen gebeurd. Het is ook het bewijs dat er een traject van nauw overleg en samenspraak is gehouden tussen zowel de Vlaamse Regering als de bevoegde minister en de vakministers. U zegt nu dat het allemaal veel te lang duurt, terwijl u voordien vond dat het allemaal te vlug ging. Dat begrijp ik eigenlijk niet goed.

De afslanking van de provincies is een belangrijk dossier, dat we tot een goed einde willen brengen. Alles moet zorgvuldig worden bekeken. De nauwe samenspraak en dat nauwe overleg tussen de Vlaamse Regering en de provincies, dat nu verder loopt, is belangrijk voor het welslagen van deze operatie.

Ingrid Pira (Groen): Minister, ik heb het vaak gezegd in de provincie. Weet u waarom uw hervorming niet lukt? Omdat het geen goede hervorming is. Mijnheer De Meulemeester, ik heb het vaak gezegd. Dit is niet onze hervorming. Ze is niet goed omdat ze een kunstmatig compromis is. Het is geen afslanking. Het is een amputatie van bevoegdheden. U haalt bevoegdheden weg van een niveau en laat andere bestaan.

Het feit dat men niet klaar is geraakt met die lijst tegen 2017 bewijst dat het niet echt goed lukt. Wie doet het? De gemeenten of Vlaanderen? Het is een kunstmatig compromis tussen afschaffen en behouden.

Uw hervorming is niet goed – en dat is voor ons fundamenteel – omdat u een niveau tussen de steden en gemeenten en Vlaanderen uit wilt halen. U, als N-VA, wilt twee bestuursniveaus. U bent daarin zeer duidelijk. Wij willen er drie. Voor ons, minister, is veranderen vernieuwen en niet vernietigen.

Minister Liesbeth Homans: Mevrouw Pira, er is een verschil tussen aan de ene kant de inventaris van welke provincie welke persoonsgebonden bevoegdheden uitoefent en aan de andere kant de lijst van welk niveau bepaalde bevoegdheden zal overnemen. Voor alle duidelijkheid: dat is niet hetzelfde. Ik heb u gezegd dat er nogal een groot gat zat tussen de inventaris die is opgemaakt door de verschillende provinciebesturen en de inventarissen die anderzijds zijn opgemaakt door de Vlaamse administratie. We hebben met de VVP overlegd, en de VVP is zelf vragende partij geweest om de datum te verschuiven naar 1 januari 2018, met alle respect voor het personeel. Voor alle duidelijkheid: ik begrijp dat het een beetje voor onrust zorgt bij het personeel. We zijn nu juni 2016. Het begint op 1 januari 2018. Wij willen deze transformatie doen met alle respect voor het personeel. Dat is belangrijk. Ik denk dat u dat ook onderschrijft.

Ik zie echt niet waar het probleem zit. Ik begrijp niet dat wij, als wij in juni 2016 duidelijkheid verschaffen naar een transformatie die over anderhalf jaar start, nu voor chaos zouden zorgen. Ik snap dat niet.

Mevrouw Pira, ik weet niet of u zich bewust bent van het feit dat een legislatuur in dit parlement normaal gezien vijf jaar telt? Uw partij schuift elke keer opnieuw hetzelfde riedeltje naar voren: "Geen enkele hervorming van deze Vlaamse Regering lukt." We zijn juni 2016. Deze Vlaamse ploeg is nog geen twee jaar bezig. Een legislatuur duurt normaal gezien drie jaar. Langs de ene kant zegt u – net als een van de collega's, maar ik ben vergeten wie –: "U wilt zo snel mogelijk hervormen, maar u slaagt er niet in. Toch gaat u op het terrein zeggen hoe hard

u uw best doet.” Maar wat is het nu, mevrouw Pira? Vindt u nu echt dat deze Vlaamse Regering in geen enkele hervorming slaagt? Ja of nee?

Ik ben verder nog altijd in blijde verwachting van uw concreet standpunt wat de provincies betreft.

Ingrid Pira (Groen): Minister, we voeren een debat over de provincies. Ik spreek mij niet uit over alle projecten van de Vlaamse Regering. Het is op dit moment niet aan mij om dat te doen. Ik spreek mij uit over uw hervormingen als minister van Binnenlands Bestuur.

Ik heb verwezen naar de OCMW's. Ter zake zit u in een juridisch kluwen. De mensen op het terrein weten niet wat ze moeten doen. Ik verwijs naar de provincies. Wat dat betreft, hield u de mensen tot voor een paar weken voor dat ze tegen 2017 klaar moesten zijn. Ik weet niet of u weet hoe het er op het terrein uitziet, maar veel provinciebesturen hebben hun reglementen al veranderd in het licht van een bevoegdheidsoverdracht in 2017. Wat komen ze een week geleden te weten, via de kranten dan nog? Dat dit tot 2018 is uitgesteld. Veel provinciebesturen vragen zich dus af of ze die reglementen nu opnieuw moeten opstarten. Zoals de heer Kennes zegt, er is onduidelijkheid. Die onduidelijkheid komt er niet door de provincies, komt er niet omdat de provincies niet willen meewerken. Ik weet uit ervaring dat veel provincies het jammer vinden dat hun niveau wordt afgeschaft, dat u dat op termijn zelfs niet meer ziet zitten, maar ik weet dat ze zo goed als allemaal loyaal hebben meegewerkt aan uw hervorming. Ik kan alleen maar vaststellen dat u niet klaar bent geraakt met de bevoegdheidsoverdracht en dat binnen uw meerderheid wordt toegegeven dat dat op het terrein voor onduidelijkheid zorgt.

Marius Meremans (N-VA): Mevrouw Pira, u hebt eigenlijk een lage dunk van de provincies. U zegt immers dat die onmogelijk in staat zullen zijn om een provincieraadsbesluit te maken om dat reglement opnieuw voor een jaar te installeren. Wel, mevrouw Pira, ik schat onze provincieraadsleden en gedeputeerden veel hoger in. Dat is voor hen een kleine ingreep om dat met een jaar te verlengen. Dat is heus niet onmogelijk, hoor. Onze provincieraadsleden kunnen dat.

Michel Doomst (CD&V): Ik wil de steun van de N-VA-collega voor de provincieraadsleden ondersteunen. Mevrouw Pira, als u zegt dat u die 5 provincies gaat opdoeken – want dat is eigenlijk het standpunt van Groen – en ze gaat vervangen door 25 stadsregio's, dan moet u ook eens duidelijk zeggen waar u dan de verrommeling gaat verkleinen en wat dan de duidelijkheid voor de burger zal zijn qua dienstverlening en zo.

De voorzitter: De heer Rzoska heeft het woord.

Björn Rzoska (Groen): Ik voel me toch genooddaakt om me hierin te mengen, want u laat mevrouw Pira gewoon niet uitspreken. Mijnheer Doomst, ik vind het van een ongelooflijke arrogantie getuigen dat u zegt dat wij de provincies eigenlijk willen afschaffen. Ja, we willen stads- en streekgewesten. Weet u waar wij de bestuurlijke verrommeling gaan aanpakken? Aan de onderkant, bij de intercommunales, waar iedereen hier in dit halfrond heel wat postjes te verdelen heeft. De democratische legitimiteit en de transparantie van al die verrommeling aan de onderkant zijn nul. Die durft u niet aan te pakken, en dan schiet u op een partij die een goede hervorming wil.

Mijnheer Meremans, het is zoals mevrouw Pira zegt. Minister, dat is ook voor u. U zegt nog maar twee jaar bezig te zijn. Het is uw collega, minister-president Bourgeois, die in de vorige legislatuur deze hervorming heeft klaargezet. Mijnheer Meremans, u kunt dan beginnen dingen om te draaien, maar op dit moment zijn we twee jaar verder, eigenlijk zeven jaar als ik die vijf jaar Bourgeois

erbij telt, en u moet toegeven dat u op het terrein geen meter vooruitgang hebt gemaakt. Waarmee komt u vandaag naar het parlement? Met een hele fiscale constructie die het allemaal veel complexer en een pak minder transparant maakt, voor die provincies, maar ook voor die lokale besturen, want daar zal ook op moeten worden ingegrepen. We hebben het gehad over de opcentiemen. De heer De Meulemeester heeft het er ook over gehad. Dat heeft allemaal te maken met het feit dat bijvoorbeeld minister Homans het nodig vond om het Provinciefonds af te schaffen. Men had dat kunnen aanhouden tot op het einde. Dan had men dit soort constructies niet nodig gehad.

Kom ons nu dus niet zeggen dat ons standpunt niet duidelijk is. Het enige dat jullie vandaag voor mij etaleren, en dat heb ik daarnet gezien, is dat ministers van de meerderheid collega's van CD&V moeten geruststellen over de hervorming van de provincies, en dat u zegt dat het niveau zal verdampen, terwijl de heren Kennes en Doomst zeggen te hopen dat er op het einde van de rit toch nog iets overblijft. Voor wie neemt u dit parlement eigenlijk? (*Applaus bij Groen en sp.a*)

Marius Meremans (N-VA): Ik hoor u spreken over postjes. Ik heb daarnet aangehaald in mijn betoog dat het onze bedoeling is om de politieke mandaten te verminderen. Dat betekent besparen op het politieke apparaat, niet op de werking. U hebt het over fiscale constructies. Welke? Voor de burger verandert er niets. Ik heb het duidelijk gezegd: of hij nu woont in De Panne of in Opgrimbie, dat maakt niets uit, hij gaat niet meer betalen.

Wie creëert er hier postjes? Ik ga even door op de ideeën van Groen om naar stads- en streekgewesten te gaan.

Dat is heel simpel. U wilt van vijf provincies naar dertien, naar vijftien, twintig mini-provincies gaan. Dat is uw bedoeling. Wat gaat u doen? U schrijft letterlijk in uw teksten dat u daar verkozen bestuursraden van gaat maken. Dat betekent dat u geen mandatarissen gaat verminderen, u gaat ze potverdorie vermeerderen. Ze moeten allemaal worden betaald en ondersteund. Dat is de maagdelijkheid van Groen in verband met postjes. (*Applaus bij de N-VA*)

Michel Doomst (CD&V): Mijnheer Rzoska, u zegt dat u duidelijkheid wilt. Wij poneren dat er van onderuit een verduidelijking komt van de taakstelling van de provincie. Als u onze tussenkomst hebt gehoord, dan weet u dat we andere bestuurlijke verrommeling evengoed willen aanpakken van onderuit.

Ik heb verwezen naar de regioscreening; die elementen liggen op tafel. We zijn helemaal niet te beroerd om ook dat dossier op te pakken. Alleen vrees ik, wanneer we uw piste zouden bewandelen om in plaats van de 5 provincies, 25 regio's te poneren, dat we de bestuurlijke ondoorzichtigheid nog groter zullen maken dan vandaag.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

Matthias Diependaele (N-VA): Mijnheer Rzoska, uw redding van mevrouw Pira heeft aan onduidelijkheid niets overgelaten. Wij hebben de kans gegrepen waar we konden om in te grijpen in die politieke mandaten. Wij zijn ervan overtuigd dat er te veel politieke mandaten zijn. U hebt de kans gehad om de Senaat af te schaffen; u hebt dat niet gedaan. U hebt die kans laten liggen. Kom ons dus niets anders verwijten.

Ik ben het volledig met u eens over wat u zegt over de intercommunales. Het is een zeer grijs gebied, waar we dringend klaarheid in moeten scheppen. Dat leeft bij de meerderheid. Aan ons hebt u een partner. Wij hebben er nu voor gekozen om die politieke postjes aan te pakken. Met uw voorstel gaat u die net vermeerderen. U gaat zorgen voor een toename, een inflatie aan politieke postjes. Als dat

geen zelfbediening is, dan weet ik het ook niet meer. We hebben gezorgd dat we eindelijk gaan ingrijpen in die verrommeling. Dat er nog stappen te zetten zijn, dat het nog kan worden geperfectioneerd, absoluut. Maar de eerste stappen zijn ten minste gezet. Dat hebben we van u nog niet kunnen zeggen. (*Applaus bij de N-VA*)

Björn Rzoska (Groen): Mijnheer Diependaele, wat schaft u eigenlijk af met deze hervorming? Twee gedeputeerden per provincie en een aantal provincieraadsleden. Proficiat. Wat de hervorming van de Senaat betreft, wij hebben veertig senatoren geschraapt, en dat was een compromis. De heer Meremans zei daarnet op het spreekgestoelte: Ah, we hebben een compromis moeten sluiten. Wel, wij hebben er een gesloten met zes partijen. Uw partij is van tafel weggegaan; wij hebben een compromis gesloten.

Mijnheer Doomst, waar wil ik naartoe? U zegt dat ik naar 15 en 25 provincies ga. Neen. Weet u waar ik naartoe wil? Hoeveel intercommunales bestaan er? Een regioscreening. Ik wil bij wijze van spreken van ettelijke honderden intercommunales naar 13 en 25 transparante regio's met transparante mandaten, geen mandaten aan de onderkant waar niemand van weet hoe groot de vergoeding is ...

Matthias Diependaele (N-VA): Vestzak, broekzak.

Björn Rzoska (Groen): ... waar niemand van weet, mijnheer Diependaele, hoe de besturen worden samengesteld. Dat zijn politieke compromissen in een achterkamer, en daar doen wij niet aan mee. Daar willen wij gaan naar een transparantie tussen het Vlaamse en het lokale niveau. En niet de halfslachtige hervorming die nu op tafel ligt, waarvan u constant aan ministers van de meerderheid vraagt: niet te hard duwen, we hopen dat er nog iets overschiet op het einde van de rit. (*Applaus bij Groen*)

Matthias Diependaele (N-VA): Het is toch wel godgeklaagd. Mijnheer Rzoska, u zegt enerzijds dat u ze gaat weghalen bij de intercommunales. Wij zijn daar een partner in, dat zeg ik zeer duidelijk, daar willen we gerust aan meewerken. Anderzijds zegt u dat u ze gaat creëren bij de streekbesturen. Dat is vestzak, broekzak. Wat is daar nu plots zoveel transparanter aan? U voegt op de ene plaats toe wat u op de andere plaats weghaalt. Geen enkele stap vooruit is dat. Wij zetten hier een heel duidelijke stap vooruit. 175 provincieraadsleden minder. Als dat geen stap vooruit is, weet ik het ook niet meer. Die komen nergens anders bij. Ze gaan gewoon weg.

Marius Meremans (N-VA): Een gemeente heeft inderdaad veel samenwerkingsverbanden, soms te veel. Mijn stad heeft er zelfs 66. Soms is dat te veel, en dat hebben we ook gezegd. We willen gaan voor samenvallende samenwerkingsverbanden, maar de bal ligt in het kamp van de gemeente. Dat is de autonomie van de gemeente. Ik zie steeds meer dat die gemeenten daar inderdaad naartoe werken, dat ze zorgen dat er minder samenwerkingsverbanden zijn, zoals bijvoorbeeld bibliotheekwerking, cultuur- en gemeenschapscentra, erfgoed. Ze proberen om samen tot samenvallende samenwerkingsverbanden te komen.

Maar daar geloven wij in de autonomie van de gemeenten. Wij zijn geen keizerkoster die dat gaat opleggen. Wij geloven daar in de kracht van onze gemeenten. Dat is vertrouwen, dat is verbinden en dat is vooruitgaan.

De voorzitter: Minister-president Bourgeois heeft het woord.

Minister-president Geert Bourgeois: Mevrouw Pira, u hebt het over onduidelijkheid. Ik geloof dat dit een zeer duidelijke hervorming is, collega's. Er is een onderscheid tussen grondgebonden en persoonsgebonden materies. Daar kan niet veel discussie over ontstaan.

Er wordt hier heel wat onrust gezaaid. Ik durf u te zeggen dat minister van Welzijn Vandeuren, minister van Cultuur en Jeugd Gatz en minister van Sport Muyters zeer zorgvuldig omgegaan zijn met de onderhandelingen op hun vakgebied, gecoördineerd door minister Homans. Dit is zeer zorgvuldig gebeurd. Daar is lang op gewerkt. Waar de onduidelijkheid zit, is in de verwerking van de bevoegdheden binnen de budgetten van de provincies die niet op uniforme wijze dezelfde gegevens aan het licht brengen. Als we spreken over de afschaffing van de welzijns-, jeugd-, cultuur- en sportbevoegdheden is dat zonneklaar. Alleen vinden we in al die jaarrekeningen de budgetten niet op dezelfde uniforme manier weer. Dat heeft veel werk geleverd. De collega's zijn daar echt zeer zorgvuldig mee omgegaan, absoluut.

Als daar een jaar bij komt, moet u geen onrust creëren. De budgetten verdwijnen niet, de bestaande subsidiëring loopt gewoon door al die tijd. Er komt gewoon een jaar bij. Trouwens, ik hoor hier veel pleidooien om dat allemaal doordacht te gaan doen.

Mevrouw Pira, u zegt dat de meerderheid en de regering verdeeld zijn. Dat is absoluut niet waar. Ik weet dat de wens de vader is van de gedachte. Het is een hervorming die in het regeerakkoord staat en op een correcte manier omgezet wordt in een akkoord dat nu voorligt. Het was een moeilijke oefening, want de fiscale bevoegdheid is niet gemakkelijk. We zijn tot een oplossing gekomen. Minister Homans heeft een oplossing gevonden. Inderdaad, het is niet wat het initieel was, omdat de Raad van State zegt dat we niet bevoegd zijn om de fiscale bevoegdheid daar helemaal weg te nemen en dan te vervangen door iets anders. Maar we komen tot een goed systeem van aftopping en we zorgen dat de mensen geen euro meer moeten betalen, ook niet op gemeentelijk niveau.

Mijnheer Rzoska, in verband met uw pleidooi met betrekking tot het lokale niveau: de heer Meremans heeft het perfect verwoord. Ik ben inderdaad begonnen met de regioscreening: die is klaar. Het is aan de gemeenten om initiatief te nemen. Het is aan de gouverneurs om dit te coördineren. Maar verwar alstublieft niet met de grote intercommunales. U gaat de grote intercommunales die de facto bedrijven zijn, vaak nutsbedrijven, niet vervangen door kleinschalige intergemeentelijke samenwerkingsverbanden. Wat moet gebeuren, en dat is een uitdaging voor de gemeenten, dat is dat ze in hun samenwerking met de omringende gemeenten streven naar uniformiteit en cohesie: dat is altijd met dezelfde gemeenten grensoverschrijdend gaan samenwerken.

Nu is dat absoluut niet homogeen. Er is geen cohesie. Er zitten aberraties in tot en met. Maar de regioscreening heeft heel goed aangetoond waar de rode concentrische cirkels zitten, waar gemeenten perfect kunnen gaan samenwerken. Ze kunnen beslissen dat de gemeenten A, B, C, D en E altijd gaan samenwerken omdat ze sociografisch, economisch, infrastructureel en mobiliteitsmatig enzovoort samenwerkend gebied zijn, bijna van nature uit. Wel, laat die gemeenten daar eens initiatief voor nemen. Het zal de transparantie verhogen, het zal de democratie verhogen. Maar denk niet dat je bij die operatie – dat wil ik nog eens beklemtonen – alle intercommunales afschaft. De intercommunales zijn vaak heel sterk uitgegroeid tot nutsbedrijven. Die ga je niet reduceren tot zes, zeven, acht gemeenten. Dit is niet aan de orde.

Ward Kennes (CD&V): In het debat zijn vier spelers. Er is verwezen naar de individuele belastingbetaler, waar een neutrale oplossing voor gezocht is. Er wordt verwezen naar Vlaanderen en de provincies die afspraken maken en overleggen. Maar een zorg is er ook – en dat moet de zorg zijn van iedereen – om ook de verenigingen en de vrijwilligers en de instellingen die zich nu moeten reorganiseren, garanties en goede oplossingen te bieden. Ik weet dat er overleg bezig is, maar we moeten ook voor ogen houden dat de provincies mee gezorgd

hebben voor een goede subregionale spreiding, en dat is een oproep, een taak en een inzet voor Vlaanderen, om ook die goede spreiding voor kleinere spelers in het veld van Cultuur, Jeugd, Sport en Welzijn waar te maken. Dat is gewoon een oproep omdat er heel wat signalen uit die richting ons bereiken.

Dat wil niet zeggen dat wat er nu beslist is, niet goed is. Het komt erop aan om bij de afspraken die gemaakt zijn, die spelers ook niet uit het oog te verliezen want die verwachten ook dat er voor hen goede oplossingen komen. Dat zijn er nog andere dan de belastingbetalers, dat zijn er nog andere dan de provinciebesturen zelf, andere dan het Vlaamse beleid en zijn administratie, maar dat zijn al die andere spelers, en die zijn ook betrokken partij.

Ingrid Pira (Groen): Minister-president, die regioscreening is iets waar wij heel sterk in geloven. Wij vinden het jammer dat daar niet op voortgewerkt is, maar dat er nu een kunstmatige hervorming van de provincies is, waarbij bevoegdheden van elkaar worden afgesplitst.

Nog eens, mijnheer Kennes, u zegt: het klopt wel. Wij zeggen: het klopt niet. Het is een hervorming die niet klopt. Dit werkt niet. Dit is kunstmatig. Wij geloven in wat er van onderuit al dertig jaar aan het groeien is: die kleine en die grote bovengemeentelijke samenwerkingsverbanden, de intercommunales, tot en met de politiezones en de brandweerzones. Er zijn zo veel bovengemeentelijke samenwerkingsverbanden gegroeid die aantonen dat de gemeenten voor een bepaalde bevoegdheid te klein zijn en de provincies te groot.

Wat wij willen, is dat hele veld van oude en nieuwe bovengemeentelijke samenwerkingsverbanden, inclusief de intercommunales, inclusief de nieuwe stads-regionale samenwerkingsverbanden, op elkaar leggen en elkaar afstemmen. Die leiden ons naar de aloude idee van de stads- en streekgewesten, waarvan er in elke partij voorstanders zijn. Dat willen wij in een voorstel van decreet dat wij vorige week hebben ingediend, vorm geven. Hoeveel mandaten daaraan gekoppeld zijn, collega's, daar lopen we toch niet op vooruit! De essentie is dat wij een tussenliggend niveau ontzettend belangrijk vinden en dat wij dat op termijn het belangrijkste niveau vinden. In die zin vinden wij de afschaffing van het tussenliggende niveau gewoon een stap in de verkeerde richting.

Minister-president, ik dacht toch dat u een vurig verdediger bent van dat tussenliggende niveau. Ik heb u gezien op de Antwerpse zender ATV afgelopen weekend. Toen hebt u letterlijk gezegd dat er over dat tussenniveau dringend moet worden gesproken. Minister Homans, ik stel voor dat u de woorden van de minister-president in daden omzet en dat u daarover spreekt. Wij vinden dat u nu uw tijd verliest met een hervorming die zinloos is, met een hervorming die een stap in de verkeerde richting is. Voor ons is het dringend tijd voor een hervorming die verbindt in plaats van verdeelt en die vooral vertrekt van wat er gedurende jaren op het lokale niveau onder steden en gemeenten groeit. Minister, wij willen dat u stopt met de huidige geforceerde afbouw van de provincies en start met de dynamische opbouw naar stads- en streekgewesten.

Minister-president Geert Bourgeois: Collega Pira, u gaat natuurlijk voorbij aan de andere hervormingen die al doorgevoerd zijn in deze en vorige regeerperiode. De autonomie van de gemeenten is sterk vergroot. De bevoegdheden van de gemeenten zijn sterk toegenomen. De vele plannen en rapporten, elf, twaalf, dertien per jaar die de gemeenten moesten indienen in Brussel, elk jaar een plan, elk jaar een rapport, zijn afgeschaft. Onder de vorige regeerperiode hebben we het toezicht tot bijna niets herleid.

Collega Homans gaat dat nu in de feiten realiseren: er zullen nog twee vormen van toezicht zijn, op de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden en op de jaarrekening. Elk ander toezicht verdwijnt. De sectorale subsidies zijn ingekanteld

en gaan zo maar door. Er is een heel belangrijke bevoegdheidsoverdracht, meer autonomie, minder betutteling, minder voogdij. Dat is de uitvoering van het regeerakkoord dat gaat voor twee sterke niveaus.

Uiteraard heb ik gezegd dat ik vind dat dat tussenniveau moet worden aangepakt. Ik ben daarmee begonnen in de vorige periode. Het is niet zoals uw collega zegt dat er enkele honderden zijn. Ik heb er toen meer dan 2200 in kaart gebracht, weliswaar een aantal zeer informele, niet in de vorm van structuren. Maar het is aan de steden en aan de gemeenten om daar werk van te maken. De gouverneurs hebben die taak ook gekregen. Het is in hun belang om dat te doen.

Maak er dus geen amalgaam van. Begin daar niet de brandweer- en de politiezones bij te vermelden. Vlaanderen is daar niet voor bevoegd. Ik zie ook dat er zelfs een verschil is tussen brandweer- en politiezones. Ik zou dat persoonlijk veel liever anders hebben, dat er voor veiligheid ook één tussen- of bovengemeentelijke samenwerking is. Maar goed, wij hebben daar niets aan te zeggen.

Wat de gemeenten wel kunnen doen, is al die formele en informele samenwerkingsverbanden niet alleen in kaart brengen, maar ze nu ook echt samendrukken, zodat er tot een veel grotere cohesie gekomen wordt.

Maak tot slot ook geen amalgaam met de grote nutsbedrijven die een aantal intercommunales zijn.

Ingrid Pira (Groen): Minister-president, u hebt gepleit voor dat tussenliggende niveau. U spreekt over tweeduizend intergemeentelijke samenwerkingsverbanden. Ons pleidooi is om daar eens werk van te maken. Er is niets mis mee om eens te kijken of de gebiedsomschrijving van een bepaalde regio overeenkomt met de gebiedsomschrijving van een paar politiezones. Hoe meer we op elkaar kunnen afstemmen, hoe beter. Ons pleidooi is alleen om daar nu mee te beginnen, om te beginnen met die opbouw naar stads- en streekgewesten, naar dat organische en natuurlijke tussenliggende niveau.

Wij pleiten er in die zin voor om de provincies niet af te schaffen, maar ze te hervormen naar die stads- en streekgewesten. Dan zitten we met een heel natuurlijk bestuurlijk niveau, waar gemeenten of fusies van gemeenten – ik hoop dat u het daarmee eens bent, minister-president – nooit toe in staat zullen zijn.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

Bart Caron (Groen): Ik wil één element van het debat nog eens opnieuw aanraken, namelijk het herverdelende effect. Ik richt mij in het bijzonder tot minister Gatz. De middelen die verbonden waren aan Vlaamse decreten en die ook door de provincies aan dezelfde organisaties werden toegekend, hebben we een paar jaar geleden al ingekanteld. Straks gaan we middelen herverdelen op basis van het Kunstendecreet en het Cultureel-erfgoeddecreet.

Minister, de provincies met het minste aantal organisaties hebben altijd in belangrijke mate herverdelend gewerkt. Zij hebben behoorlijk veel geld in die culturele sectoren gestopt. Als je al dat geld in de centrale pot stopt en bij een subsidierende herverdeelt, zul je wellicht het effect krijgen dat we al dertig jaar krijgen, namelijk dat het gros van de middelen in de Vlaamse ruit terecht komt, of minstens in die driehoek. Dat geld dat van de provincies komt, komt via die centrale pot weer in diezelfde driehoek terecht. Zo wordt dat herverdelende effect helemaal ongedaan gemaakt.

Los van de ideologische discussie voor of tegen provincies, moeten we er waakzaam voor zijn dat dat herverdelende effect niet teniet wordt gedaan en dat die middelen niet weer naar het centrum gezogen worden. Dat is een belangrijke

bekommernis. Ik ben voor één keer provincialist vandaag en wil eens opkomen voor de ambities en de terechte zorgen die vooral perifere provincies hebben. Ik heb de cijfers van het Kunstendecreet geanalyseerd. Vlaams-Brabant heeft 7 procent, Limburg 5 procent en West-Vlaanderen 9 procent. Al de rest zit in de ruit. Als die middelen van de provincies ook nog eens in de ruit terechtkomen, zijn we twee keer 'gejost'.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Ik beschouw die opmerking niet als een provincialistische opmerking, mijnheer Caron. Het is inderdaad een element waarmee we in het beleid terdege rekening moeten houden. Vanuit uw inhoudelijke benadering van de verdeling binnen de kunstensector zou ik zelf als Brusselaar kunnen zeggen dat alles wel is in de driehoek Brussel-Antwerpen-Gent, en met de ruit neem ik Leuven er zeker graag nog bij. Maar ik ben er mij inderdaad van bewust dat de provincies Limburg en West-Vlaanderen daar een bepaalde herverdelende rol in gespeeld hebben. Het is wel degelijk de bedoeling dat we de middelen die nu vanuit die provincies naar een aantal kunstinstellingen – maar je kunt dat ook verbreden – gaan, bij die instellingen houden. Dat zijn legitieme middelen waarmee zij nu werken en waar ze in de toekomst mee moeten kunnen werken.

We hebben al de gelegenheid gehad om daar in de commissie Cultuur over te spreken, collega Caron. Ik wil nogmaals de geruststelling geven dat ik in die filosofie de overdracht van die provinciale middelen absoluut wil bekijken, met recht en reden.

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

Chris Janssens (Vlaams Belang): Voorzitter, collega's, dit was het laatste actuadebat – voorlopig toch – over het drietrapsakkoord van de Vlaamse Regering, waarbij de ene CD&V-minister de hervorming van de kinderbeijlaging kreeg, waarbij de andere CD&V-minister de hervorming van het onderwijs kreeg, en waarbij ten slotte een N-VA-minister de hervorming van de provincies kreeg.

Wie het dan wil binnenhalen of wie daarmee een doelpunt wil scoren en wie daar trots op wil zijn, moet dat toch kunnen toetsen aan zijn, en in dit geval haar, eigen verkiezingsprogramma. Wat staat er in het N-VA-verkiezingsprogramma? "Het provinciaal bestuursniveau schaffen we af." In het uiteindelijk regeerakkoord was er al geen sprake meer van afschaffing maar werd het plots een afslanking. En zelfs wat er is opgenomen in het regeerakkoord, wordt maar half of zelfs helemaal niet gerealiseerd. Met name de opcentiemen op de onroerende voorheffing blijven. Van enkel een dotatie aan de provincies en een besparing die daarop zou worden doorgevoerd, is geen sprake meer. Provincies behouden ook hun bevoegdheden in de grote steden. De startdatum werd met een jaar verlengd. Het regeerakkoord was al een flauw doorslagje van het N-VA-programma, en het uiteindelijke resultaat is een nog flauwer doorslagje van het regeerakkoord. Dit is dus helemaal geen trofee of geen triomf voor de N-VA. Dit is alleen maar een schaamlapje.

Er zijn daarvoor volgens mij twee belangrijke redenen. Ten eerste werd het afslankingsproject bij de totstandkoming van het Vlaams regeerakkoord weliswaar doorgedrukt door de N-VA, maar blijkbaar zonder dat men zich daarbij vragen stelde over de technische uitvoerbaarheid of haalbaarheid. Met andere woorden, de operatie lijkt wel zeer slecht voorbereid. Ten tweede, regeringspartners Open Vld en vooral CD&V waren, om het eufemistisch uit te drukken, niet bijster enthousiast over deze hervorming. Ze werden daarbij ook voortdurend opgejaagd door hun vertegenwoordigers in de provinciebesturen.

Minister, het is een publiek geheim dat u, wat de voorbereiding van uw afslankingsproject – althans wat de provincies betreft –, het voorbije anderhalf jaar als

coördinerend minister niet bepaald vlot werd bediend door zowel de provinciebesturen als de kabinetten van uw collega's. Uiteindelijk is die afslanking een gevecht om de macht geworden. Veel meer dan zich bezig te houden met de vraag welk niveau nu het beste is geplaatst om de diverse overheidstaken uit te voeren, lijken de meerderheidspartijen gedreven door de drang om zoveel mogelijk privileges te vrijwaren en politieke vriendjes te bedienen.

Minister, de meest opvallende wijziging in deze aangepaste versie van het voorontwerp van decreet is uiteraard de aftopping van de opcentiemen. Er waren opmerkingen van de Raad van State. Er werd gevreesd dat een en ander wel eens tot een belastingverhoging zou kunnen leiden. Dus is er nu enkel nog sprake van een gedeeltelijke integratie van de provinciale opcentiemen in een verhoogde Vlaamse basisheffing en wordt het systeem van de dotatie vervangen door het vastleggen van maximumtarieven voor de onroerende voorheffing in elke Vlaamse provincie. De provinciebesturen behouden dus wel degelijk nog een zekere fiscale autonomie op het vlak van de onroerende voorheffing voor de financiering van de bevoegdheden die hun nog resten. Of een en ander echt fiscaal neutraal zal zijn, moet nog blijken, want het valt te verwachten dat provinciebesturen die worden geconfronteerd met de begrenzing van hun fiscale autonomie, allicht op zoek gaan naar een andere manier, naar een andere bron van inkomsten via bijvoorbeeld de algemene provinciebelasting, de bedrijfsbelasting of zelfs de provinciale tweedeverblijftaks.

Minister, zelfs met het halveren van het aantal te verkiezen provincieraadsleden en het herleiden van de gedeputeerden van zes naar vier, blijft dit een halfslachtige hervorming die veraf staat van wat u voor de verkiezingen predikte. Twee meerderheidspartijen van de drie verkondigen al jaren dat het provinciaal bestuursniveau het beste wordt afgeschaft, maar het uiteindelijke resultaat ligt er ver vanaf. Het is een rommelig compromis geworden, een compromis à la Belge met veel chaos en onduidelijkheden.

Voorzitter, ik sluit me aan bij de woorden die u hebt uitgesproken in Villa Politica deze middag: "De provinciale besturen moeten worden afgeschaft. Die handel heeft totaal geen nut meer." Voorzitter, ik sluit me daarbij aan. Mocht uw minister dat ook hebben gedaan, dan stonden wij hier te applaudiseren. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Durnez heeft het woord.

Jan Durnez (CD&V): Voorzitter, er is bij momenten nogal stevig denigrerend gesproken over de 'postjes'. Ik ben 24 jaar actief geweest op het provinciale veld. Dat waren ook de enige verkozenen die hier niet mochten komen. Ik heb daar veel mensen gezien die op hun 'postje' hard en schitterend werk hebben gedaan. Dat wou ik hier toch eventjes aangeven. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

Wenst iemand tot besluit van dit actualiteitsdebat een motie of een motie van wantrouwen in te dienen?

– *Groen, sp.a, het Vlaams Belang en de meerderheid kondigen aan een motie te zullen indienen.*

De moties moeten uiterlijk om 16.30 uur zijn ingediend.

Het parlement zal zich daarover straks uitspreken.

Het debat is gesloten.

ACTUELE VRAAG van Elisabeth Meuleman aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over onderwijscontinuïteit voor kinderen en jongeren uit asielcentra die sluiten

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Elisabeth Meuleman (Groen): Minister, een paar dagen geleden maakte staatssecretaris Francken bekend dat er dertig asielcentra zouden sluiten, goed voor tienduizend plaatsen. Daar zijn driehonderd plaatsen bij voor niet-begeleide minderjarigen. Er zijn vier centra specifiek voor niet-begeleide minderjarigen die zouden sluiten: Dendermonde, Deinze, Overijse en Knesselare. Die centra waren van die sluiting niet op de hoogte gebracht. Die weten ook niet wanneer ze moeten sluiten.

Het gevolg is dat die kinderen – en in bepaalde centra zijn het er 110 – van 13, 14, 15 jaar die hier zijn zonder hun ouders, niet weten waar ze volgend jaar naar school zullen kunnen gaan. Die centra weten ook niet waar ze die kinderen moeten inschrijven. Moeten ze die kinderen inschrijven in de school waar ze nu schoollopen? Moeten ze die kinderen in een andere inschrijven? Maar dan weten ze nog niet waar! Voor die kinderen heerst dus de grootste onzekerheid. En deze voormiddag hoorden we nog in een hoorzitting dat Fedasil 36 procent van hen als 'zeer kwetsbaar' bestempelt. Dat wil zeggen: getraumatiseerd, psychiatrische problemen. Van die kinderen gaan we dus op het einde van het schooljaar zeggen dat we niet weten waar ze naar school zullen kunnen gaan.

Minister, dat zijn de niet-begeleide minderjarigen. Maar het gaat ook over een hoop kinderen die hier wel zijn met hun gezin, die hier een tijdje school hebben gelopen, voor wie onze scholen en leerkrachten – zoals u weet, minister – ontzettend veel inspanningen hebben gedaan, om die kinderen door middel van nieuw opgerichte OKAN-klasjes (onthaalonderwijs voor anderstalige kinderen), van containerklassen die ze op school bij hebben gezet, een plek te geven en rust te geven. Ook die weten niet meer waar ze naar school kunnen gaan.

Minister, wat gaat u daaraan doen, want dat zijn toch toestanden die wij absoluut niet kunnen dulden?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Mevrouw Meuleman, de Federale Regering en de staatssecretaris hebben vorige week inderdaad gecommuniceerd dat een aantal collectieve voorzieningen zouden sluiten.

Ik zet eerst een aantal principes op een rijtje.

We hebben in het parlement al een aantal keren gedebatteerd over het feit dat kinderen en gezinnen niet thuishoren in grote collectieve centra. We moeten alles doen wat we kunnen om ervoor te zorgen dat gezinnen ofwel zo snel mogelijk naar lokale opvanginitiatieven kunnen gaan, ofwel dat kinderen die hier zonder hun ouders aankomen, een plaats kunnen vinden in een gastgezin of elders.

Die sluiting werd plots gecommuniceerd. Ik heb niets aan het toeval overgelaten. Twee dagen later zaten wij al samen met de staatssecretaris om een aantal zorgen te uiten. De eerste zorg was dat dit alstublieft niet in dit lopende schooljaar kon worden gedaan. Die afspraak werd onmiddellijk gemaakt: evident niet in het lopende schooljaar. Ten tweede is het ook van belang om te weten – zeker als het gaat om niet-begeleide minderjarigen – dat zij toch zo veel mogelijk een traject zouden kunnen volgen dat aansluit bij wat ze al gedaan hebben. Mevrouw Meuleman, nogmaals: als we de keuze moeten maken tussen de kans

geven aan kinderen om in een gastgezin te verblijven of in een groot collectief centrum, dan zult u met mij de eerste keuze maken. De vraag is dus gesteld om een zeer zorgzaam transitietraject op te zetten, zeker voor de kinderen die hier zonder ouders of zonder familieleden zijn. Dat engagement is opgenomen. Men is nu aan het bekijken op welke manier men ermee kan omgaan. Er zijn natuurlijk een aantal centra in ons land geopend met de duidelijke expliciete veronderstelling dat ze tijdelijk zouden zijn.

Op het ogenblik dat je voelt dat we die capaciteit niet meer nodig hebben, moeten we maximaal zoeken naar structurele oplossingen voor mensen, wat we nu ook zullen doen. Ik heb twee dagen geleden alle onderwijskoepels en ook Fedasil en het kabinet van de staatssecretaris bij mij op overleg gehad. Er zijn ondertussen dus al twee overlegmomenten geweest en er zijn ook afspraken gemaakt om zeer zorgvuldig om te gaan met alles wat sluitingen en kinderen aangaat. U weet wellicht dat we de vervolgcoachregeling volledig hebben aangepast zodat scholen ook in de komende jaren op een goede wijze ondersteuning kunnen krijgen. Het is nu zaak om over wat beslist is een cadans te volgen op maat van kinderen, en zeker van die kinderen die hier helemaal ontheemd en zonder familie aangekomen zijn.

Elisabeth Meuleman (Groen): Minister, het gaat om 300 niet-begeleide jongeren in die asielcentra en voor hen moet een pleeggezin worden gezocht. Nu zijn er vier kinderen in pleeggezinnen. Er zullen wel wat plaatsen bijkomen, ik heb mij laten vertellen dat er 36 nieuwe matches gevonden zijn. Er zitten ongeveer 40 kinderen in begeleid wonen en 18 in residentiële centra. Als we de som maken: 300 kinderen, 18 en 40 hebben onderdak en er zijn 36 pleeggezinnen, zitten we dus lang nog niet aan het aantal dat we moeten hebben om voor opvang te zorgen. Volgens berekeningen zouden er van die 300 150 een plaats vinden in Vlaanderen, maar zouden er 150 naar Wallonië moeten omdat de heer Francken vindt dat de inspanningen tussen Wallonië en Vlaanderen niet eerlijk verdeeld zijn. Die kinderen, die hier dus gedurende een halfjaar of een aantal maanden Nederlands geleerd hebben in OKAN-klasjes (Onthaalklas Anderstalige Nieuwkomers), zullen nu dus naar Wallonië moeten gaan om daar opnieuw in een andere taal te moeten beginnen. Ik hoop, minister, – maar ik heb dat vernomen uit zeer betrouwbare bron en uit overleg dat met u heeft plaatsgehad – dat dit absoluut niet het geval zal zijn, want dat lijkt mij een compleet verkeerde beslissing.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

Kris Van Dijck (N-VA): Wij hebben deze voormiddag dienaangaande een zeer interessante hoorzitting gehad; collega Meuleman, u was daar ook een tijdje aanwezig.

Vooreerst denk ik dat het inderdaad heel belangrijk is om een continuüm te hebben, maar we mogen ook niet ontkennen dat wanneer grote asielcentra hun rol vervuld hebben, ze ook gesloten worden. Wat het onderwijscontinuüm betreft, mogen we ook niet doen alsof tijdens het schooljaar van school veranderen problematisch is. Ik weet dat dit een gevoelige materie is, maar er zijn heel wat kinderen die in een gewone situatie ook tijdens een schooljaar van school veranderen, wegens verhuizingen of dies meer.

Voorzitter, we mogen ook niet vergeten dat dit problemen schept voor deze kinderen als ze niet begeleid zijn, we hebben daarstraks de aantallen gehoord. Mevrouw Meuleman, u doet een oproep naar meer mensen die deze pleegzorg op zich zullen en willen nemen, zodat die begeleiding er is.

Minister, ik wil u vragen het pad te blijven bewandelen. Ik weet dat de omzendbrief van de staatssecretaris dit jaar gewijzigd is om een zicht te hebben op die schoolgaande kinderen. Ik hoop dat op deze manier kan worden voortgewerkt en ik denk dat we op goede weg zijn.

De voorzitter: Mevrouw Helsen heeft het woord.

Kathleen Helsen (CD&V): Minister, collega van Dijck heeft juist ook gezegd dat we deze voormiddag een heel interessante hoorzitting hebben gehad, met drie commissies samen, omdat de problematiek van kinderen zonder papieren en kinderen op de vlucht niet beperkt is tot het onderwijs alleen, ook welzijn, jeugd en vrije tijd zijn hier bij betrokken. Daarom hebben de drie commissies samen deze hoorzitting gehouden vanochtend. De verschillende aanwezigen bij die hoorzitting hebben heel duidelijk gezegd dat het ontzettend belangrijk is om vanuit de verschillende beleidsdomeinen een veel betere communicatie te voeren over wat scholen kunnen verwachten met betrekking tot kinderen. Onze leerkrachten doen enorme inspanningen om die kinderen te integreren, om hen de taal te leren. Ze bereiken zeer mooie resultaten maar ze worden nauwelijks of niet geïnformeerd over het traject dat kinderen afleggen, het statuut waarin ze zich bevinden. Ze zijn echt vragende partij om een goede ontwikkeling en begeleiding van kinderen in de toekomst te verbeteren. Vandaar de vraag om dat zeker te blijven opnemen, niet alleen nu met betrekking tot de asielcentra, maar voor alle kinderen.

De voorzitter: De heer De Ro heeft het woord.

Jo De Ro (Open Vld): Ik hoop dat effectief alle fracties en alle collega's de mening delen dat kinderen, van vluchtelingen of niet, begeleid of niet, geen gewichtjes zijn op een Belgische weegschaal.

Als er aan de ene kant te weinig gewicht is, moeten ze maar naar de andere kant worden verschoven. Daarom was ik zeer blij dat de collega's van de N-VA in de commissie vanochtend zeer duidelijk waren en dat zij bericht hadden gekregen, vermoedelijk van het kabinet-Francken, dat het niet zou kloppen dat alle, of een groot deel van de kinderen die in Vlaanderen naar school zijn geweest, plots moeten verhuizen naar een regio waar een andere landstaal wordt gesproken. Ik hoop dat ofwel onze minister, ofwel de collega's van de N-VA-fractie ons daarover de komende dagen op de hoogte houden. Een dergelijke verhuis zou inderdaad het onderwijstraject, waarvoor heel veel leerkrachten en ook de kinderen zelf inspanningen hebben gedaan, geheel of gedeeltelijk tenietdoen.

De voorzitter: Mevrouw Soens heeft het woord.

Tine Soens (sp-a): Eén ding kwam in de hoorzitting van vanochtend heel duidelijk naar voren, namelijk dat onderwijs het recht is van ieder kind, ongeacht of het papieren heeft of niet.

We hebben vanochtend ook schrijnende verhalen gehoord van kinderen die niet mee kunnen op buitenlandse schoolreis omdat ze geen papieren hebben, en kinderen die niet meer kunnen voetballen omdat ze geen kids-ID hebben.

De kinderrechtencommissaris gaf ook het advies initiatieven te nemen om kinderen en jongeren op de vlucht de band met de taal en de cultuur van hun land te laten behouden. De kinderrechtencommissaris heeft dat voorstel een tijdje geleden gedaan, maar intussen is er niets meer over vernomen. Hebt u daar al meer informatie over, minister?

Minister Hilde Crevits: Ik stel vast dat een actuele vraag van mevrouw Meuleman over de beslissing van staatssecretaris Francken om de asielcentra te sluiten, plots uitmondt in de heel brede vraag of kinderen de taal en de cultuur van hun land kunnen behouden. We zijn hier bij de actuele vragen, en ik zal me in mijn antwoord ook tot die actuele vraag beperken.

Ik vind het een goede zaak als tijdelijke collectieve centra op een bepaald moment kunnen sluiten. Kunnen sluiten, mevrouw Meuleman, betekent natuurlijk dat we

weten dat er een oplossing is voor de niet-begeleide minderjarigen op het moment van de sluiting. Die oplossing kan er voor mij niet in bestaan dat ze gewoon moeten verhuizen naar het andere landsgedeelte, zeker niet als ze een OKAN-traject hebben gevolgd. We hebben dat ook met de staatssecretaris besproken en hem gevraagd te zorgen voor een heel zorgzaam transitietraject voor de niet-begeleide minderjarigen. We hebben hem gevraagd deze jongeren bij voorkeur in Vlaanderen te houden als ze hier in Vlaanderen al les hebben gevolgd. Dat is ook zo bevestigd en de planning wordt nu gemaakt. Dat betekent dat er nu wordt gekeken waar de jongeren naartoe kunnen, hoe de structurele opvang kan worden verzorgd en hoe ervoor kan worden gezorgd dat ze maximaal in dezelfde regio school kunnen lopen.

U hebt een punt, mijnheer Van Dijck, dat van school veranderen tijdens het schooljaar geen probleem hoeft te zijn, maar het gaat hier in een aantal gevallen wel over jongeren die wellicht ook getraumatiseerd en zonder moeder of vader hier zijn aangekomen en nu misschien een beetje stabiliteit hebben gevonden. We moeten toch zorgvuldig proberen die stabiliteit maximaal te verankeren. Ik ben niet helemaal zeker dat een collectief centrum daarvoor het beste is. Het lijkt me logisch dat een gezin of een kleine groep jongeren samen het beste is, maar dat wordt nagegaan, en het kabinet draagt daar zorg voor.

Mevrouw Helsen, ik begrijp dat u zegt dat leerkrachten goed geïnformeerd willen worden. Zodra deze uitdaging op ons afkwam, heb ik als minister van Onderwijs alle spelers op mijn kabinet geroepen. We komen elke twee maanden samen met de onderwijskoepels en met de begeleiding – uiteraard niet met alle leerkrachten van Vlaanderen – en zij krijgen alle info. Ook de staatssecretaris werkt zeer goed mee om goed te informeren over de vluchtelingenstroom, maar op sommige zaken krijgen we moeilijk vat. Ik denk bijvoorbeeld aan de scholingsgraad van de kinderen. Wanneer ze in scholen aankomen, weten we dat ze geen Nederlands kennen, maar weten we weinig over de voorgeschiedenis van het kind, de familie waarin het is opgegroeid. Wellicht kan daaraan iets verbeteren aan de bron, maar wat we niet weten, kunnen we niet doorgeven.

Iets totaal anders is de vraag hoe we omgaan met kinderen die hier al vele jaren lang zonder papieren zijn. Mevrouw Soens heeft er ook naar verwezen. Wat kunnen leerkrachten wel en wat niet? Daarover heb ik ook al een paar keer overleg gehad met de staatssecretaris om ook de betreffende omzendbrief nog wat duidelijker te maken. Hoelang kunnen die kinderen hun schoolcarrière voortzetten? Ook daarover zijn we in overleg.

Mevrouw Meuleman, uw vraag ging over zorgzaamheid. Ik deel een pak van uw zorgen. Ik vind wel dat we collectieve centra moeten kunnen sluiten, zeker als ze tijdelijk waren, maar, als het over jongeren gaat die hier zonder familie zijn, moeten we er vooral voor zorgen dat ze kansen krijgen om hier wortel te schieten. Wortel schieten gaat natuurlijk het best in een zorgzame omgeving. Dat lukt niet als je om de haverklap van plaats moet veranderen. Ik zie daar mee op toe. Ik ben ervan overtuigd dat bij collega Francken diezelfde zorg aanwezig is en dat hij daar op een verantwoorde wijze mee zal omgaan. Wij zullen mee ondersteuning bieden waar dat kan.

Elisabeth Meuleman (Groen): Minister, ik ben daar niet helemaal van overtuigd. Ja, we moeten kinderen opvangen, in gezinnen als dat kan, maar deze driehonderd kinderen hebben nog geen plaats op dit moment. De asielcentra vroegen wat ze moesten doen, of ze die kinderen moesten inschrijven in de school waar die kinderen nu naartoe gaan. Mijnheer Francken heeft daarop ja geantwoord en gezegd dat ze dan in de loop van het schooljaar nog altijd van school kunnen veranderen. Het Kinderrechtencommissariaat, Zonderwijs, de onderwijskoepels vragen om dat niet te doen met die kinderen. 36 procent van hen is kwetsbaar. Laat kinderen die een schooljaar begonnen zijn, op zijn minst hun schooljaar afmaken. Dat engagement

bent u aangegaan. U zei dat u dat belangrijk vond. Deze beslissing gaat daar regelrecht tegenin. Het laatste overleg daarover, blijkbaar met het kabinet-Francken, om er toch ten minste voor te zorgen dat kinderen een schooljaar kunnen afmaken, is van vorig jaar. Dan bent u, niet eensgezind, uiteengegaan. Er is nog steeds geen oplossing. U hebt dat een jaar geleden beloofd. Ik vind het zeer belangrijk dat de kinderen die zo kwetsbaar zijn, op zijn minst hun schooljaar mogen afmaken, en als ze hier langer geworteld zijn, ook hun schoolcarrière. Daar moet u naar streven. Daarin zijn nog geen stappen vooruitgezet, zoals we vanmorgen nog hebben gehoord van het GO!. Daar moet een oplossing voor komen. Ik hoop dat die er nu snel komt.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Ann Brusseel aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de aanpak van homofoob en transfoob geweld

De voorzitter: Mevrouw Brusseel heeft het woord.

Ann Brusseel (Open Vld): Vorige zaterdag werd in Etterbeek een transgender neergestoken wegens zijn geaardheid. De persoon in kwestie was zijn thuisland, Tunesië, ontvlucht omdat hij daar ook aangevallen en bedreigd werd. Met de schrik voor zijn leven is hij naar België gekomen en heeft hij in België asiel gekregen. Nu blijkt dat hij ook hier als transgender niet veilig was voor religieuze fanatiekelingen die met transfoobe motieven een aanval hebben gepleegd.

Er wordt in ons land al heel wat ondernomen. Vorige zomer zei staatssecretaris voor Gelijke Kansen Sleurs nog dat wij op het vlak van transgenderbeleid de nummer één willen worden. Ook Vlaanderen heeft al heel wat gedaan. Naar aanleiding van de resolutie die in 2014 werd aangenomen, heeft u al heel wat ondernomen, minister. Dat blijkt ook nodig te zijn, wanneer we zien dat transgenders en holebi's zich niet overal veilig voelen. Daarom is het misschien hoog tijd, in het licht van wat gebeurd is, om opnieuw te werken aan bewust-makingscampagnes tegen transfoobie. Hoe staat u daartegenover?

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Samen met u, maar ik hoop kamerbreed, verwerp ik alle vormen van geweld, van welke aard dan ook. Ik hoop dat we het daar allemaal over eens zijn. Ik moet jammer genoeg samen met u vaststellen dat er recent een stijging is van het aantal geweldplegingen op holebi's – ik maak hierin geen onderscheid tussen homo's, lesbiennes en transgenders.

U hebt zelf aangegeven dat we vanuit Vlaanderen al heel veel doen. We hebben de Holebifoon, het Transgender Infopunt, die structureel gefinancierd zijn, en waarvan de subsidies van 60.000 naar 100.000 euro zijn gegaan. Ook çavaria heeft een brochure uitgegeven, 'opvallen en rechtslaan', een soort van gids hoe slachtoffers jammer genoeg moeten omgaan met zulke vormen van geweld en waar ze terecht kunnen met vragen. Dat zijn allemaal zeer goede initiatieven. Er is bijvoorbeeld ook het project 'Wel jong, niet hetero', waarbij jongeren die actief zijn voor die organisatie, naar scholen trekken en bewust in dialoog gaan met jongeren in scholen om zo vroeg mogelijk te anticiperen op enige vorm van homofobie, transfoobie en dergelijke meer, zodat we daar als maatschappij op kunnen inspelen, in samenwerking met het middenveld. Het middenveld is in dezen absoluut een goede partner, die we niet kunnen missen.

Zaterdag ga ik naar de Baltic Pride in Vilnius in Litouwen. We staan nu op de tweede plaats in de ranking. U zegt dat we naar de eerste plaats moeten. Ik ben

het absoluut met u eens. Litouwen staat op de 38e plaats. Met mijn aanwezigheid en die van anderen van onder meer çavaria kunnen we wel een signaal geven. 82 procent van alle mensen in Litouwen is tegen het holebihuwelijk. Dat is heel veel.

We kunnen als overheid heel veel doen en we doen dat ook, maar hier is ook een onmiskenbare rol weggelegd voor de ouders en de opvoeding. We kunnen er jammer genoeg niet onderuit dat het in bepaalde culturen nog altijd niet volledig aanvaard kan worden dat iemand holebi is.

Ann Brussels (Open Vld): Minister, met uw laatste punt zult u wel een heel gevoelige snaar raken, maar laten we de zaken benoemen zoals ze zijn. Het middenveld kan ons helpen in de dialoog. U zou met bepaalde organisaties doelgericht kunnen werken wanneer het gaat om homofobie of transfobie om religieuze redenen. Misschien kunnen we Merhaba aanspreken om daarin een partner te zijn en om meer werk te maken in alle gemeenschappen van meer bewustwording voor de problemen die holebi's en transgenders kunnen ervaren.

Ik wil nog een tweede punt maken. Het is geen boodschap naar de Vlaamse Regering, maar u kunt overleggen met en vragen stellen aan de federale minister over veiligheid van mensen. Blijkt dat de persoon in kwestie al vaker werd bedreigd. Er was een dossier geopend. We hebben een meer actieve aanpak nodig om de veiligheid van die mensen te garanderen. Kent u de stand van zaken van het vernieuwde federale actieplan inzake homofoob en transfoob geweld?

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

Johan Verstreken (CD&V): Voorzitter, sommige bevolkingsgroepen of mensen zullen zeggen: 'Zijn ze daar weer met dat thema?' Dat zijn mensen die door een paardenbril kijken en mensen die anderen graag in een verdomhoekje duwen. Het is goed dat mevrouw Brussels hierover een vraag stelt. Het is ook goed dat na de verschrikkelijke aanslagen in Orlando in sommige steden en gemeenten de regenboogvlag halfstok is gehangen. Ook gisteren aan de Beurs waren er krachtige woorden tegen holebifobie, transfobie en racisme en was er een deugd-doende solidariteit tegen haat. We kunnen de vraag stellen waar zoveel haat vandaan komt. Er zijn al heel wat punten aangehaald, maar we hebben met zijn allen, ook politici, een voorbeeldfunctie. We moeten stoppen met goedkope oneliners waarmee we bevolkingsgroepen stigmatiseren of mensen tegen elkaar opzetten.

Elke week is er wel iets. Er was het geval in Etterbeek, er was Orlando maar vorige week ook in Limburg. Op een filmpje op YouTube is te zien hoe gevraagd werd wat men zou doen als iemands kind homo was. Het antwoord was: "Slaan met de riem en buiten gooien". Tolerantie is nog ver te zoeken.

Minister, u krijgt alle steun om uw beleidsplan verder uit te voeren.

De voorzitter: Mevrouw Robeyns heeft het woord.

Els Robeyns (sp.a): Minister, een maand geleden ongeveer hebben we dezelfde vraag gehad en jammer genoeg is dit opnieuw actueel. Op het vlak van rechten staan we heel ver in ons land, maar op het vlak van maatschappelijke acceptatie is er nog heel wat werk aan de winkel. Elke dag is er actie en sensibilisering nodig in heel wat domeinen zoals het onderwijs maar ook in de opvoeding. Onze normen en waarden moeten we duidelijk stellen en moeten we van jongs af aan meegeven. Jammer genoeg worden vandaag nog steeds de genderstereotypen met de paplepel ingegeven. Dat moeten we doorbreken. Daarvoor moeten we met gewone verhalen in dialoog gaan. De initiatieven die genomen worden, zijn positief maar vaak signaalfuncties. Het is een positief signaal dat u naar de holebiparade in Litouwen gaat, maar het moet meer gestructureerd en veel verder gaan dan dat.

De voorzitter: Mevrouw Van den Brandt heeft het woord.

Elke Van den Brandt (Groen): Vanuit Brussel, en ook ruimer dan Brussel, moeten, kunnen en zullen we veel warmte en liefde sturen naar Orlando. Het heeft ons inderdaad, mijnheer Verstreken, zeer diep geraakt.

Ook de gebeurtenis in Etterbeek kwam hard aan. Ik ben blij dat het onderwerp aan bod komt en ik denk dat het helaas nog heel vaak aan bod zal komen. Er is nog een lange weg af te leggen in onze maatschappij. Concreet in dit geval reken ik op Justitie om een duidelijke uitspraak te doen, en het feit dat hier een expliciete haat tegenover holebi's en transgenders aan ten grondslag ligt, tot een verzwarende omstandigheid te maken. Ik kijk ook naar dit Vlaams Parlement. We moeten allemaal samen, de minister op kop, de Vlaamse maatschappij veranderen. Want het zit er nog diep in. Hoe hard we ons ook willen wijsmaken dat het hier allemaal goed leven is voor homo's en transgenders: dat is niet waar. Zolang homo's niet hand in hand over straat kunnen lopen, zolang er geweld is tegen transgenders, moeten we ons heel, heel boos maken.

De cijfers liegen er niet om. Ik neem even de mannen in het vizier, collega's. Een op vier mannen vindt dat heterokoppels beter geschikt zijn om kinderen op te voeden. Dat is een alarmerend cijfer: een op vier van onze mannen. 17 procent vindt een homohuwelijk niet oké. Dit zijn cijfers van onze maatschappij. Minister, u bent bevoegd om hierin verandering te brengen. Ik ben heel blij dat u naar Vilnius gaat. U zult daar groen gezelschap hebben. Maar ik reken op u om uw beleid zo radicaal mogelijk te voeren.

De voorzitter: De heer De Bruyn heeft het woord.

Piet De Bruyn (N-VA): Voorzitter, collega's, er zijn al een aantal belangrijke groepen genoemd in dit debat. Politici moeten hun verantwoordelijkheid nemen, en ook ouders. Ik voeg hieraan toch heel graag en heel expliciet geloofsgemeenschappen toe. Ik maak dan ook een onderscheid tussen enerzijds een voorzichtige openheid die je aan katholieke-christelijke kant ziet en een veel grotere geslotenheid die ik – helaas – aan de kant van de moslimgemeenschap zie.

Ik hoop dat we met z'n allen kunnen proberen om de deur die af en toe voorzichtig openstaat, voorzichtig – en elk woord hier is belangrijk – verder open te werken, met argumenten, in dialoog, zonder te stigmatiseren en zonder te culpabiliseren, maar wel in alle duidelijkheid. *(Applaus)*

De voorzitter: Mevrouw Van dermeersch heeft het woord.

Anke Van dermeersch (Vlaams Belang): Het moet mij van het hart dat ik het afschuwelijk vind wat er zich heeft voorgedaan in Etterbeek. Ik vind het terecht dat er in dit parlement bezorgdheid wordt geuit om zulke feiten.

Ik vind het eigenlijk ook heel aberrant dat hier een discussie kan worden gevoerd of dat er vragen kunnen worden gesteld en dat niemand het woord 'islam' laat vallen. *(Opmerkingen. Rumoer)*

De oorzaak van zulke incidenten – incidenten die op dat vlak voorkomen – is de islam: een gewelddadige ideologie die geen respect heeft voor mensenrechten. Heel veel van die incidenten komen voort vanuit een gewelddadige ideologie die hier steeds vaker plaatsvindt en steeds meer plaats inneemt. Men kan niet ontkennen dat die ideologie er is en tot problemen leidt.

Ik ben dan ook van mening dat de islam het probleem is en dat de erkenning van de islam moet worden ingetrokken omdat er vanuit de moslimgemeenschap geen enkel respect is voor mensenrechten.

Minister Liesbeth Homans: U bent redelijk voorspelbaar, mevrouw Van dermeersch. Ik denk dat u een beetje doof bent geweest tijdens dit debat. Zowel ikzelf als collega Brusseel en collega De Bruyn, hebben wel degelijk gesproken over bepaalde geloofsgemeenschappen die niet zo open staan ten opzichte van holebi's. Dat is hier heel duidelijk gezegd. *(Opmerkingen van Anke Van dermeersch)*

Ja, maar wij hebben een andere stijl van debatteren dan u. Het is goed om in zulke gevoelige thema's een klein beetje fatsoen te behouden. *(Opmerkingen. Rumor)*

We willen absoluut niet stigmatiseren. Mevrouw Brusseel, u bent een voorvechter van allerlei rechten, zeker van de holebi's. Het verbaast mij dan ook niet dat u zegt dat we enerzijds niet mogen stigmatiseren, maar tegelijkertijd de problemen bij naam moeten durven te noemen. We moeten ze niet onder de mat vegen, maar dat doen we ook niet.

U vroeg concreet hoe het staat met het federaal actieplan. Op een vraag van mevrouw Robeyns een maand geleden heb ik geantwoord: "Ik heb mij geïnformeerd en men heeft mij vanuit het kabinet-Sleurs meegedeeld dat het begin 2017 klaar zou zijn."

Dat neemt natuurlijk niet weg dat we vanuit Vlaanderen allerlei kunnen doen. Ik heb u een aantal voorbeelden gegeven, en ik ga er nog twee aan toevoegen, die ik zelf heel belangrijk vind.

Ten eerste: rolmodellen vanuit alle gemeenschappen of geloofsgemeenschappen. Cavia krijgt bijvoorbeeld subsidies om zo veel mogelijk mensen van gelijk welke geloofsovertuiging bij die holebigemeenschap te betrekken.

Ik zal u nog een ander voorbeeld geven, dat niet mijn persoonlijke verdienste is, maar dat ik wel heel belangrijk vind. Een aantal weken geleden was het de finale van Mister Gay Belgium. Zowel ikzelf als de minister-president had de eer punten te mogen geven aan de deelnemende kandidaten. Dat was absoluut een genoegen. Daar zat iemand bij van Marokkaanse afkomst. Ik heb die jongen ook persoonlijk, samen met alle andere finalisten, op mijn kabinet ontvangen. Hij heeft gezegd dat hij verstoten is door zijn eigen familie en dergelijke meer, maar dat hij op de barricaden wil gaan staan om een signaal te geven aan zijn geloofsgemeenschap dat er echt niets verkeerd is aan holebi zijn. Die mensen hebben we ook nodig.

Ik sluit af. Kunnen we als overheid heel veel doen? Ja. Hebben de ouders de verantwoordelijkheid? Ja. Moeten we steeds meer inzetten op die rolmodellen? Ja.

Ann Brusseel (Open Vld): Minister, dat is zeer fijn. Het is pech voor diegenen die dat niet goed hebben gehoord. Ik heb u inderdaad gevraagd om zeer doelgericht tewerk te gaan. Ik ben dus zeer tevreden met uw afsluitende antwoord dat u de rolmodellen zult bijeenroepen, dat u in dialoog zult gaan met geloofsgemeenschappen. We kunnen dat op een zeer verstandige manier doen, zonder een amalgaam te maken van alles, zonder te stigmatiseren. Dat is geen probleem. Dat kunnen wij doen. We hebben daar absoluut de vaardigheden voor. Waar we ons voor moeten hoeden, is dat we tolerant zouden worden voor de intoleranten. U gaat daarvoor op de barricaden staan en ik samen met u.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Anke Van dermeersch aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over het initiatief van een 'tijdelijk erkend slachthuis' voor het Offerfeest in Antwerpen en het verbod op onverdoofd slachten op tijdelijke slachtvloeren

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord. *(Opmerkingen van Anke Van dermeersch)*

Excuseer, mevrouw Van dermeersch, ik had u al doorgestreept. Dat is een misverstand. Dat heeft te maken met mijn leeftijd. Mijn diepe verontschuldiging. Anders gaat u weer twitteren en zo. Dat zou ik niet willen.

Mevrouw Van dermeersch heeft het woord.

Anke Van dermeersch (Vlaams Belang): Dank u, voorzitter. Hoezeer u ook tracht om mij de mond te snoeren, ik heb het recht om hier te spreken, zowel voor interventies bij andere vragen als nu, en dat zal ik dan doen.

De voorzitter: Als u dat als grapje bedoelt, dan neem ik dat van u aan, maar ik neem het niet serieus als u zegt dat ik u de mond snoer.

Anke Van dermeersch (Vlaams Belang): U hebt gezegd dat u me had geschraapt.

De voorzitter: U had zich bij de vorige vraag in het debat gemengd, daarmee zag ik uw naam staan en had ik u geschraapt. Maar doet u rustig uw ding.

Anke Van dermeersch (Vlaams Belang): Ah, u had dus een vergissing begaan. Het is opgelost. Geen probleem.

De islam is een probleem. Dat bleek uit de vorige vraag, toen het ging over respect voor de mensenrechten, maar het is ook een probleem als het gaat over respect voor dieren. Het onverdoofd ritueel slachten op tijdelijke slachtvloeren is in Vlaanderen niet toegelaten, en dat is goed.

Ter gelegenheid van het Offerfeest, dat ook dit jaar zal plaatsvinden, willen moslims toch massaal onverdoofd schapen slachten. Dat kan in erkende slachthuizen. In Antwerpen is daar capaciteit voor: zo'n 2800 schapen kunnen worden geslacht. Volgens de moslimgemeenschap is dat echter onvoldoende. Ik heb vernomen via de media dat men nu een tijdelijk slachten wil invoeren in een erkend slachthuis, dat dus erkend zal zijn voor het hele jaar, maar enkel tijdens het Offerfeest open zal zijn. Ik las in een krant dat dit initiatief in Antwerpen zou plaatsvinden. Men zou op zoek zijn naar 1600 mensen om daaraan deel te nemen. Men zou tot 4000 schapen slachten in dat nieuwe erkend slachthuis, waar men dus tijdelijk, naar aanleiding van het Offerfeest, zou slachten.

Minister, bent u daarvan op de hoogte of hebt u het ook vernomen via de media, zoals ik? Wat is uw standpunt hierover? Ik weet immers dat u toch wel zeer begaan bent met dierenrechten en het welzijn van dieren.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Voor alle duidelijkheid, er bestaat niet zoiets als een tijdelijke erkenning. Er kan vandaag, gegeven de regelgeving, nog steeds onverdoofd worden geslacht in erkende slachthuizen. Die moeten worden erkend op basis van Europese regelgeving, die wordt afgedwongen en gehandhaafd door het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen (FAVV). Volgens de huidige regelgeving staat het mensen nog altijd vrij om een slachthuis op te starten, zij het dat dit dan voor een heel jaar of voor een bepaalde periode open

is. Ze moeten daarbij een erkenning op basis van de federale regelgeving en controle door het FAVV verwerven. Dat is een heel complex gegeven, dat brengt wel wat kosten met zich mee, maar in de huidige stand van de regelgeving is dat nog altijd een mogelijkheid.

Ik heb gezorgd voor een verbod op het onverdoofd slachten op die tijdelijke slachtvloeren. Het is mijn ambitie om ook verder te gaan, en dat we evolueren naar een algemeen verbod op onverdoofd slachten. In de huidige stand van zaken is het initiatief dat in Antwerpen wordt genomen, een privaat initiatief. Het is nog altijd mogelijk. Men moet daarvoor niet bij mij passeren. Ik heb dat ook maar vernomen via de media.

Anke Van dermeersch (Vlaams Belang): Minister, u hebt het inderdaad zoals ik via de media vernomen. Ik heb er ook het Belgisch Staatsblad op nagelezen. Op 8 juni zijn de statuten gepubliceerd van een Islamitisch Offerfeest Antwerpen vzw. Die zijn trouwens wettelijk niet in orde omdat er geen verplichte drie oprichtende leden worden vermeld. Blijkbaar zou het die vzw zijn die nu bezig is om een erkend slachthuis op te richten, dat tijdelijk zal opereren.

Minister, het is erg dat uw regeling die de goede bedoeling heeft om te zorgen dat het dierenleed in ons land wordt beperkt, wordt omzeild. Er zijn nog altijd mogelijkheden om een slachthuis op te richten waar nog altijd onverdoofd ritueel zal worden geslacht.

Ik pleit ervoor dat onverdoofd slachten niet zou mogen kunnen en dat men op elk moment ook een eventuele omkeerbare verdoving zou moeten toepassen wanneer men dieren slacht, ook naar aanleiding van het Offerfeest. Het is heel erg dat daar discussie kan over zijn en dat de regels kunnen worden omzeild.

De voorzitter: De heer Engelbosch heeft het woord.

Jelle Engelbosch (N-VA): Mevrouw Van dermeersch, ik ben ontroerd dat uw partij na de holebirechten nu plots ook de dierenrechten heeft ontdekt. *(Opmerkingen van Anke Van dermeersch)*

U stelt de actuele vraag niet alleen aan de foute minister, maar ook nog eens in een fout parlement. Dat is volledig de bevoegdheid van het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen (FAVV), en dat valt niet onder minister Weyts. Als u die vraag per se hier wilt stellen, dan zou u die beter richten tot minister Schauvliege, die over Leefmilieu gaat, want er moet een milieuvergunning voor worden afgeleverd.

De creatieve nonsens van slachthuizen tijdelijk op te richten, die dan een permanente vergunning krijgen en die niet uitgebaat blijven worden, kan ons alleen maar motiveren om door te zetten met een algemeen verbod op onverdoofd slachten. Het is net dat soort creatieve nonsens dat ons moet laten doorzetten, omdat men blijft zoeken naar mogelijkheden om alles te omzeilen. We moeten zorgen dat er minder dierenleed is. Vermijdbaar dierenleed moeten we vermijden. Het is zeer duidelijk wat de minister daar altijd over heeft gezegd en wat zijn standpunt is.

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Gweny De Vroe (Open Vld): Minister, u kent het standpunt van onze partij. Wij zijn voor een totaalverbod op onverdoofd slachten. We zitten op dat vlak op dezelfde golflengte. Momenteel moet er een bestaande regelgeving worden gevolgd. U kent de argumentatie die we in het verleden altijd hebben aangehaald: er moet voldoende dialoog zijn met de gemeenschappen en er moet een oplossing worden geboden aan het mogelijke capaciteitsprobleem dat er zou kunnen zijn bij

het Offerfeest. Vorig jaar is dat goed verlopen. We hopen dat dat dit jaar in september ook goed verloopt, maar we vragen dat u de nodige maatregelen neemt om een eventueel capaciteitsprobleem in heel Vlaanderen te vermijden.

Minister Ben Weyts: Wat dat laatste betreft, de gouverneurs zijn al een tijdje bezig met het organiseren van het lokaal overleg per provincie. Er worden geen regels omzeild. Men moet binnen bestaande regels blijven. Het komt er gewoon op aan om, wat ons betreft, de regels te veranderen en dus te evolueren naar een algemeen verbod.

Anke Van dermeersch (Vlaams Belang): Minister, ik stelde deze actuele vraag inderdaad aan u omdat ik weet dat u een goed hart hebt en zeker voor dieren zult opkomen. Dus, alstublieft, pas de regels aan, zorg er mee voor – er zijn natuurlijk nog federale bevoegdheden, dat klopt – dat er zo veel mogelijk bevoegdheden inzake dierenwelzijn naar u komen en dat er een algemeen verbod komt op onverdoofd slachten in dit land. Zulke barbaarse praktijken zou u niet mogen toelaten, vooral omdat er op die manier halal vlees terechtkomt bij consumenten die daar helemaal geen vragende partij voor zijn. Er is in Vlaanderen een meerderheid gevonden voor het verbieden van onverdoofd ritueel slachten. Dus, minister, wijzig de regels. Zorg dat onverdoofd ritueel slachten niet meer mogelijk is. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Gwenny De Vroe aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over het uitblijven van een nieuwe federale Vliegwet en de stand van zaken betreffende een samenwerkingsakkoord tussen de federale overheid en de gewesten voor een gecoördineerd beleid inzake de luchthaven van Zaventem

ACTUELE VRAAG van Katia Segers aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de stand van zaken betreffende een nieuwe Vliegwet en de aanpak van de geluidshinder door de luchthaven van Zaventem

ACTUELE VRAAG van Bart Nevens aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de blijvende onzekerheid voor de luchthaven van Zaventem en de omwonenden met betrekking tot de vliegroutes van en naar de luchthaven

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Gwenny De Vroe (Open Vld): Minister, recent horen en lezen we in de media dat Brussel drie procedures heeft opgestart betreffende vluchten boven de stad. Enkele gemeenten in de Rand zouden ook juridische stappen overwegen. Volgens mij komt dit door het uitblijven van de samenwerkingsovereenkomst tussen de drie gewesten in dezen, en het uitblijven van een federale Vliegwet.

Ieder van ons kent het belang van onze Nationale Luchthaven, toch de derde economische poort van België. We weten dat dit in de regio Brussel en Vlaams-Brabant een belangrijke pool is voor de bedrijvigheid en de tewerkstelling. We moeten er dus voor zorgen dat de economische ontwikkeling van onze luchthaven wordt gestimuleerd, maar tegelijk dat de omwonenden worden gerespecteerd en de leefbaarheid voor hen wordt gegarandeerd. Dat is exact wat in het Vlaams regeerakkoord staat, minister.

Aan de andere kant hebben we Europa. Gisteren is een Europese verordening definitief geworden, de verordening van 13 juni. Er wordt van alle lidstaten gevraagd om tot een evenwichtige oplossing te komen, een evenwichtige oplos-

sing in de spreiding van de vluchtroutes, met respect voor de luchtkwaliteit en rekening houdend met de geluidshinder. Tevens is er nood aan een stabiel kader dat rechtszekerheid geeft aan de luchtvaartmaatschappijen.

Minister, wat is de stand van zaken omtrent een samenwerkingsakkoord tussen de drie gewesten? Wat is de stand van zaken inzake de federale Vliegwet?

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Katia Segers (sp.a): Minister, het dossier van de Nationale Luchthaven is eigenlijk het dossier bij uitstek dat lijdt onder het nimbysyndroom. Iedereen wil de lusten van de luchthaven: werkgelegenheid, aantrekken van buitenlandse bedrijven. We willen allemaal in de zomer graag op reis gaan en naar alle uithoeken van de wereld kunnen vliegen. Maar niemand wil de lasten, en dat is een groot probleem. Het is essentieel voor het voortbestaan van de luchthaven dat er een draagvlak is: een draagvlak dat de economische leefbaarheid garandeert, maar ook de leefbaarheid van de omwonenden. Iedereen heeft recht op een goede nacht- en zondagsrust.

Op 10 juni heeft de Vlaamse Regering een actieplan gemaakt in uitvoering van de Europese richtlijn, intussen een verordening. Het is goed dat de Vlaamse Regering zelf actie onderneemt. Minister, u weet heel goed dat heel veel van die plannen in dat actieplan berusten op drijfzand zolang die federale Vliegwet er niet is. Aansluitend bij collega De Vroe is mijn vraag, en ik wil ze een beetje dwingender stellen: waarom neemt u toch niet het voortouw om overleg op te starten met de drie gewesten en met de federale collega? Zo kunt u er mee voor zorgen dat de federale Vliegwet een goede wet wordt, die zorgt voor een goede spreiding van de vluchten.

De voorzitter: De heer Nevens heeft het woord.

Bart Nevens (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, Brussel en bij uitbreiding een aantal Brusselse gemeenten, hebben een rechtszaak aangespannen om de vluchten over de Kanaalzone – de beruchte Kanaalzone – af te schaffen, maar ook om die scherpe bocht naar links nog scherper te maken. We weten dat Brussel graag in de linkerkant vertoeft van het land, en dat stemt ons ongerust. Wij in de Vlaamse Rand zijn bezorgd. De luchthaven, Brussels Airport genaamd, what's in a name, staat vandaag onder druk, zware druk.

Wij hebben net een crisis op de luchthaven van Zaventem achter de rug. Vandaag hangt opnieuw een zwaard van Damocles boven onze hoofden indien men zou toegeven aan die Brusselse drang om van Brussel een no-flyzone te maken. Bij mijn weten zijn er drie no-flyzones: dat zijn Libië en twee andere die ik nu vergeet. Minister, het kan toch niet de bedoeling zijn dat we van Brussel een no-flyzone maken. Ik vraag u, in het kader van het samenwerkingsakkoord, wat u gaat doen om ervoor te zorgen dat we een degelijke spreiding hebben en dat de lusten en lasten van Brussels Airport gedragen worden en in goed nabuurschap ook door het Brusselse Gewest en de Brusselse gemeenten worden geaccepteerd. Wat gaat u daaraan doen?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, collega's, ik denk dat iedereen het erover eens is dat onze nationale luchthaven nood heeft aan een beleid dat heel coherent, homogeen en vooral stabiel is zodat je op lange termijn duidelijkheid en rechtszekerheid kunt geven, en dat met zo min mogelijk impact op het vlak van leefmilieu en geluid voor zo veel mogelijk omwonenden.

Daarvoor moet iedereen zijn verantwoordelijkheid nemen. De Vliegwet en de vliegroutes zijn een federale bevoegdheid, maar alles wat ruimtelijke ordening en

leefmilieu betreft zit bij de gewesten. Als je dat homogeen, stabiel beleid wilt garanderen, kun je dus niet anders dan tot een samenwerkingsakkoord komen. Wij zeggen dat niet alleen in ons regeerakkoord, dat staat ook in de regeerakkoorden van de Federale Regering en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. We hebben dat vrijdag nogmaals bevestigd op de Vlaamse ministerraad, toen we het geluidsactieplan voor de luchthaven van Zaventem hebben goedgekeurd.

Het klopt dat er vandaag nog geen samenwerkingsakkoord is, maar dat wil niet zeggen dat wij vanuit Vlaanderen bij de pakken blijven zitten. Als u het geluidsactieplan zult zien, kunt u vaststellen dat wij werk zullen maken van een ruimtelijk uitvoeringsplan waar de geluidsgevoelige zones zullen worden aangeduid, en waar ook werk zal worden gemaakt van een ambitieus isolatieplan, zowel voor nieuwe woningen als voor bestaande woningen. Dat is een engagement dat de Vlaamse Regering vrijdag duidelijk heeft uitgesproken.

Hoe zit het met de samenwerkingsovereenkomst? Je moet natuurlijk met verschillende partijen zijn om een akkoord te kunnen afsluiten. Zoals gezegd, hebben wij al heel vaak ten aanzien van de federale overheid gevraagd om snel met duidelijke voorstellen te komen. Dat is ook duidelijk bevestigd. Men heeft in het voorjaar gezegd dat er een voorstel zou worden geformuleerd. Dat ligt op dit moment nog niet op de plank, maar aangezien de partijen van zowel mevrouw De Vroe, de heer Nevens als ikzelf vertegenwoordigd zijn in die Federale Regering, denk ik dat ook wij vanuit onze verschillende partijen daar nog eens heel uitdrukkelijk op zullen aandringen. Ik blijf dat trouwens ook doen vanuit mijn bevoegdheid.

Het klopt dat het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en ook een aantal Brusselse gemeenten nu de stap hebben gezet naar een milieustakingsvordering. Ze zeggen dat ze er niet mee akkoord gaan dat er over de Kanaalroute wordt gevlogen. Wel, wij gaan er niet mee akkoord dat men voor een rechtbank vraagt dat er wijzigen zouden worden aangebracht die inderdaad een aantal evenwichten zouden doen wankelen en de overlast zou doen verschuiven van het ene gewest naar het andere. Daarom is het mijn intentie om tussen te komen in die gerechtelijke procedures zodat we onze rechten kunnen doen gelden en heel duidelijk onze stem kunnen laten horen in die rechtszaak.

Gweny De Vroe (Open Vld): Minister, dank u wel. Ik ben heel tevreden met uw antwoord. Onze partij is voor een duurzaam en stabiel groeiscenario voor onze luchthaven. Ik heb daarnet al verwezen naar die evenwichtige oplossing die er zeker moet zijn. Ik ben tevreden met uw standpunt en uw houding betreffende de procedure die Brussel heeft aangespannen.

Ik wil enkele nieuwe zaken inbrengen over wat ik van u verwacht als minister wanneer u de gesprekken aangaat met uw federale en Brusselse collega's. Ik wil uw aandacht vestigen op twee zaken. Ten eerste is dat de veiligheid. Die is en blijft prioritair bij het bepalen van de vluchtroutes. Ten tweede hebben we enkele weken geleden kennis gekregen van de situatie in verband met het fijn stof. We hebben gezien dat in de Vlaamse Rand rond Brussel de luchtkwaliteit op het vlak van fijn stof slechter was dan in Brussel zelf. Dat is iets dat u zeker opnieuw kunt meenemen in uw gesprekken.

Het uitblijven van de samenwerkingsovereenkomst belemmert inderdaad uw beleid op het vlak van ruimtelijke ordening en milieu. Welke stappen gaat u nog zetten om ons te garanderen dat er toch een gecoördineerd en gewestoverschrijdend beleid wordt gevoerd?

Katia Segers (sp.a): Bedankt voor uw antwoord, minister. Het actieplan, dat zijn goede voornemens die de leefbaarheid van de luchthaven kunnen garanderen, vooral voor de omwonenden, maar de angel zit natuurlijk precies in die federale Vliegwet en het uitblijven van dat samenwerkingsakkoord. Daarom willen wij u

vanuit onze fractie nogmaals aansporen om daarin gewoon het voortouw te nemen. In uw actieplan is alles inzake geluidsmetingen en geluids-beperkende maatregelen immers voorlopig, zolang er geen federale wet is. U weet niet welke huizen u subsidies zult kunnen geven voor isolatie, zolang de vliegroutes niet vastliggen. Is het uw indruk dat de Federale Regering zodanig talmt om tot een standstill te komen, namelijk het betonneren van de bestaande vliegroutes?

Bart Nevens (N-VA): Minister, ik ben verheugd dat u vandaag in deze plenaire vergadering aankondigt dat u mee in die rechtszaak zult stappen als belanghebbende. Wij als Vlamingen, als Vlaanderen, als mensen die hun boterham verdienen op de luchthaven van Zaventem – het gaat over zestigduizend jobs – hebben er alle belang bij dat die luchthaven rendabel blijft. Wij kunnen niet tolereren dat Brussel denkt dat zij de hinder en de lasten van die luchthaven niet voor een stukje kunnen delen met Vlaanderen.

Ik ben tevreden dat de Vlaamse Regering het geluidsactieplan goedgekeurd heeft, maar u zult er ook voor moeten zorgen dat die Vliegwet er komt, zoals collega Segers zei, want zolang die Vliegwet er niet is, heeft het geen zin om isolatiepremië uit te vaardigen, omdat we niet weten waar die vliegtuigen gaan vliegen.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Groen): Geen vluchten over Brussel tijdens de nacht, daar heb ik geen probleem mee, maar dan op voorwaarde dat hetzelfde geldt voor Vlaanderen en dat er ook in Vlaanderen geen nachtvluchten zijn.

Minister, u weet dat er op het actieplan omgevingsgeluid heel wat kritiek is geuit tijdens het openbaar onderzoek. Dat is ook begrijpelijk. Het gaat bijvoorbeeld over bijkomende isolatievoorschriften. De legitieme vraag die wordt gesteld is wie dat allemaal gaat betalen. Men heeft het gevoel dat de effecten van lawaaihinder worden afgewenteld op de getroffen mensen – de inwoners, dus – en dat de veroorzaker, zijnde de luchthaven, eigenlijk buiten het vizier blijft.

Ik heb in de beslissing van de Vlaamse Regering gezien dat nu wordt onderzocht wat de financiële compensatie voor die isolatie kan worden. Wanneer zal dat onderzoek afgerond zijn? Wanneer komt daar meer duidelijkheid over?

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Karin Brouwers (CD&V): Minister, over het economische belang van de luchthaven van Zaventem, specifiek voor Vlaams-Brabant, maar bij uitbreiding voor heel het land, zijn we het allemaal eens. Maar leefbaarheid is natuurlijk ook een aspect. Die Vliegwet waar hier naar verwezen wordt, is noodzakelijk om een stabiel kader te creëren, om eindelijk te weten waar alle routes nu zijn en blijven. Dat hangt natuurlijk samen met isolatienormen, waar die worden opgelegd enzovoort.

Ik ben het niet helemaal eens met de analyse van sommigen, die zeggen dat we niets kunnen doen vooraleer die Vliegwet er is. We kunnen wel iets doen. Ik ben blij dat de heer Sanctorum er al naar verwezen heeft. In het nieuwe geluidsactieplan, dat afgelopen vrijdag is goedgekeurd door de regering, staat net het idee om te onderzoeken of isolatiepremië bijvoorbeeld kunnen. En we kunnen ten minste al beginnen in het kerngebied. We weten immers waar de grootste hinder zich voordoet, namelijk vlak rond de luchthaven. Begin daar al eens mee, met de middelen die we hebben.

Ik had eigenlijk net dezelfde vraag als collega Sanctorum. Wanneer gaan we meer vernemen over dat onderzoek? Is het ook niet mogelijk dat het federale niveau bijdraagt om die geluidsisolatie mee te financieren?

Minister Joke Schauvliege: Collega's, als je een stabiel kader voor de luchthaven wilt garanderen, dan moet je ook een goed evenwicht vinden tussen aan de ene kant de economische leefbaarheid en aan de andere kant de leefbaarheid voor mensen met zo weinig mogelijk hinder voor omwonenden. Er moet een uitweg te vinden zijn; het kan niet anders. Ik denk dat de nodige evenwichten kunnen worden gevonden. Uiteraard zal ik vanuit mijn bevoegdheid Leefmilieu, maar ook vanuit Ruimtelijke Ordening, goed blijven opvolgen dat die evenwichten ook voldoende worden gerespecteerd, of het nu gaat over fijn stof of over geluid of geluidsoverlast door de exploitatie van de luchthaven. Uiteraard is ook het veiligheidsaspect iets wat zeker wordt meegenomen.

Ik ben het niet eens met diegenen die zeggen dat we, zolang er geen exacte Vliegwet is, niets kunnen doen met het actieplan. Dat is niet zo. Alles wijst uit, ook de eerste studies die gemaakt zijn, dat je nu al op basis van de verschillende vliegroutes en mogelijkheden die er zijn, de zones kunt aanduiden waar er het meeste hinder is. Daar kun je al werken met het ruimtelijk uitvoeringsplan, los van de Vliegwet, en kun je al een isolatieprogramma op toepassen.

Het isolatieprogramma bestaat eigenlijk uit twee delen. Nieuwe woningen krijgen veel strengere isolatienormen, maar er zijn ook bestaande woningen. De Vlaamse Regering heeft het openbaar onderzoek bijzonder ernstig genomen. Er waren een aantal verzuchtingen en vragen naar wat er mogelijk zou zijn voor bestaande woningen en naar een financiële compensatie. De Vlaamse Regering is het engagement aangegaan om dat te onderzoeken en na te gaan of er instrumenten kunnen worden gelanceerd. Het is niet de bedoeling om dat op de lange baan te schuiven. Het is de bedoeling om in het najaar duidelijkheid te hebben.

Het staat in het actieplan en het staat – ik herhaal het nogmaals – in de verschillende regeerakkoorden, niet alleen in het onze, dat er een samenwerkingsakkoord moet zijn. Zeker op dat vlak moeten we goede afspraken maken. We blijven het voortouw nemen. Collega Segers, we hebben trouwens al heel wat bewijzen dat we op die nagel blijven kloppen.

Ik zou willen oproepen dat alle partijen die ook zijn vertegenwoordigd in de andere regeringen, hun verantwoordelijkheid nemen en dezelfde taal spreken en ook daar proberen om tot een goed samenwerkingsakkoord te komen zodat er op lange termijn structureel een oplossing is, zodat er een homogeen en stabiel kader is, zodat we voor eens en voor altijd aan iedereen rechtszekerheid kunnen geven, zodat de economische exploitatie van de luchthaven is gegarandeerd, zodat de leefbaarheid voor mensen in de omgeving van de luchthaven verbetert. Vanuit de Vlaamse overheid willen wij onze verantwoordelijkheid opnemen.

Gweny De Vroe (Open Vld): Minister, ik ben het er helemaal mee eens dat stappen die al kunnen worden gezet, moeten worden gezet. Het uitblijven van een samenwerkingsovereenkomst belemmert uw beleid toch wel. Ik ben blij dat u opnieuw zegt dat u het voortouw blijft nemen om te komen tot een samenwerkingsovereenkomst. U kunt op mij rekenen om binnen mijn partij in alle regeringen mijn steentje bij te dragen.

Katia Segers (sp.a): Minister, ook sp.a ligt wakker van de toekomst van de luchthaven, van de levenskwaliteit van de omwonenden, van het draagvlak voor die luchthaven. Het economische belang van de luchthaven voor Brussel en voor Vlaanderen is immens. Daarom moeten we zorgen dat dit dossier geen speelbal wordt in communautaire spelletjes.

Werk maken van een faire spreading, is essentieel. Het uitblijven van een samenwerkingsakkoord staat dit in de weg. U zult volledig onze steun hebben als u het voortouw neemt om met de drie gewesten te gaan onderhandelen zodat er een faire spreading komt van alle lasten van de luchthaven. (*Applaus bij sp.a*)

Bart Nevens (N-VA): Als ik vandaag parlamentslid in Brussel zou zijn, zou ik ook wakker liggen. Ik zou ook wakker liggen, niet van vliegtuiglawaai. Ik denk dat Brussel vandaag andere katten te geselen heeft.

Minister, dat samenwerkingsakkoord moet er komen. Iedereen is het engagement aangegaan. Het is in het belang van de luchthaven, in het belang van onze economie maar ook in het belang van de inwoners in de Vlaamse Rand dat de vluchtroutes en de Vliegwet er komen zodat er rechtszekerheid is voor alle mensen die om en rond de luchthaven wonen.

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Tine Soens aan Geert Bourgeois, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed, over de initiatieven die Vlaanderen kan nemen om het lot van de Palestijnse bevolking in Gaza te verbeteren

De voorzitter: Mevrouw Soens heeft het woord.

Tine Soens (sp.a): Voorzitter, collega's, minister-president, gisteren vond in BOZAR een conferentie plaats met de United Nations Relief and Works Agency for Palestine Refugees in the Near East (UNRWA), naar aanleiding van de trieste verjaardag van de blokkade van Gaza. Negen jaar geleden besliste Israël om Gaza te blokkeren. De gevolgen daarvan zijn dramatisch voor de Palestijnse bevolking. 900.000 mensen zijn afhankelijk van voedselhulp. Dat is een vertienvoudiging in de afgelopen zestien jaar. 61 procent van de jongeren is er werkloos. Water en elektriciteit zijn schaars. De kindersterfte neemt opnieuw toe. Er zijn te weinig scholen, waardoor kinderen in shifts les moeten krijgen. En met het tempo dat er bouwmaterialen in de Gazastrook binnenkomen, zal het minstens tachtig jaar duren vooraleer de huizen die de Palestijnen nodig hebben, heropgebouwd zijn.

De VN voorspelt dat, als er niets verandert, tegen 2020, dat is binnen een kleine vier jaar, de Gazastrook gewoon onleefbaar wordt. Ik weet dat Vlaanderen al een aantal initiatieven neemt en probeert een steentje bij te dragen om de situatie van de Palestijnen te verbeteren. U hebt een samenwerkingsovereenkomst met UNRWA, u geeft elk jaar ook 150.000 euro aan de organisatie, waarvoor dank. Maar de cijfers van UNRWA moeten ons toch allemaal doen beseffen dat de situatie hopeloos wordt en dat er effectief iets aan moet veranderen.

Minister-president, wat kan Vlaanderen nog meer doen om de situatie van de Palestijnen in de Gazastrook te verbeteren?

De voorzitter: Minister-president Bourgeois heeft het woord.

Minister-president Geert Bourgeois: Mevrouw Soens, u hebt terecht gewezen op de samenwerking met UNRWA. Ik ben daarmee gestart toen ik een eerste keer minister was, in 2006. Sindsdien hebben wij een zeer vaste samenwerking met UNRWA. In totaal is al meer dan 2 miljoen euro naar die organisatie gegaan. We hebben ook met een aantal ngo's samengewerkt, ik denk aan Pax Christi en aan Oxfam. Ik denk ook aan culturele organisaties. Dat ging allemaal hoofdzakelijk over noodhulp, onderwijs, cultuur, psychosociale en humanitaire hulp. We hebben ook een zeer lange samenwerking op politiek vlak. U weet dat ik Mahmoud Abbas heb ontvangen in februari 2015.

Ik kan u twee initiatieven aankondigen. Morgen onderteken ik met UNRWA een nieuwe samenwerkingsovereenkomst voor 450.000 euro voor de komende drie jaar. En ik heb vorige maand de nieuwe ambassadeur van Palestina in Vlaanderen ontvangen. We hebben twee zaken afgesproken. Wij gaan, op zijn vraag, een oproep doen om te weten of er in Vlaanderen steden en gemeenten zijn die

een verbroedering willen aangaan met steden en gemeenten in Palestina. Er zijn nog geen Vlaamse gemeenten, wel Waalse gemeenten, die dat doen. Vandaar mijn oproep vandaag. We hebben ook afgesproken dat we een Vlaams-Palestijnse culturele week gaan organiseren: een Palestijnse culturele week in Vlaanderen en een Vlaamse culturele week in Palestina. Op die manier willen wij de banden nauwer aanhalen. Maar het blijft vanzelfsprekend zo dat onze hefboom om daar actief te zijn UNRWA is.

Tine Soens (sp-a): Minister-president, dank u voor uw antwoord en voor de nieuwe initiatieven die u wenst te nemen. De Palestijnse bevolking is erg jong. Die jonge bevolking heeft in de afgelopen zes jaar al drie keer een oorlog meegemaakt in Gaza. We weten allemaal welke trauma's dat bij kinderen en jongeren nalaat. U hebt in de commissie al enkele keren gezegd dat u meer wilt inzetten op trauma en transformatie. Wilt u daar vanuit Vlaanderen in Gaza iets mee doen?

De voorzitter: De heer Van Esbroeck heeft het woord.

Jan Van Esbroeck (N-VA): Minister-president, dank u voor de aangekondigde extra inzet in de samenwerking met UNRWA. Het is enorm belangrijk. Het internationale toneel wordt alsmaar belangrijker. Vlaanderen wordt daarin ook belangrijker. Dat is alleen maar aan te moedigen. Dat is enorm belangrijk.

Ik heb wel één bijkomende vraag. U hebt aangekondigd dat u morgen een ontmoeting hebt met UNRWA, waar die overeenkomst zal worden ondertekend. U weet dat ik de vernietiging van internationale projecten in die regio nauwgezet opvolg. Mijn vraag is: kan tijdens die ontmoeting en bij de ondertekening van die overeenkomst morgen dit soort toestanden ook worden aangekaart, kan daarover worden gesproken?

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

Ward Kennes (CD&V): Gisteren was er over die problematiek een conferentie van de FOD Buitenlandse Zaken, waar ook collega Soens aanwezig was. Daar is duidelijk gebleken dat het politieke proces stilligt. Dat is een drama voor het Midden-Oosten en eigenlijk ook voor de internationale gemeenschap. Er is voldoende geschetst wat de problemen en de uitdagingen zijn op heel korte termijn voor Gaza, met een heel jonge bevolking. Daarom is het belangrijk om in die contacten ook daarop te focussen. Het gaat immers om een massa jonge mensen die uitzichtloos moeten opgroeien. Het is dus belangrijk om ook vanuit Vlaanderen daarvoor aandacht te hebben. Ik dank de minister-president voor zijn initiatief. Ik heb gehoord dat hij een nieuw akkoord zal sluiten met UNRWA en dat hij ook in het kader van stedenbouw iets wil doen, dat is een goede zaak. Ook de vernieling van de structuur in Palestijnse gebieden, een structuur die met Europese, Belgische en andere middelen tot stand is gekomen, moeten we blijven aanklagen. Het is goed dat we ook aandacht hebben voor de jonge mensen, anders kan hun situatie een tikkende tijdbom worden.

De voorzitter: De heer Daems heeft het woord.

Rik Daems (Open Vld): Aan heel dit gegeven zou een parlementair luik kunnen worden verbonden. Ik herinner eraan dat we in 2009, toen de West-Europese Unie nog bestond, met Palestijnse en Israëliëse parlementsleden samen aan de tafel hebben gezeten en we er effectief in geslaagd zijn de watertoevoer die afgesneden was opnieuw open te maken, zodat drinkwater opnieuw toegankelijk werd in Palestina. Dat was mogelijk, gewoon omdat we onder parlementaire druk, de verschillende actoren, parlementsleden, ervan konden overtuigen dat dit toch wel echt onmenselijk was. Het resultaat was dat de parlementsleden in Israël effectief voldoende druk hebben uitgeoefend op hun regering om die toevoer opnieuw open te maken. Dat is heel belangrijk, hoewel het miniem kan

lijken. Ik zou dus, in heel die denkoefening, de suggestie willen doen om dat soort driehoeksverhouding tussen parlementsleden misschien een kans te geven, want het is op die manier dat je heel wat kunt bereiken. In dit voorbeeld hebben we toen in de praktijk effectief iets heel belangrijks bereikt.

Minister-president Geert Bourgeois: Het zou mooi zijn als het parlement bijvoorbeeld het initiatief zou kunnen nemen om twee delegaties samen te brengen om tot dat soort oplossingen te komen. Mensen bij elkaar brengen helpt altijd vooruit, het kan leiden tot de oplossing van kleinere, grotere, in dit geval humanitaire oplossingen. Daarmee ben ik het volkomen eens. Ik heb in de vorige regeerperiode, toen ik minister van Buitenlands Beleid was, de Palestijnse ambassadrice en de Israëlische ambassadrice bijeengebracht in Errera. Ze hebben daar toen alle twee publiek gepleit voor een tweestatenoplossing, met Jeruzalem als gedeelde hoofdstad.

Helaas zijn we daar op dit ogenblik heel ver van weg, de heer Kennes heeft er nog naar verwezen. Er is enorm veel tijd verloren gegaan. Als u het mij vraagt, ligt de hefboom bij de Verenigde Staten. Ik ben dus ontgoocheld in president Obama. Als de macht ergens ligt om daar tot een oplossing te komen, dan is het wel bij de Verenigde Staten. Er is ooit een periode geweest waarin de twee opposanten zeer dicht bij elkaar stonden om tot die tweestatenoplossing met een gedeelde hoofdstad te komen. Helaas zijn we daar nu heel ver van weg.

Collega's, u wijst er terecht op: in de Gazastrook gaat niet één, maar gaan meerdere generaties verloren. Dit is dramatisch op alle vlakken, op het vlak van ontwikkeling, van toekomstkansen. Aan de negatieve zijde leidt dit tot radicalisering, verbittering, woede, aanslagen, wrok die van generatie op generatie wordt overgedragen. Ik sluit mij dus aan bij al degenen die protesteren tegen dat zinloos vernietigen van onderwijsinstellingen, van speelpleintjes enzovoort. Ik denk dat we daar met heel de West-Europese wereld, met heel de Europese Unie op dezelfde lijn zitten.

Ik zal dat uiteraard morgen opnieuw bespreken, collega Van Esbroeck. UNRWA klaagt dit net als wij aan en protesteert fel tegen deze situatie, die ertoe leidt dat mensen in de prille ontwikkelingskansen die er zijn gewoon gefnuikt worden, dat alles wordt stilgelegd.

Mevrouw Soens, ik ga dit ook aan UNRWA vragen, maar UNRWA doet dat al. We leggen de klemtoon op traumabehandeling en psychosociale begeleiding, maar er is daar zo veel te doen. Het gaat om onderwijs, cultuur, traumabehandeling, posttraumatische begeleiding en helaas vaak om noodhulp. Mensen daar hebben geen werk, geen inkomen en er worden bepaalde zaken vernietigd. Het schreeuwt allemaal om een oplossing. Er moet fundamenteel een doorbraak komen, en die kan, naar mijn bescheiden mening, alleen van de Verenigde Staten komen.

Tine Soens (sp.a): Collega Daems, sp.a zal zeker uw voorstel steunen en we zullen kijken hoe we er verder mee kunnen gaan.

Minister, we kunnen alleen maar tot een duurzame vrede tussen de Palestijnen en Israël komen als de economische blokkade tegen Gaza wordt opgeheven. Als Vlaanderen aangeeft dat de economische blokkade moet worden opgeheven, dan zou dat een belangrijk signaal zijn. Dat zou voor de Palestijnen alvast een hele opluchting zijn. (*Applaus bij sp.a*)

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, we schorsen de vergadering. We werken daarna de rest van de agenda af.

– *De vergadering wordt geschorst om 17.05 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 17.27 uur.*

ONTWERP VAN DECREET houdende de Vlaamse sociale bescherming – 715 (2015-2016) – Nrs. 1 tot en met 6

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende de Vlaamse sociale bescherming.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Coppé, verslaggever, heeft het woord.

Griet Coppé (CD&V): Er werden in de commissie drie verslaggevers aangeduid, maar we hebben afgesproken dat ik kort het verslag zou brengen.

Op 26 april en 31 mei 2016 besprak de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin het ontwerp van decreet houdende de Vlaamse sociale bescherming. Tussentijdens werd op 10 mei een hoorzitting georganiseerd over het ontwerp van decreet. Het verslag van de hoorzitting is verspreid als Parlementair Document Vlaams Parlement 2015-16, nr. 715/4. De amendementen op dit ontwerp van decreet zijn eveneens verspreid.

In het Vlaamse regeerakkoord is ervoor gekozen om de overgedragen zorgbevoegdheden in het kader van de zesde staatshervorming op te nemen in een Vlaams verzekeringsmodel dat voortbouwt op de zorgverzekering. Op die manier wordt een soort Vlaamse sociale zekerheid uitgebouwd die de federale sociale zekerheid aanvult. Die visie werd neergeschreven in de conceptnota Vlaamse sociale Bescherming.

De Vlaamse sociale bescherming wil personen met een zorgnood aangepaste, kwalitatieve en betaalbare zorg bieden, thuis of in een residentiële context. Het uitgangspunt is het cirkelmodel dat ook gehanteerd wordt in de persoonsvolgende financiering voor personen met een beperking. Mensen worden in hun langdurige zorgnood ondersteund om de regie van hun zorg in eigen handen te houden en hun leven verder te leiden, ingebed in de samenleving, met de steun van familie, vrienden, mantelzorgers en vrijwilligers waar mogelijk, en van professionele en gespecialiseerde zorg waar nodig.

Het uitbouwen van een Vlaamse sociale bescherming zal gefaseerd verlopen. In een eerste fase – en daarover gaat deze bespreking – worden de Vlaamse zorgverzekering, de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden en het basisondersteuningsbudget opgenomen in het decreet Vlaamse Sociale Bescherming. Het voorliggende decreet integreert die drie pijlers en zet dus een eerste stap naar een Vlaams verzekeringsmodel. Eerst gaat het dus om de Vlaamse zorgverzekering, de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden en het basisondersteuningsbudget. Die tegemoetkomingen hebben met elkaar gemeen dat het gaat om cashvergoedingen, die ook kunnen worden opgenomen door wie nog thuis kan wonen dankzij een combinatie van mantelzorg en al dan niet beperkte professionele zorg. Dankzij die cashvergoedingen kunnen ook personen die hoofdzakelijk een beroep doen op mantelzorg, een beperkte financiële vergoeding

krijgen voor de meerkosten. Met dit decreet worden waar mogelijk de bepalingen van de verschillende onderdelen op elkaar afgestemd.

De inkanteling houdt ook in dat dit ontwerp van decreet vertrekt van een aantal gemeenschappelijke principes: het realiseren van de regie over de eigen zorg, vereenvoudiging waar mogelijk, naar een meer eenvormige inschaling van zorg-nood, de inschaling via de BelRAI-screener, het automatisch toekennen van rechten, en een loket waar men terecht kan voor alle rechten en dossiers. De zorgverzekering wordt grotendeels ongewijzigd overgenomen. De sanctie 'opschorting met verlies van rechten' wordt geschrapt. Verder wordt gezorgd voor de decretale basis om de wachttijd in Brussel terug te brengen tot vijf jaar. Ook de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden wordt overgenomen en gekoppeld aan het nieuwe Vlaamse verzekeringsmodel waarbij rechten gekoppeld zijn aan een premie van 25 of 50 euro. Ten derde wordt vanaf september 2016 een basisondersteuningsbudget uitbetaald ingevolge dit decreet. Grote wijzigingen worden met dit decreet niet beoogd. Dat zou op twee jaar tijd ook niet realiseerbaar zijn. In eerste instantie wordt ingezet op continuïteit, vereenvoudiging en automatisering. Kortom: met dit decreet zetten we een stap naar een efficiënter Vlaanderen voor de zorgbehoevende persoon.

Het decreet is een kaderdecreet dat later zal worden aangevuld met nieuwe pijlers. In een volgende fase worden ook andere onderdelen in de Vlaamse sociale bescherming ondergebracht: de financiering van de woonzorgcentra, de mobiliteitshulpmiddelen, de revalidatie, de psychiatrisch verpleegtehuizen, initiatieven beschut wonen en de financiering van de thuiszorg.

Dit zal vanuit dezelfde filosofie van regie over de eigen zorg, vereenvoudiging en automatisering uitgebouwd worden. Bij het ontwerp van decreet zijn zowel vanuit de meerderheid als de oppositie amendementen ingediend. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: Mevrouw Saeys heeft het woord.

Freya Saeys (Open Vld): Voorzitter, de Open Vld-fractie toont zich tevreden met dit ontwerp van decreet. De omzetting van de zorgverzekering in de Vlaamse sociale bescherming en de integratie van de nieuwe bevoegdheden die zijn overgekomen in het kader van de zesde staatshervorming, zijn een niet te onderschatten operatie die over de hele legislatuur heen zal gebeuren.

Met dit decreet zetten we de eerste stap en geven we de Vlaamse sociale bescherming een eerste inhoudelijke invulling met de inkanteling van de reeds bestaande Vlaamse zorgverzekering en de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden die geregionaliseerd werd. We voeren ook het basisondersteuningsbudget in als component.

Vanuit onze partij zijn we blij met de basisprincipes van het ontwerp van decreet, in het bijzonder met het principe van de zorg op maat die gegeven kan worden en het engagement om maximaal via persoonsvolgende financiering de regie in handen van de mensen te geven. Dit zijn zeer liberale principes. Voeg daaraan toe dat we gaan voor maximale efficiëntie en maximale automatische toekenning van rechten. We hopen dat we op die manier een stap vooruit zetten ten voordele van de patiënt en, ook belangrijk, van zijn of haar mantelzorger. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: Mevrouw Van den Brandt heeft het woord.

Elke Van den Brandt (Groen): Voorzitter, we hebben hier in de commissie een lang debat over gevoerd en het is niet de bedoeling om dit hier over te doen. Ik wil de essentie van de kritiek van Groen op dit ontwerp van decreet herhalen. Ik wil teruggaan naar de conceptnota die aan de basis van dit ontwerp lag. Daarin

waren de contouren voor een nieuw Vlaams sociaal beleid uitgezet. We hebben daar een heftig debat over gevoerd. In sommige dingen konden we ons vinden, in andere niet.

Hoe moet het nieuwe huis dat we willen bouwen, eruitzien? Dat is een boeiend debat. Wat ligt er nu op de tafel? Dit is een ontwerp van decreet waarin wat al bestaat op verschillende plekken of al is goedgekeurd, wordt verankerd. We hebben al een zorgverzekering. We krijgen de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden erbij. Dat komt erbij als een bijbouw. Er komt een basisondersteuningsbudget, en ook dat zetten we erbij. In plaats van een mooi nieuw huis te bouwen, doet u aan Vlaamse koterij en zet u een aantal uitkeringssystemen naast elkaar. Dat is een gemiste kans.

Als de bomma binnenkort zorg nodig heeft, dan kan ze aankloppen bij de zorgverzekering en bij de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden. Dat zit onder dezelfde Vlaamse sociale bescherming. Ze zal op twee plaatsen eventueel een uitkering kunnen krijgen of niet. Het is niet transparant en niet eenvoudig. Het is ook niet wat de mensen nodig hebben. Voor ons staat centraal dat wie zorg nodig heeft, die ook krijgt. Dat is ook het federale model van de sociale zekerheid: wie ziek is, krijgt geneeskundige zorg. Het uitgangspunt zou ook hier moeten zijn dat wie zorg nodig heeft, welzijnszorg krijgt. Het uitgangspunt van dit ontwerp van decreet was echter dat er een staatshervorming is die uitgevoerd moet worden. Dat is te weinig ambitieus.

Ik wil nog even herhalen wat het 'groene' huis is, hoe Groen graag het nieuwe huis van de Vlaamse sociale bescherming had gezien. In dat model worden er bijdrages geleverd in functie van de draagkracht: mensen die meer verdienen, betalen meer bijdrages, en mensen die minder verdienen, betalen minder bijdrages. Dat is anders dan bijvoorbeeld de zorgverzekering, waarbij iedereen 50 euro betaalt. Dat is voor sommige mensen veel geld. Voor andere mensen is dat draagbaarder. We willen ook een model waarin het budget dat iemand krijgt, geen forfaitair bedrag is. Ook bij de zorgverzekering krijg je 130 euro, of je nu in een rusthuis zit of je een beetje zorg nodig hebt. Iedereen krijgt hetzelfde bedrag. Dat is geen zorg op maat. De ene persoon heeft meer zorg nodig dan de andere en dus heeft de ene meer ondersteuning nodig dan de andere. Dat is zorg op maat, maar dat zien we niet in dit model. Dit is het voortzetten van wat er al is.

Er zijn een aantal mooie woorden en plannen, zoals eigen regie, automatische rechtentoekenning, maar in de praktijk is het vooral de voortzetting van wat al bestaat. We zien vooral de kracht van de status quo. Dat is niet de groene visie op zorg. Daarom zullen we dit ontwerp van decreet niet goedkeuren.

De voorzitter: De heer Depoortere heeft het woord.

Ortwin Depoortere (Vlaams Belang): Voorzitter, deze eerste aanzet naar een volwaardige Vlaamse sociale bescherming komt voor het Vlaams Belang geen dag te vroeg. Sinds 2014 zijn een aantal zorgbevoegdheden immers overgedragen van het federale niveau naar Vlaanderen, in het kader van de zesde staatshervorming. In deze Vlaamse sociale bescherming zou heel veel vervat moeten zitten. Mevrouw Coppé heeft daarnet al een opsomming gegeven.

Het zal u niet verwonderen dat dit voorliggend ontwerp van decreet voor het Vlaams Belang niet meer is dan een eerste aanzet om eindelijk werk te maken van een eigen Vlaamse sociale zekerheid. Het spreekt voor zich dat daarvan enkel sprake kan zijn als alle onderdelen van de sociale zekerheid worden overgeheveld naar Vlaanderen.

Daarnaast heeft onze partij altijd gesteld dat er nood is aan een zorg op maat. Wij durven te hopen dat er met dit ontwerp van kaderdecreet daaraan een

verdere invulling kan worden gegeven. Het zou immers al te gemakkelijk zijn om te stellen dat de wachtlijsten in de ouderenzorg of de gehandicaptenzorg nu zouden zijn weggewerkt.

Minister, er is dus nog heel veel werk aan de winkel. Wij kijken dan ook uit naar de verdere initiatieven die u daar verder rond zult nemen.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

Bart Van Malderen (sp.a): Minister, voorzitter, collega's, we hebben tot nu toe een aantal relatief korte betogen gehoord. Nochtans zou je op basis van de agenda kunnen besluiten dat we hier een heel belangrijk moment meemaken. Op de agenda staat 'ontwerp van decreet houdende de Vlaamse sociale bescherming'. Dat klinkt wel. Louter op basis van de agenda moet je zeggen dat je hier een momentum zou kunnen creëren, een moment zou kunnen meemaken waarin twee grote politieke stromingen die de Vlaamse politieke geschiedenis hebben gekenmerkt, een stuk tot een synthese komen: de Vlaamse ontvoogdingsstrijd en de strijd voor een degelijk sociaal stelsel voor herverdeling, voor een goed welzijns- en gezondheidsbeleid dat toegankelijk is voor iedereen.

Het zou dus, op basis van de agenda, een heel belangrijke dag kunnen zijn. Een dag waarop er elektriciteit in de lucht hangt, waarop we de debatten net iets intenser voeren. Zo'n dag, mijnheer Somers, waarin u met licht bezwete handen iets bewuster op de stemknop duwt, in de wetenschap dat we blij mogen zijn dat we hier volksvertegenwoordigers zijn, dat we een steen kunnen verleggen in de rivier, dat we een beetje geschiedenis schrijven in de hoop dat een volgende generatie opzoekingswerk doet, terugkijkt en zegt: "Toen hebben ze dat vastgelegd." Louter op basis van de agenda, 'ontwerp van decreet houdende de Vlaamse sociale bescherming', zou je deze suggestie kunnen hebben.

Veel mensen zouden die verwachting kunnen bijtreden. Heel veel mensen zouden ons daarin steunen om dat groot momentum te creëren. Vlaanderen heeft hier effectief een unieke kans om te bouwen aan een eigen stelsel van sociale bescherming. Dat is ook hard nodig. Steeds minder mensen kunnen met hun pensioen de rusthuisfactuur betalen, steeds meer mensen met een beperking wachten op gepaste zorg. In een welvarende regio als Vlaanderen moet iedereen een beroep kunnen doen op de zorg die hij of zij nodig heeft, op de manier die hij of zij wil.

De zesde staatshervorming – er is al naar verwezen – bood hier vandaag inderdaad een uniek perspectief. 4,2 miljard euro werd overgedragen aan de gemeenschap. Daarmee werd de post Welzijn bijna tot op het niveau getrokken van Onderwijs, voordien historisch de grootste post binnen Vlaanderen. Het Vlaamse budget werd ook groter dan het federale budget. Dat is een immense operatie. Met dat budget zou je ook heel wat kunnen doen om die grote en nog groeiende behoefte aan zorg in Vlaanderen te lenigen.

En als je even terugkijkt naar de krantenartikels uit die periode, zie je titels die zeggen 'Vlaanderen kan nu een eigen beleid gaan voeren, van de wieg tot in het rusthuis'. Een eigen beleid, gebaseerd op een eigen visie.

Er waren ook sociale bewegingen die ons vroegen om die kans te baat te nemen om die operatie herverdelend te maken, om er armoede mee te bestrijden, om op die manier ook de mogelijkheid te bieden om de broodnodige sociale bescherming in Vlaanderen nog te versterken. Samen met vele anderen heeft mijn partij, sp.a, er ook voor gepleit om een stevig stelsel op te zetten, gebaseerd op solidariteit, op nabijheid, op preventie en op vraagsturing. Minister, ik heb het daarbij graag over een beschermingsbiotoop, waar alle onderdelen op elkaar inwerken. Wat we doen voor iemand met een beperking, is immers ook heel vaak

batig voor iemand die zorg nodig heeft op oudere leeftijd. Een systeem waarbij hulpmiddelen soepel en op maat ter beschikking worden gesteld, is nuttig voor iedereen die op dat moment nodig heeft. Wat je voor het ene doet, werkt vaak besparend bij het andere.

We willen er dus voor zorgen dat mensen langer zelfstandig kunnen blijven wonen, zo lang mogelijk, zo veel mogelijk in hun eigen omgeving, via betaalbare thuishulp, via assistentie, maar ook door die hulpmiddelen ter beschikking te stellen, ook door aanpassingen mogelijk te maken. Wie toch naar een rusthuis of een zorginstelling gaat, zou nooit mogen gaan bedelen bij zijn kinderen om de factuur betaald te zien. We laten ook de zorgbehoevende zelf mee bepalen hoe de zorg er precies zal uitzien. Dat, collega's, veronderstelt een heel krachtig engagement, een medebeheer ook van alle actoren, zeker ook van zorgkassen en ziekenfondsen. Het is immers gebleken dat dat een van de belangrijke kritische succesfactoren is van de federale sociale zekerheid: wie mee in de cockpit zit, laat een vliegtuig niet crashen.

Daar schept dit ontwerp van decreet wel degelijk het kader voor. Het probleem is dus niet zozeer de inhoud van het ontwerp. Er staan immers nog wel een paar goede principes in, zoals de automatische toekenning van rechten, een performant systeem of zorg geven aan wie het nodig heeft. Dat zijn op papier prima doelstellingen, maar, laten we eerlijk zijn, vandaag ook alleen maar vrome voornemens. Dát is het probleem: het gebrek aan ambitie van deze regering, het gebrek aan ambitie ook van u, minister. Daardoor ontstaat er zo'n groot contrast tussen noden en verwachtingen, tussen de agenda en het dossier. Het is niet zo dat dit contrast te wijten is aan een gebrek aan ideeën. Integendeel, er waren heel veel verschillende ideeën, vooral bij de meerderheidspartijen. We waren in de commissie herhaaldelijk getuige van hoogoplopende meningsverschillen over heel fundamentele zaken met betrekking tot dit dossier.

Het is die onenigheid die ertoe heeft geleid dat men nu, omdat 1 januari in zicht komt, heel snel moet doen wat absoluut nodig is om een aantal dingen geregeld te krijgen, niet om de noden van onze burgers te lenigen. Dus schuift men nu de zorgverzekering in de Vlaamse sociale bescherming. Ik ben er zeker van dat heel veel mensen zich zullen afvragen waarom ze nu plots 50 euro moeten betalen. Dus schuift men nu onveranderd de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden in de Vlaamse sociale bescherming. Dus haalt men het basisondersteuningsbudget voor mensen met een handicap uit de persoonsvolgende financiering, schuift men het hierin en bevriest men het op 300 euro. Daarmee zal men vandaag moeten rondkomen, maar eigenlijk ook voor onbepaalde tijd. Uit het debat is immers gebleken dat ter zake wetens willens niet in indexering is voorzien. Dat vind ik echt een pijnpunt. Met andere woorden, we starten vandaag en elk jaar opnieuw zal dat bedrag een stukje minder mogelijk maken dat mensen met een handicap zelf hun leven gaan organiseren. Minister, als ik daar nog aan toevoeg dat we starten met een kleine groep, maar dat het hoogst onzeker is waar we naartoe gaan met minderjarige mensen met een handicap, dan vind ik dit absoluut een pijnpunt in dit ontwerp van decreet.

Laten we immers eerlijk zijn, als 50 procent van de senioren zijn of haar rusthuisfactuur niet kan betalen, is het onbegrijpelijk dat de regering, dat de meerderheid zou weigeren om een maximumfactuur in de ouderenzorg in te voeren. Minister, als het u menens is om mensen met een beperking volwaardig te laten deelnemen aan de samenleving, waarom wordt dat basisondersteuningsbudget dan bevroren op een niet-geïndexeerde 300 euro, als we zien dat de levensduurte toch ook stijgt voor mensen met een handicap?

Als we een echte solidaire en eerlijke Vlaamse beschermingsbiotoop willen laten groeien, waarom dan mordicus vasthouden aan een oneerlijke forfaitaire zorgpremie die voor iedereen nagenoeg identiek is?

Vandaag roepen we een systeem in het leven dat het voor een Brusselaar moeilijker maakt onder Vlaamse sociale bescherming te komen dan voor een EU-onderdaan. Het moet me dan van het hart dat we enkele pijnpunten en gemiste kansen hebben.

En dus, collega's, keurt u vandaag niet de Vlaamse sociale bescherming goed; u keurt een decreet goed dat aankondigt dat er ooit een decreet komt. En in afwachting blijft alles zoals het was. In het Vlaanderen van de wachtlijsten is dat echt geen goed nieuws. Hoe we in de toekomst zullen omgaan met ouderenzorg, met hulpmiddelen voor mensen met een beperking, met revalidatie of met geestelijke gezondheid: het blijft koffiedik kijken, en dat baart ons zorgen.

Ik hoop dat we wat meer ambitie aan de dag kunnen leggen om Vlaanderen die broodnodige sociale bescherming te bieden. We hebben al een aantal amendementen ingediend. We gaan ze opnieuw indienen. Het zijn voorstellen waarvan we denken dat het nuttig is dat we er vandaag al mee op het fundament, op de eerste steen willen voortbouwen. Ik hoop oprecht dat we het debat kunnen voeren op basis van die amendementen en niet op basis van de vraag of ze uit de oppositie, dan wel uit de meerderheid komen. We gaan een amendement indienen – collega Bertels zal het toelichten – over een maximumfactuur in de ouderenzorg en een amendement dat mogelijk maakt de 300 euro voor personen met een handicap te indexeren als het nodig is.

Als ik heel dit proces in één zin moet samenvatten, vond ik inspiratie in de geschiedenis. Minister, ik weet niet of u het hebt meegemaakt, onze voorzitter zeker wel, maar er was een tijd waarin de katholieke kerk boeken beoordeelde. Verboden boeken werden op de index gezet. Die kon je niet lezen. Andere kregen de stempel: nihil obstat. Er belet niets om dit te lezen. In slecht Latijn schreven studenten er al eens bij: quod nihil instat. Er belet niets omdat er niets in staat.

Dat gevoel heb ik ook een beetje bij dit ontwerp van decreet. We leggen een eerste steen, en we willen graag die eerste steen mee met u leggen, maar we willen veel sneller en concreter de rest van het huis vorm geven. Omdat mensen daar nood aan hebben, maar ook omdat we weten dat de onenigheid in de regering er wel eens zou kunnen toe leiden dat na deze legislatuur het huis een hele andere vorm krijgt dan waar we vandaag naar zitten te kijken.

Dus ja, we willen graag mee die eerste steen leggen en voortbouwen. Maar dat zal geen afbreuk doen aan onze kritiek, minister. We zullen dus van u nooit willen horen: ja, maar, u hebt toch meegestemd, als we het hebben over het oneerlijk zijn van forfaitaire bijdragen. Dat zeggen we nu, dat zullen we later ook blijven zeggen. We zullen nooit van u aanvaarden: ja maar, u hebt het toch goedgekeurd, als we wijzen op de tekortkomingen van het basisondersteuningsbudget, het bevriezen van die 300 euro, het niet bereiken van minderjarigen. We zullen van u nooit die kritiek aanvaarden als het gaat over de maximumfactuur of over het feit dat u hulpmiddelen in twee aparte systemen giet, in plaats van voor een eenvoudig systeem te zorgen.

Voor de staatshervorming hadden we twee systemen voor hulpmiddelen; na de staatshervorming hebben we nog twee systemen voor hulpmiddelen. Het is echter belangrijk dat dit huis op een brede basis kan rekenen. Een volksverzekering is een zodanig belangrijk project dat het niet alleen het project kan zijn van een tijdelijke meerderheid. *(Applaus bij sp.a en Groen)*

De voorzitter: Mijnheer Van Malderen, ik ben zeven jaar ouder dan minister Vandeuren. U denkt misschien dat ik voor de Tweede Wereldoorlog ben geboren, maar dat is niet het geval. *(Gelach)*

De heer Persyn heeft het woord.

Peter Persyn (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, voor mijn fractie is het vandaag wel een belangrijke dag. We zetten wel een belangrijke stap in de richting van een solide Vlaamse sociale bescherming, en op termijn een echte Vlaamse sociale zekerheid.

Zoals de collega's geschetst hebben, is het een kaderdecreet waarin verschillende tegemoetkomingen, rechten en premies voor personen met een lange zorg- of ondersteuningsnood in één stelsel worden gebracht. Voor onze fractie zijn transparantie en vereenvoudiging daarbij heel belangrijk, net als zorg op maat. Wie langdurige zorg nodig heeft, moet niet nodeloos tijd verliezen. We zijn ook voor de automatische rechtentoekenning: mensen moeten niet regelmatig zelf de procedures overdoen.

We hadden vorige week de discussie over de mantelzorg. We denken dat de sociale bescherming ook de aspecten van mantelzorg volledig in rekening zal brengen. We weten dat de Vlaamse sociale bescherming zal worden uitgevoerd door de zorgkassen, en als u zegt dat er hevige discussies geweest zijn, doelt u wellicht daarop. Welnu, ook daar kan mijn fractie zich volledig achter scharen, op voorwaarde, en dat is in de discussies telkens aan bod gekomen, dat de zorgkassen transparant, efficiënt, klantvriendelijk en vraaggericht werken. We hebben van de minister die garanties gekregen, en de spelregels die uitgeschreven zijn, zullen in de toekomst nauwlettend gevolgd worden, en wij gaan ervan uit dat die ook gerespecteerd worden.

In tegenstelling tot – wat ik zou noemen – uw polemisch pessimisme zijn wij voor een constructief voluntarisme, mijnheer Van Malderen. Dat is misschien ingegeven door het feit dat wij – de N-VA-leden in de commissie Welzijn – vooral vanuit de zorg zelf komen. Een van de vuistregels is dat we de mensen nooit bang maken als we hen willen beschermen en verzorgen. Als ik één verwijt heb aan u, dan is het dat u dat al te vaak doet: de buitenwacht – en dat is wellicht ingegeven door electorale overwegingen en gespin – bang maken. Hier ligt iets geweldigs voor. Deze regering hakt eens te meer de knoop door en zet een grote werf in de steigers.

Wij zullen, zoals ik daarnet zei, vasthouden aan de vastgelegde spelregels en principes. Ik heb ze net genoemd: efficiëntie, zorg op maat, transparantie, klaarheid. We zullen die leesbril ophouden. Mijn fractie zal volmondig het ontwerp van decreet goedkeuren. Wij kijken ernaar uit. We gaan met volle goesting participeren in de volgende stappen in het traject. *(Applaus bij de N-VA)*

De voorzitter: Mevrouw Coppé heeft het woord.

Griet Coppé (CD&V): Voorzitter, ook onze fractie is tevreden met het ontwerp van decreet dat een belangrijk aspect van ons verkiezingsprogramma en van het Vlaams regeerakkoord uitvoert. Dat de Vlaamse Regering het pad van de geleidelijkheid bewandelt door nu alvast in een eerste fase te zorgen dat zowel de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden als de zorgverzekering geregeld wordt, is een goede zaak.

We weten dat we niet starten, wat de Vlaamse sociale bescherming betreft, van een wit blad. CD&V heeft altijd een voortrekkersrol gespeeld in dezen. Dan denken we vooral aan het ontstaan in 1999 van de Vlaamse zorgverzekering.

Er is de kritiek van de oppositie dat het ontwerp van decreet weinig inhoud heeft. Collega's hebben het hier al verwoord, en ook al in de commissie: het is een eerste fase. Zoals de minister in de commissie terecht meermaals heeft gezegd: om het volledig ontwerp van decreet uit te rollen, is nog bijkomend wetenschappelijk onderzoek nodig, en wij zijn net als de coalitiepartners verheugd dat er nu een eerste stap kan worden gezet. We hopen om verder te kunnen

meewerken om in de loop van de legislatuur het ontwerp van decreet volwaardig uit te bouwen. (*Applaus bij CD&V en de N-VA*)

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Ik wil de collega's oprecht danken – en dat zeg ik niet bij wijze van formaliteit – voor de discussies, ook in de commissie, niet alleen naar aanleiding van de formele tekstbespreking, maar ook naar aanleiding van de discussie over de conceptnota. Een aantal bekommernissen die leven en die betrekking hebben op het bredere perspectief dat wij vanuit onze nieuwe Vlaamse bevoegdheden moeten kunnen geven aan een goede toegankelijke zorg voor mensen die nood hebben aan zorg, deel ik natuurlijk.

Het decreet herneemt inderdaad, zoals een aantal onder u hebben naar voren gebracht, een aantal bestaande systemen en voegt daar de regeling van de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden aan toe.

Het is natuurlijk tegelijkertijd ook het fundament waarop de volgende ontwikkelingen moeten kunnen plaatsvinden. Er is een timing die ons is opgelegd door de zesde staatshervorming. Dat wil zeggen dat er een systeem moet zijn om de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden te kunnen uitkeren vanaf 2017. Nu kun je heel veel discussie hebben over het concept, maar we moesten in ieder geval – ook de andere gemeenschappen – een formule zoeken om deze overdracht van bevoegdheden op een goede manier te kunnen realiseren. Ik ben er persoonlijk van overtuigd dat door een wettelijk kader te creëren, door de continuïteit te verzekeren en door een aantal zaken te hergroeperen in dit decreet, het kader is gecreëerd voor de ontwikkelingen die in de volgende jaren en wellicht volgende legislatuur nog zullen doorgaan.

Collega's, ik hoor af en toe pleiten voor een meer geïntegreerde benadering van de zorgverzekering, de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden. Er worden een aantal suggesties gedaan. Voor mij zijn dat pertinente vragen en denkoefeningen, maar ze moeten wel op een zorgvuldige manier kunnen gebeuren en inschalingsinstrumenten herijken en een nieuwe methode van inschaling, liefst unieke inschalingsmethoden met afgeleide automatische rechtentoekenning, ontwikkelen. Dat doen wij niet op enkele maanden, daar heb je echt wel het nodige wetenschappelijke ondersteunende werk voor nodig. Wij hebben het steunpunt heringericht om ons wat dat betreft te helpen. Ik ben ervan overtuigd dat dit ontwerp van decreet, als dat door u wordt goedgekeurd, daarmee een baken zal zijn waarop heel wat discussies rond de positionering van revalidatie, ouderenzorg, psychiatrisch verzorgingstehuis (pvt) en hulpmiddelen verder kunnen worden gepositioneerd.

In die zin besef ik heel goed dat dit een eerste decreet is en heb ik steeds aangekondigd dat we, uiteraard in deze legislatuur, aan het parlement nog een tweede, breder ontwerp van decreet zullen voorleggen.

Ik wil nog een kleine opmerking maken ten aanzien van degenen die vragen waarom het BOB nu in het decreet moet. In het vorige decreet op de persoonsvolgende financiering stond uitdrukkelijk vermeld dat die uitkering op deze manier zou gebeuren. Dan is het natuurlijk logisch dat je dat op deze manier integreert in het hele verhaal.

Voor mij is het dus een eerste stap. Mijnheer Persyn, ik wil u uitdrukkelijk aanspreken als u zegt dat de mantelzorg een cruciaal element is, ook in dit verhaal. Dat is ook zo. Als wij naar unieke inschalingsinstrumenten kunnen gaan, dan kunnen we daarin de positie van de mantelzorg ook beter plaatsen en kunnen we zorgen dat zorgverstrekkers op diezelfde manieren een zorgplan maken en daarin, afgeleid, inschalingsinstrumenten meenemen, zodat ze ook inderdaad die

positie van de mantelzorger beter kunnen opnemen. Ik ben het er helemaal mee eens. Proberen zoveel mogelijk unieke inschalingsinstrumenten te ontwikkelen – en dat zal niet helemaal lukken want elke zorgvraag is een stukje specifiek –, proberen automatische rechtentoekenning te organiseren en een uniek aanspreekpunt of een loket organiseren, dat zijn toch fundamentele voorwaarden om een zorg uit te bouwen voor een langdurige ondersteuning van mensen met een zorgvraag, of ze nu veroorzaakt is door een chronische ziekte, een handicap of ouderenzorg. Ik denk dat dat wezenlijke bestanddelen zijn. In deze zin vind ik het ontwerp van decreet een belangrijke start voor de ontwikkeling van onze eigen Vlaamse sociale bescherming.

Elke Van den Brandt (Groen): Ik wil kort nog op een aantal zaken reageren. Ik merk dat de N-VA plots heel enthousiast is over het ontwerp van decreet terwijl ze er toch een vrij fundamentele kritiek op hebben geuit in het traject ernaartoe. Ik hoor een aantal argumenten, transparantie bijvoorbeeld. Een ouder of iemand met een zorgnood drie verschillende soorten uitkeringen voorschotelen vind ik weinig transparant. Automatische rechtentoekenning zegt u, terwijl we nu al weten dat voor het BOB er te weinig budget is om het aan iedereen beschikbaar te stellen, dus is de groep alvast verkleind. Dat is geen automatische toekenning, dat is beperking van wie het krijgt. Er is vanalles voor mantelzorgers: ik zie niet wat er in dit decreet gebeurt voor mantelzorgers. Ik hoor de minister spreken over het inschalingsinstrument daartoe, terwijl de onderzoekers net zeggen dat ze het element van het inschalingsinstrument nog niet hebben opgenomen en dat het nog moet worden uitgewerkt.

Wat de zorgkassen betreft, zegt u dat de minister u helemaal heeft gerustgesteld dat het transparant, efficiënt en vraaggericht zal zijn. Misschien heeft de minister daar met u een geheim gesprek over gehad, maar in dit ontwerp van decreet staat weinig anders dan wat daarover in de conceptnota stond, waarop u zo'n felle kritiek had.

Minister, u erkent eigenlijk onze kritiek vanuit de oppositie dat dit een status quo is. U zet voort wat er is. U verwijst naar de deadline van de staatshervorming. Die staatshervorming is niet meer van gisteren, die is toch al van een paar jaar geleden. Toen was iedereen enthousiast over wat de mogelijkheden allemaal zouden zijn, maar ondertussen moeten we vaststellen dat we in die paar jaar niet de fundamentele debatten hebben kunnen voeren die gevoerd moeten worden en dat we niet de stappen hebben kunnen zetten die we kunnen zetten.

Nu pas wordt er een steunpunt opgericht, als dit ontwerp van decreet in uitvoering is. Het moest er al twee jaar zijn. Hetzelfde voor het debat rond thuiszorg: al tien jaar lees je in de verslagen van dit parlement dat we een debat moeten hebben over hoe we de thuiszorg organiseren enzovoort, maar het gebeurt niet. Het komt er niet. U verliest heel veel tijd, en dan moeten wij vandaag blij zijn met een beetje Vlaamse koterij, waarbij bestaande systemen naast elkaar blijven bestaan. Dit is niet wat het moet zijn. Dit is niet wat het had kunnen zijn, dit is een gemiste kans.

Bart Van Malderen (sp.a): Minister, net als collega Van den Brandt aanvaard ik uw motivering die u uit de chronologie van de zesde staatshervorming haalt, niet. Het is de onenigheid binnen uw meerderheid die ertoe heeft geleid dat er een hele periode aan tijd verloren is gegaan, waardoor we nu over een minidecreet moeten stemmen, dat inderdaad dan een eerste stap is, maar een stap die volgens ons niet groot genoeg is, omdat hij groter had kunnen zijn en, afgaande op de behoeften, groter had moeten zijn.

Ik ben mij wel bewust van het feit dat we inderdaad in een veel grotere werf zitten. U en mevrouw Coppé verwijzen naar wetenschappelijk onderzoek – 'fair enough'. Ik

zou daar kunnen aan toevoegen dat men er in hoorzittingen voor gepleit heeft om ook eens heel goed te kijken naar het mattheuseffect dat we mogelijk zouden kunnen oproepen enzovoort. Er zijn dus heel veel aspecten aan, die we in het kader van een grotere werf op een volgend moment zouden kunnen bespreken.

Al die zaken beletten echter niet dat we vandaag al de stappen kunnen zetten die nodig zijn en die we effectief ook kunnen zetten. Wij zijn als oppositie zelfs bereid om ze u voor te leggen, in de vorm van twee amendementen: eentje rond de indexering van het basisondersteuningsbudget, de 300 euro, en eentje in het kader van de maximumfactuur. Dat beantwoordt aan problematieken die niemand betwist. Ik vind dat een bijzonder constructieve houding, collega Persyn. Het is net vanuit dat voluntarisme, omdat we willen beantwoorden aan de noden die er zijn, omdat we ons zo constructief willen opstellen, dat we u die twee amendementen voorleggen. Ik ga er dan ook van uit, collega Persyn, aangezien we het constructief voluntarisme delen, dat u straks even constructief zult zijn en die amendementen goedkeurt.

Peter Persyn (N-VA): Wij zijn altijd voluntaristisch, maar ik kan u niet meer volgen, mijnheer Van Malderen. U hebt daarnet brandhout gemaakt van het basisondersteuningsbudget als onderdeel van de Vlaamse sociale bescherming. En nu pleit u voor indexering. Nu pleit u eigenlijk, met alle respect voor de noodzaak van een indexering, voor een kleine cosmetische ingreep op iets dat u daarnet hebt afgekraakt. Ik zal uw amendement daarom al niet steunen.

Bovendien hervalt u – ik zal het misschien wijten aan uw beider jeugdige leeftijd – in dezelfde zonden van problematiseren en polemiseren. Hier ligt een grote werf voor u, u erkent het zelf. Grijp die mee aan. Laat ons die samen uitbouwen.

Ik heb mij vorig jaar inderdaad fel geroerd in de commissie. Ik daag iedereen uit om de verslagen erop na te lezen. Ik heb noch collega Van den Brandt, noch uzelf toen horen participeren aan de discussie. We zijn nu een jaar verder. Wat wij als meerderheid niet doen, maar Groen en uw partij misschien wel, is voortdurend herkauwen. Wij gaan vooruit. Wij hakken knopen door. Wij zetten belangrijke stappen op weg naar een beter Vlaanderen. *(Applaus bij de meerderheid)*

Bart Van Malderen (sp.a): Goede collega Persyn, misschien moet u de verslagen er toch eens goed op nalezen. Bij de bespreking van de conceptnota hebben we al de kritiek geuit die we hier geuit hebben – ikzelf ook, trouwens. We zagen de bui toen al hangen.

Over het basisondersteuningsbudget slaat u de bal toch echt wel mis. Ik raad u aan om de notulen van deze vergadering heel goed na te lezen.

Wat is de realiteit? In de vorige legislatuur hebben we het decreet Persoonsvolgende Financiering mee opgesteld. Je kunt kritisch zijn ten aanzien van dat compromis – dat woord is hier vandaag al een paar keer gevallen –, maar er zitten een paar belangrijke antwoorden in op noden die zich stellen. Waar ik het echter veel moeilijker mee heb, is de manier waarop deze legislatuur, deze regering, deze meerderheid invulling geeft aan de transitie in de sector van personen met een handicap. Door het feit dat we moeten vaststellen dat er absoluut geen zekerheid is over de manier waarop we zullen omgaan met minderjarigen, door het feit dat we moeten vaststellen dat het bedrag wordt vastgeklemd op 300 euro en dat er geen bijkomende budgetten zijn, hoewel uw partij gepleit heeft voor meer rechtstreeks toegankelijke hulp, door het feit dat er geen uitbreiding is waar het gaat over minderjarigen, kun je toch alleen maar tot de vaststelling komen dat voor een hele grote groep mensen die 300 euro voor een heel lange tijd het budget zal zijn waarmee ze het zullen moeten rooien. Als je dat bedrag ook nog eens niet indexeert, dan haalt u – niet wij – de bodem zelf uit het vat dat nodig is om die hervorming door te voeren. Dat is de realiteit, mijnheer

Persyn. Ik brand het BOB dus niet af. Waar ik kritiek op heb, is de manier waarop er mee wordt omgegaan en dus probeer ik constructief voluntaristisch vandaag ervoor te zorgen dat u die fout niet maakt. Dat is in het belang van al die personen met een handicap.

Elke Van den Brandt (Groen): Mijnheer Persyn, u hebt ons tot twee keer toe verweten dat de oppositie niet gewoon klappt en enthousiast is en blij is en dat wij mensen bang maken en onrust stoken. Ik kan uw exacte woorden niet herhalen, maar ze zullen wel in het verslag staan. Ik vind dat een bijzonder moeilijke kritiek. Het is niet omdat ik jong ben dat ik klakkeloos wil aanvaarden wat er is. Dit is geen ontwerp van decreet dat wij kunnen steunen.

Een van uw elementen is het BOB. U wilt ons amendement niet steunen omdat u niet akkoord gaat met het feit dat we oppositie hebben gevoerd. Groen heeft van in het begin vragen gehad bij het basisondersteuningsbudget. 400 euro is voor de ene veel, voor de andere is het te weinig. Wij willen mensen een budget op maat geven. Wij hadden een bondgenoot. De bondgenoot in de campagne was de N-VA. De N-VA heeft mee campagne gevoerd tegen het basisondersteuningsbudget. In jullie programma staat dat het geen goede manier van ondersteunen is. Nu verwijt u ons dat wij dat nooit hebben gezegd. U keurt nu een systeem goed om dit te verankeren. Het is er nu en het wordt dus uitgevoerd. Wij vragen om, als je het uitvoert, de bedragen alstublieft te indexeren zodat de 300 euro mee stijgt met de levensduurte. Dat is een eenvoudige vraag, en dit niet willen goedkeuren omdat u het niet terecht vindt dat sp.a nog commentaar geeft op het BOB omdat ze het de vorige legislatuur hebben goedgekeurd, vind ik flauw en kort door de bocht. *(Applaus bij Groen)*

U zegt ook dat we in de commissie te weinig te horen waren en te weinig hebben gedaan. Ik nodig iedereen uit om de verslagen na te lezen, niet enkel die van de laatste maanden maar die van de laatste jaren. Dit is het samenkomen van heel veel en heel lange debatten. Het verbaast me dat hier zoveel enthousiasme is voor iets wat echt de kracht van de status quo is, het behouden van wat is. Hier verandert heel weinig. De mensen die zorg nodig hebben en op wachtlijsten staan, verdienen beter.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. *(Zie Parl.St. VI.Parl. 2015-16, nr. 715/5)*

– De artikelen 1 tot en met 54 worden zonder opmerkingen aangenomen.

Er is een amendement tot toevoeging, aan titel 3, hoofdstuk 2, van een artikel 54/1. *(Zie Parl.St. VI.Parl. 2015-16, nr. 715/6)*

De heer Bertels heeft het woord.

Jan Bertels (sp.a): Ik wil me aansluiten bij de woorden van de minister over goede en toegankelijke zorg. We hebben een amendement ingediend, en dat werd door alle leden van de commissie erkend, dat ingaat op een maatschappelijke uitdaging die iedereen aanvoelt, namelijk de betaalbaarheid van de rusthuisfacturen. Nee, mijnheer Persyn, we willen hier geen onrust mee stoken. We willen hiermee net

mensen geruststellen dat ze de nodige zorg kunnen krijgen als ze die zorg nodig hebben in een woonzorgcentrum.

Het amendement is inhoudelijk heel simpel. Het zorgt ervoor dat mensen die nu hun rusthuisfactuur niet kunnen betalen omdat ze te weinig inkomen hebben dat in de toekomst wel zullen kunnen. Voor ouderen die nu noodgedwongen financieel moeten aankloppen bij hun familie of kinderen of bij het OCMW wordt door dit amendement de mogelijkheid gecreëerd om de rusthuisfactuur te begrenzen naargelang van hun inkomen. Hoe dat onrust zaaien bij de mensen is, dat gaat mijn petje te boven. Ik denk dat u dat niet hebt bedoeld. Als u dat hebt bedoeld, dan hebt u het totaal verkeerd begrepen. Maar ik had u zo niet begrepen tijdens de commissiebesprekingen.

De voorzitter: Mevrouw Schryvers heeft het woord.

Katrien Schryvers (CD&V): Mijnheer Bertels, houdt dat voorstel van sp.a, gezien uw toelichting, nu eigenlijk in dat men enkel rekening houdt met het pensioen of met het hele vermogen en dus met de totale draagkracht van de oudere die is opgenomen in het woonzorgcentrum?

Jan Bertels (sp.a): Ik zal het voor mevrouw Schryvers nog eens herhalen. Wij hebben een berekening gemaakt op basis van de totale draagkracht van de betrokkene. We zijn gekomen op twintigduizend mensen die nu behoefte hebben aan ondersteuning van familie of OCMW. Daarvoor hebben wij een systeem uitgewerkt op basis waarvan zij hun rusthuisfactuur kunnen betalen. Dat is gebeurd op basis van een inkomenstoets. Mevrouw Schryvers, ik heb u in de commissie die techniek proberen uit te leggen, maar ik ben daar blijkbaar niet volledig in geslaagd. Er bestaan verschillende inkomenstoetsen. Dit kan ook worden toegepast op deze maximumfactuur voor de rusthuizen.

Katrien Schryvers (CD&V): Dus gaat wat u in de commissie hebt gezegd over de volledige draagkracht. Dat is iets anders dan wat in jullie communicatie staat. Collega's, ik heb de avond van de bespreking in de commissie een mooie infografiek van sp.a zien verschijnen. Voor wie deze infografiek niet gezien heeft, wil ik even citeren wat daarin staat: "Een rusthuis mag niet meer kosten dan je pensioen. Punt. Dat is eerlijk."

Jullie verspreiden dus een boodschap die eigenlijk niet overeenkomt met wat jullie zelf als amendement in de commissie hebben voorgesteld. Dat vind ik pas mensen een rad voor de ogen draaien, collega's. Dat vind ik echt oneerlijk, in plaats van wat jullie eerlijk noemen.

Jullie stellen dat er 20.000 mensen zijn die de factuur in het woonzorgcentrum niet zouden kunnen betalen. Wij hebben gezegd dat wij ook bezorgd zijn, dat mensen die worden opgenomen in een woonzorgcentrum daar voldoende middelen voor hebben. Er zijn ondertussen al heel wat voorzieningen op Vlaams niveau die daar mee aan tegemoetkomen. Er is zorgverzekering, dat weten jullie: 130 euro voor iedereen die is opgenomen. En er is de tegemoetkoming, de hulp aan bejaarden, die voor de 27.000 mensen die zijn opgenomen in een woonzorgcentrum een bijkomende tegemoetkoming verleent, gaande van 80 euro tot 550 euro per maand.

Mijnheer Bertels, uit cijfers die ik heb opgevraagd over het aantal personen waarvoor de OCMW's moeten tegemoetkomen, blijkt dat die tendens duidelijk dalend is. Het gaat niet om 20.000 mensen. Het ging in de periode 2009-2012 over 5052 door het OCMW gesteunde bewoners op een totaal van 68.712 bezette bedden. Dat is dus een heel ander cijfer dan die 20.000 mensen die door u worden genoemd. Wij zijn vanzelfsprekend bekommerd om die 5000 mensen. Daarom is het juist dat de OCMW's tussenkomen. U weet dat er ook een garantie is van een

zakgeldregeling. Ik heb nog niemand gehoord die niet in een woonzorgcentrum zou kunnen verblijven omdat een OCMW weigerde – integendeel.

Jan Bertels (sp.a): Mevrouw Schryvers, wij hebben het er in de commissie over gehad: u weet dat er nu – wat technici noemen – een 'non-pick-up' is: mensen durven niet naar een woon- en zorgcentrum omdat ze met hun eigen inkomen de rusthuisfactuur niet kunnen betalen.

Katrien Schryvers (CD&V): Dat zijn de mensen bij wie jullie paniek zaaien.

Jan Bertels (sp.a): Wij geven ze net een geruststelling.

Ze kunnen dat zeker niet als ze met twee tegelijk moeten gaan.

Uw berekeningen doet u waarschijnlijk heel bewust, mevrouw Schryvers. Bij ons gaat het over mensen die een beroep moeten doen op hun familie en/of kinderen, en/of het OCMW, en niet alleen over die vijfduizend van het OCMW, want die hebben al een hele fase moeten doorlopen omdat ze geen voldoende inkomen hebben om hun rusthuisfactuur te betalen. Wij willen ervoor zorgen dat iedereen die rusthuisfactuur kan betalen zonder dat hij of zij moet aankloppen bij andere instanties, maar met het maandelijks inkomen.

De voorzitter: Vraagt hierover nog iemand het woord? *(Neen)*

De stemming over het amendement wordt aangehouden.

– Artikel 55 wordt zonder opmerkingen aangenomen.

Er is een amendement op artikel 56. *(Zie Parl.St. VI.Parl. 2015-16, nr. 715/6)*

De stemmingen over het amendement en over het artikel worden aangehouden.

– De artikelen 57 tot en met 91 worden zonder opmerkingen aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende de regels voor de vrijwillige samenvoeging van gemeenten en tot wijziging van het decreet van 5 juli 2002 tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds, van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, van het Provinciedecreet van 9 december 2005 en van het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011

– 765 (2015-2016) – Nrs. 1 tot en met 4

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende de regels voor de vrijwillige samenvoeging van gemeenten en tot wijziging van het decreet van 5 juli 2002 tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds, van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, van het Provinciedecreet van 9 december 2005 en van het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011.

De algemene bespreking is geopend.

De heer De Loor heeft het woord.

Kurt De Loor (sp.a): Voorzitter, collega's, minister, dit ontwerp van decreet bevat een niet onbelangrijk thema voor sp.a. Sp.a steunt de ambitie om fusies te faciliteren. Dat is niet nieuw. We hebben dat ook tijdens de vorige legislaturen gedaan, we zijn er altijd voorstander van geweest.

Sp.a steunt het ontwerp van decreet in die zin dat de beperkte fusieregels uit het Gemeentedecreet worden vervangen door een uitgebreider pakket aan bepalingen over wat er dient te gebeuren als gemeenten fuseren.

We hopen dan ook dat dit Fusiedecreet geen maat voor niets is en dat het leidt tot meer bestuurskrachtige, gefuseerde gemeenten met een goede dienstverlening.

We ervaren het dan ook als positief dat er een inhoudelijke en financiële ondersteuning werd uitgewerkt. Voor sp.a mag het echter verder gaan dan wat nu voorligt, en we stellen voor die steun niet alleen te laten gelden voor besturen die op 1 januari 2019 fuseren, maar ook voor fusies die in de toekomst, dus in de loop van de volgende legislatuur, zouden plaatsvinden. Een groot voordeel daarbij is dat de lokale besturen van bij de aanvang van de bestuursperiode weten waar ze aan toe zijn en op basis hiervan doordachte beslissingen kunnen nemen, met het oog op een optimale werking en een optimale dienstverlening aan de burgers.

Het zou volgens sp.a dus goed zijn dat de schuldovername ook na de gemeenteraadsverkiezingen van 2018 nog mogelijk blijft. Hiertoe dienen we dan ook een amendement in, dat ondertussen op de banken is verspreid.

Minister, we hebben met sp.a wel vragen bij het nut van extra schepenen om de overgang in nieuwe fusiegemeenten te versoepelen. Het feit dat een gemeente in de eerste legislatuur na de fusie recht heeft – het is dus facultatief – op twee extra schepenen in vergelijking met gemeenten met een gelijkaardig inwonersaantal, en in de daaropvolgende bestuursperiode nog één extra schepen mogelijk blijft, is voor ons een dure operatie waarvan we ons afvragen of dit wel nodig is en of het wel bijdraagt tot een sterker bestuur. Vandaar dan ook het tweede amendement dat we indienen op dit ontwerp van decreet.

Minister, de kans is niet onbestaande dat ook deze poging om gemeenten te laten fuseren geen of weinig vruchten zal afwerpen. Dat zou jammer zijn, maar het zou ook een gemiste kans zijn. Vandaar dan ook onze amendementen, om het draagvlak en de kans op fusies groter te maken.

Straks krijgt u de kans om het decreet op die punten te verbeteren, en dan kijken we samen uit naar de positieve resultaten. (*Applaus bij sp.a*)

De voorzitter: Mevrouw Pira heeft het woord.

Ingrid Pira (Groen): Minister, we kunnen akkoord gaan met fusies van gemeenten – dat heb ik ook in de commissie gezegd – zeker voor kleine gemeenten. Dat stond ook al verschillende keren in ons verkiezingsprogramma. Maar dat geldt uiteraard niet onbeperkt. We zijn geen voorstander van een fusie van gemeenten die uiteindelijk zo groot wordt dat ze een regio vervangt. Ik heb daarstraks onze visie ter zake uitgelegd. Maar we zijn het eens met de fusie die u voorstelt.

We zijn het ook eens met de financiële bonus die hiervoor wordt uitgetrokken. Een fusie van gemeenten gaat nu eenmaal gepaard met transitiekosten. Bovendien is het niet ondenkbaar dat twee gemeenten die fuseren, beide een verschillende belastingvoet hanteren en er een druk ontstaat om het laagste belastingtarief te nemen. Daardoor verliezen de gemeenten samen inkomsten. Daarom kan zo'n financiële bonus welkom zijn.

We zijn het alleen niet eens met de extra schepenen in een overgangsfase, twee in de eerste legislatuur en één in de tweede. We vinden dat het college in een gemeente nu al relatief groot is, en als u daar nog twee schepenen aan toevoegt, dan zal de verhouding tussen college en gemeenteraad nog meer uit evenwicht geraken. Daar zijn wij het niet mee eens.

Tijdens de commissievergaderingen ben ik eigenlijk vooral geschrokken van een van de elementen die u als verantwoording voor die twee extra schepenen hebt aangehaald. U stelde zichzelf de vraag waarom niet alle gemeenten voor een fusie gewonnen zijn. Volgens u heeft dat misschien ook te maken met het feit dat ze geen politieke mandaten verloren willen zien gaan. Waarom zei u zoiets? Ik vond dat u daarmee een dikke steek hebt laten vallen. Eigenlijk zegt u dat mandaten het glijmiddel zijn voor politici om gemeenten te fuseren en niet de bestuurskracht. Waarom hebt u diezelfde mildheid niet tegenover het personeel? Bij een fusie is er tegelijk met een fusie van het politiek personeel ook de fusie van het ambtelijk personeel. U behandelt beide groepen niet op dezelfde manier. Dat vond ik van u een zeer merkwaardige uitspraak.

Om het punt van de twee schepenen zullen we ons bij de stemming over het ontwerp van decreet onthouden.

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

Chris Janssens (Vlaams Belang): Minister, geen zinnig mens zal de complexiteit van het bestuurlijk landschap in Vlaanderen betwisten. Evenmin zal iemand de vraag naar een herstructurering van dat landschap tegenspreken. Het is voor het Vlaams Belang evident dat de lokale besturen, de steden en gemeenten, een pijler van een interne Vlaamse staatshervorming moeten zijn.

De vraag is natuurlijk of onze gemeenten nog in staat zijn de uitdagingen die hun worden gesteld op een adequate manier het hoofd te bieden. De geringe schaal-grootte van de Vlaamse gemeenten wordt immers meer en meer als problematisch ervaren. Gelet op de vele financiële en organisatorische uitdagingen waarvoor de gemeenten staan, kunnen we in het verhaal van de bestuurlijke hervorming de gemeentelijke schaalvergroting inderdaad niet zomaar naast ons neerleggen. Maar we willen daarbij wel duidelijk zeggen dat een dergelijke schaalvergroting niet mag leiden tot een grotere afstand tussen bestuur en burger. Voor mijn fractie moeten de gemeenten het bestuursniveau het dichtst bij de burger blijven.

Misschien kunnen we ons op het Deense model richten, dat uitgaat van ongeveer 60.000 inwoners. Een dergelijke schaal maakt fusies mogelijk van bijvoorbeeld gelijkaardige landelijke gemeenten, zonder dat die in het keurslijf van een stad worden gedwongen. Die schaal is niet te groot, waardoor het principe van 'dicht bij de burger' behouden kan blijven, maar biedt toch al de kans om de bestuurlijke verrommeling, van bijvoorbeeld de intercommunales waarover we het daarstraks in het debat hadden, aan te pakken en de taken die nu nog intercommunaal worden uitgevoerd, opnieuw naar het democratisch verkozen lokale bestuursniveau te brengen.

Dat cijfer van 60.000 – dat is uiteraard een voorbeeld, het kan ook 70.000 of 80.000 zijn – moet onzes inziens ook bespreekbaar zijn, zeker wanneer we vertrekken vanuit de vrijwilligheid van fusies, maar we mogen geenszins evolueren tot mastodontgemeenten. We dreigen intussen in een realiteit te geraken waarin kleine gemeenten met pakweg 10.000 of 11.000 inwoners momenteel worden bestuurd door 7 bestuurders: een burgemeester en 6 schepenen, terwijl vanaf 2018, als alles volgens uw plannen verloopt, het bestuur van een gehele provincie, weliswaar met beperkte bevoegdheden, zal worden opgenomen door 4 gedeputeerden. Dat is toch moeilijk aan de bevolking te verklaren.

Ik sluit me aan bij de vorige sprekers die problemen hadden met het feit dat in een overgangsfase nog extra schepenen worden toegevoegd aan het college. Dat lijkt me inderdaad geen goede zaak.

'The proof of the pudding is in the eating', maar het belangrijkste obstakel is: zullen de bestuurders bereid zijn te kiezen voor bestuurlijke hervorming, voor schaalvergroting die tot daadkrachtige lokale besturen leidt, wanneer ze hun eigen schepen- of burgemeestersambt daarvoor moeten offeren? De vrees is dan ook een beetje dat dit ontwerp van decreet, dat weliswaar een goede uitschrijving is van een gedetailleerd draaiboek voor een vrijwillige fusie, niettemin een slag in het water gaat worden omdat de lokale besturen geen vragende partij zullen zijn. Ik opper het alleen maar – en weliswaar met voorzichtigheid omdat ik weet dat het een gevoelig thema is –, maar misschien moeten we in dit parlement toch ook maar eens het debat gaan voeren over de verplichte fusies.

De voorzitter: De heer Maertens heeft het woord.

Bert Maertens (N-VA): In tegenstelling tot het Gemeentedecreet dat vandaag bestaat en dat de fusie van gemeenten toch zeer summier regelt, regelt dit ontwerp van decreet op een veel gedetailleerdere en duidelijkere manier de procedure en de beleidsmatige en bestuurskundige aspecten van een vrijwillige fusie van gemeenten. Ook de zogenaamde wortel waar men steeds over spreekt, de fusiebonus, wordt nu decretaal verankerd.

Dit decreet is een goede zaak. Ik ben er zeker van: dit is een stap vooruit als we de bestuurskracht van de gemeenten willen versterken. Ons regeerakkoord stelt heel terecht meer verantwoordelijkheid en autonomie voor de gemeenten voorop. Die gemeenten moeten die verantwoordelijkheid natuurlijk ook aankunnen. Als dat niet zo is, dan hoop ik uit de grond van mijn hart – en ik denk dat iedereen dat mag hopen – dat de betrokken bestuurders dat ook zelf onder ogen durven en willen zien en de nodige acties zullen ondernemen.

Iedereen hier in het halfrond wil bestuurskrachtige gemeenten. De burger, de ondernemer, met andere woorden de belastingbetaler, verdient een slagkrachtig, bestuurskrachtig gemeentebestuur, een gemeente die een goede dienstverlening kan leveren en voldoende performant is om de juiste beslissingen te nemen en daar ook naar te handelen. Als dat onvoldoende zo is, dan kan een gemeente bijvoorbeeld meer zaken samen gaan doen, bijvoorbeeld met buurgemeenten, in intergemeentelijke samenwerking, maar dan komt men heel snel terecht in een verhaal over ambtelijke fusie. Dat kan nooit los gezien worden van de beleidsmatige samenwerking. Laat ons eerlijk zijn, dat staat heel dicht bij een fusie van gemeenten. Dan is het de vraag of men daar dan niet meteen voluit voor moet gaan.

Dit decreet regelt, conform het regeerakkoord, een fusie op vrijwillige basis. Daar is een draagvlak voor nodig. Daar werd in de commissie naar verwezen. Het is in de eerste plaats aan de lokale bestuurders zelf om dat draagvlak bij de bevolking te gaan creëren. We zullen allemaal het resultaat binnen afzienbare tijd kunnen evalueren. Minister Homans heeft daarvoor alvast een goed kader gecreëerd. Het is nu aan de lokale besturen om er werk van te maken als ze dat wensen. We zullen dit ontwerp van decreet als N-VA-fractie uiteraard goedkeuren.

De voorzitter: De heer Dochy heeft het woord.

Bart Dochy (CD&V): Voorzitter, dames en heren, we vinden dit een goed ontwerp van decreet, dat gebruikt kan worden waar de lokale bestuurders dat nuttig vinden. Voor onze fractie is het essentieel dat het, zoals ook vermeld in het regeerakkoord, gaat over een vrijwillige fusie. De vrijwilligheid is voor ons belangrijk omdat we geloven dat de lokale bestuurders zelf wel kunnen oordelen wanneer dit nodig toe te passen is.

Zoals het aantal mandaten voor sommigen misschien een probleem is om dit ontwerp van decreet goed te keuren, kunnen we natuurlijk ook een opmerking maken over het glijmiddel van de 500 euro fusiebonus. Het zou ook heel jammer zijn mocht dit de reden zijn voor bepaalde gemeentes om te fusioneren. In de toekomst is het voor ons belangrijk dat die 500 euro ook wordt betaald door de Vlaamse overheid in het kader van de overname van de schuld, maar dat de lasten daarvoor niet ten laste komen van die gemeenten die niet kiezen om te fusioneren.

De voorzitter: De heer De Meulemeester heeft het woord.

Marnic De Meulemeester (Open Vld): Voorzitter, Open Vld kan zich vinden in het beleid van de Vlaamse Regering om vrijwillige fusies van kleinere gemeenten eenvoudiger te maken en ook te stimuleren. Dat hangt immers samen met het beleid van diezelfde Vlaamse Regering om lokale besturen meer autonomie te geven. Het is de keerzijde van dezelfde medaille: als je gemeenten meer bevoegdheden en vrijheid geeft, moet je wel zeker zijn dat alle gemeenten die grotere verantwoordelijkheid ook aankunnen. Met dit ontwerp van decreet wil men alvast kleinere gemeenten minstens aansporen om eens grondig na te gaan of men niet zou kunnen fusioneren en geeft men daarbij ook belangrijke stimuli, vooral financieel.

Er is wel geen sprake van verplichte fusies, ook dat is een goede keuze. Er bestaan immers nog andere mogelijkheden dan een fusie om de bestuurskracht van kleinere gemeenten te vergroten, zoals een verregaande intergemeentelijke samenwerking. We laten de gemeenten dus vrij om te kiezen: samenwerking of fusie.

De Vlaamse Regering houdt de gemeenten die willen fusioneren een mooie wortel voor: een schuldovername van 500 euro per inwoner met een maximum van 20 miljoen euro. Die wortel wordt nu ook – zoals gevraagd door de Inspectie van Financiën – decretaal verankerd, zodat er zekerheid is voor de betrokken gemeenten. Bij een schuldovername van bijvoorbeeld 15 miljoen euro is er als snel sprake van een extra jaarlijks bestedingsbudget voor de nieuwe gemeente van maar liefst 1,3 miljoen euro, en dat 15 jaar lang.

We kunnen ons terugvinden in het voorliggende ontwerp van decreet en zullen het dan ook goedkeuren.

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Ik wil alle leden over bijna alle fracties heen bedanken voor de constructieve inbreng, zelfs u mijnheer De Loor. Ik dank u oprecht. Dit is een historisch moment en dat mag dan ook wel in de kijker worden gezet.

U hebt nu dezelfde opmerkingen gemaakt als in de commissie en dat is logisch. U zegt dat het goed zou zijn dat we engagementen nemen in het kader van de nieuwe gemeentelijke legislatuur. Ik heb in de commissie ook al gezegd dat het moeilijk is voor deze Vlaamse Regering om al financiële engagementen te nemen in naam van de volgende Vlaamse Regering. Als de volgende Vlaamse Regering dezelfde financiële bonus wil geven aan gemeenten die willen fusioneren en stel dat wij bij de onderhandelingen betrokken zijn, dan zullen we dat zeker steunen.

Wat het aantal mandaten betreft, heb ik heel duidelijk gezegd dat het eigenlijk geen extra mandaten zijn. Ik heb het fictieve voorbeeld gegeven van twee gemeenten die zouden fuseren: gemeente A met 13.000 inwoners en gemeente B met 10.000 inwoners. Gemeente A heeft momenteel 23 gemeenteraadsleden, gemeente B heeft momenteel 21 gemeenteraadsleden. Na de fusie zouden ze samen 27 gemeenteraadsleden hebben, wat een vermindering betreft van 17 gemeenteraadsleden.

Wat de schepenen betreft, hebben ze er momenteel allebei 5. In het nieuwe stelsel, met het nieuwe inwonersaantal van 23.000, zouden ze er 6 hebben. Het

klopt dat we de mogelijkheid hebben gegeven om de eerste twee legislaturen een hoger aantal schepenen te behouden: de eerste legislatuur acht en de tweede zeven. Voor alle duidelijkheid: in totaal zijn dat nog altijd twee schepenen minder dan als ze niet zouden fuseren.

Waarom doen wij dat? Het is een vrije keuze. Het is aan de lokale autonomie om te bepalen of ze dat al dan niet doen. Wij leggen dat niet op, maar bieden gewoon de mogelijkheid aan. Het is natuurlijk belangrijk dat, als twee gemeenten zouden fuseren, er ook allerlei reglementen en dergelijke worden aangepast. Misschien zal er wel net iets harder moeten worden gewerkt aan het begin van de nieuwe legislatuur voor de nieuwe gemeente die is ontstaan dan in soortgelijke gemeenten.

Nogmaals, het is de verantwoordelijkheid van het lokale bestuur om het al dan niet te doen. Het wordt niet opgelegd, maar het is vrijblijvend. Het lijkt mij toch belangrijk, in het kader van de bestuurskracht, in het kader van de garanderen van de goede dienstverlening naar de burgers toe – die toch ook wel belangrijk is –, dat we dit aanbieden als mogelijkheid.

Mevrouw Pira, u maakte een opmerking over het personeel. Ik heb in de commissie heel duidelijk gezegd dat de primaire rechten in dit kaderdecreet Fusies sowieso gewaarborgd zijn. Wat zijn de primaire rechten? Die gaan over loonschalen, anciënniteit en het statuut. De secundaire rechten, bijvoorbeeld het bedrag van de maaltijdcheques, moeten door de nieuwe fusiegemeenten zelf worden bepaald. Dat is nu ook zo wat de lokale autonomie betreft.

Voorzitter, ik ben blij dat er een constructief debat of debatje heeft kunnen plaatsvinden over dit onderwerp. Dit is conform het regeerakkoord. Men spreekt inderdaad over vrijwillige en niet-verplichte fusies. Het is een goede zaak voor de gemeenten die inderdaad meer aan bestuurskracht willen winnen en ook in grootte willen toenemen zodat ze misschien een nog betere dienstverlening naar de burger zouden kunnen doen.

De voorzitter: De heer Vandenbroucke heeft het woord.

Joris Vandenbroucke (sp.a): Ik begrijp eerlijk gezegd niet de redenering van het aanbieden van de mogelijkheid tot het invullen van twee extra schepenmandaten. Het is toch niet zo dat, door de fusie van twee gemeenten, plots de bevoegdheid van die gemeenten groter zou zijn geworden. De nieuwe fusiegemeente heeft exact dezelfde opdrachten als elke andere Vlaamse gemeente. Ik zie dus niet in waarom het aantal uitvoerende mandaten zou toenemen. Wij breiden de Vlaamse Regering toch ook niet uit, collega's, zelfs als er bevoegdheden worden geregionaliseerd. Waarom zou je dan na een fusie van twee gemeenten, waarbij het takenpakket hetzelfde blijft, toch bijkomende uitvoerende mandaten moeten creëren? Ik begrijp dat eerlijk gezegd niet, minister. Ik vrees zelfs dat dat het draagvlak voor fusies bij de bevolking eerder zal doen afnemen dan toenemen, gelet op de gevoeligheid van de materie.

Minister Liesbeth Homans: Het gaat gewoon over de woordkeuze, mijnheer Vandenbroucke. Voor alle duidelijkheid: het aantal uitvoerende mandaten neemt niet toe. Ik heb u net het voorbeeld gegeven van twee fictieve gemeenten, waar je een resultaat hebt van min twee uitvoerende mandaten. Zelfs met het aanbod dat wij erbovenop doen, gaat het nog altijd over twee schepenen minder en bovendien ook één burgemeester. In totaliteit gaat het over zeventien gemeenteraadsleden, twee schepenen en één burgemeester minder. Twintig mandaten minder dus, niet meer. Er is geen stijging van het aantal uitvoerende mandaten, ook niet bij een fusiegemeente.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2015-16, nr. 765/1)

– *De artikelen 1 tot en met 16 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

Er is een amendement tot schrapping van artikel 17. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2015-16, nr. 765/4)

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

– *De artikelen 18 tot en met 57 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

Er is een amendement tot vervanging van artikel 58. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2015-16, nr. 765/4)

De stemmingen over het amendement en over het artikel wordt aangehouden.

– *De artikelen 59 tot en met 68 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van Lionel Bajart, Miranda Van Eetvelde, Tinne Rombouts, Marius Meremans, Caroline Bastiaens en Bart Nevens houdende wijziging van het decreet van 20 januari 2012 houdende een vernieuwd jeugd- en kinderrechtenbeleid – 717 (2015-2016) – Nrs. 1 tot en met 3

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het voorstel van decreet van Lionel Bajart – aanwezig –, Miranda Van Eetvelde – aanwezig –, Tinne Rombouts – niet aanwezig –, Marius Meremans – niet aanwezig –, Caroline Bastiaens – aanwezig – en Bart Nevens – aanwezig – houdende wijziging van het decreet van 20 januari 2012 houdende een vernieuwd jeugd- en kinderrechtenbeleid.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Bajart heeft het woord.

Lionel Bajart (Open Vld): Voorzitter, collega's, met dit voorstel van decreet doen we in feite twee zaken. We lossen het probleem op waar het jeugdwerk nu tegenaan loopt, en tegelijkertijd stroomlijnen we een en ander, waardoor ook de administratieve lasten van het jeugdwerk kunnen afnemen, wat uiteindelijk belangrijk is.

Een belangrijke insteek is de initiële aanpak. Tussen 2014 en 2016 steeg het aantal organisaties die binnen het jeugd- en kinderrechtenbeleid werden gesubsidieerd van 87 naar 99. Hoewel we natuurlijk allemaal tevreden zijn dat het jeugdwerk sterk staat in Vlaanderen en dat daar ook een positieve evolutie in is vast te stellen, moeten we ook erkennen dat dit ook een negatief bijeffect had. De automatische toetreding tot de subsidies betekent dat de middelen die we daarvoor ter beschikking stellen, over steeds meer organisaties moeten worden verspreid. Er is dus één enveloppe voor steeds meer organisaties.

De jeugdsector zelf vroeg een aanpassing van het systeem, waarbij de eerder erkende verenigingen niet meer jaarlijks te maken zouden krijgen met een

besparing, en er ook meer zou worden ingezet op schaalgrootte en zo ook op een Vlaamse relevantie van de verenigingen die we als Vlaamse overheid subsidiëren.

Met dit voorstel van decreet gaan we daar dan ook op in. We werken de negatieve effecten van het huidige decreet weg en geven de organisaties binnen het jeugdwerk de tijd – want het is zeer belangrijk dat dit geleidelijk aan gebeurt – maar ook de middelen om door te groeien naar die schaalgrootte en die Vlaamse relevantie. Dat doen we door enerzijds de decretale vereisten geleidelijk te laten toenemen en door anderzijds ook in fusie-incentives te voorzien. (*Applaus bij Open Vld*)

De voorzitter: Mevrouw Van Eetvelde heeft het woord.

Miranda Van Eetvelde (N-VA): Voorzitter, voor mijn partij is dit ook een zeer belangrijk voorstel van decreet. Ik ben zeer tevreden dat er in de schoot van de meerderheid werk is gemaakt van een duurzaam kader voor het Vlaamse jeugdwerk. Er was een evaluatie aangekondigd in de beleidsnota Jeugd. Die evaluatie heeft ons ertoe aangezet om, met de aanbevelingen van de reflectiegroep, als mede-indieners van dit decreet het decretale kader, dat door de sector zeker als waardevol werd beschouwd en waarvan de architectuur werd geapprecieerd, verder te versterken en verder te verfijnen. Die aanpassingen kunnen op de goedkeuring van de jeugdsector rekenen. Daarvan getuigt ook het positieve advies van de Vlaamse Jeugdraad.

Collega's, we kennen allemaal de budgettaire context waarin we ons bevinden. Collega Bajart heeft het al vermeld. We hadden problemen: door de budgettaire druk en door de mogelijkheid om in te stappen voor een basissubsidie en met het jaarlijks indienen van een beleidsnota, werden nieuwe erkenningen eigenlijk betaald door besparingen bij de reeds erkende en gesubsidieerde jeugdwerkverenigingen. In het programmadecreet van 2016 werden daartoe reeds enkele wijzigingen aangebracht. Die kregen een positief advies van de Vlaamse Jeugdraad, maar er werd daarna toch nog vastgesteld dat de erkenningscriteria zo waren geformuleerd dat er een hoge instroom aan nieuwe organisaties was, die negatieve budgettaire effecten per organisatie zou inhouden.

Daarom is het heel belangrijk dat we met dit voorstel van decreet nog verder zijn gegaan dan met het programmadecreet, met name door nog slechts erkenningen om de vier jaar toe te laten. Daarnaast zetten we in op een grotere Vlaamse relevantie en trekken we de spreidingsvoorwaarden voor de organisaties met betrekking tot participatie en informatie enerzijds en cultuureducatie anderzijds op.

Dan wil ik nog iets zeggen over de fusieregeling. Voor onze fractie biedt de regeling die vervat zit in het voorstel van decreet, voldoende houvast. Ik verklaar me nader. Men krijgt nu de kans om naar eigen inzichten de keuze te maken om een beleidsnota in te dienen, en zelfs de kans om, indien blijkt dat men er bijvoorbeeld moeilijker in zou slagen om te voldoen aan de opgetrokken erkenningsvoorwaarden, in de periode van 1 januari 2017 tot 31 december 2019 de beslissing te nemen om alsnog te fuseren, met behoud van de subsidie-enveloppe. Dat kan een stimulans zijn voor kleinere organisaties of organisaties die toch moeite hebben om te voldoen aan de bepalingen inzake de Vlaamse relevantie, om samenwerking te bevorderen, waardoor de knowhow en de organisaties toch nog kunnen blijven bestaan.

Ik wil besluiten met nog een andere aanpassing. De beleidsperiode voor de organisaties met een bijzondere opdracht – ik denk aan de Ambrassade, JINT, de Vereniging Vlaamse Jeugddiensten (VVJ), het Kenniscentrum Kinderrechten en de Kinderrechtencoalitie –, die heel dicht bij de overheid staan, worden afgestemd op de regeerperiode. De bedoeling is ze gemakkelijker te laten inspelen op de Vlaamse beleidsprioriteiten.

Met deze wijziging van het Jeugddecreet zetten we een belangrijke stap. Ik wil dan ook aan de collega's van de oppositie vragen om, in tegenstelling tot hun stemming in de commissie, toch ook te gaan voor de wijzigingen van dit Jeugd-decreet. (*Applaus bij de N-VA*)

De voorzitter: Mevrouw Soens heeft het woord.

Tine Soens (sp.a): De Vlaamse Jeugdraad kwam in de commissie een advies toelichten. Eigenlijk was de belangrijkste oproep toen: investeer in het jeugdwerk. Dat is ook onze boodschap: investeer in het jeugdwerk in plaats van de toegangsdeur dicht te doen voor nieuwe organisaties zodat andere organisaties nu moeten besparen, zoals in dit voorstel van decreet wordt voorgesteld. Sp.a vindt dat een fundamenteel foute visie.

De instap van nieuwe organisaties zou net positief moeten zijn. Daarom vragen we extra investeringen in het jeugdwerk in plaats van een conservatieve logica om de deur dicht te doen voor nieuwe organisaties. We blijven dan ook bij ons standpunt en zullen ons onthouden bij de stemming.

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Tinne Rombouts (CD&V): Voorzitter, ik wil me aansluiten bij de collega's van de meerderheid wat de toelichting van het voorstel van decreet betreft. Ik wil mevrouw Soens en de andere collega's van de oppositie uitnodigen om dit voorstel van decreet toch goed te keuren. Ik begrijp dat u de houding aanneemt dat er deuren worden gesloten. Met andere woorden: u probeert de perceptie te creëren dat er minder wordt geïnvesteerd in het jeugdwerk. Ik denk dat dat niet zo is. Er worden wel grenzen aangegeven om het relatief jonge decreet op een betaalbare manier toekomstkansen te bieden. De organisaties die er vandaag zijn en die recht hebben op middelen om hun krachten te kunnen blijven uitbouwen, moeten we een toekomst blijven verzekeren.

Ook voor innovatieve ideeën is er ruimte gecreëerd. In het debat in de commissie hebt u gehoord dat we dit zullen blijven opvolgen. Daar waar er kansen liggen, zullen we dat nog meer versterken. We zullen dat meenemen. Ik zou het spijtig vinden dat u zou afhaken op deze toch wel belangrijke wijziging, die op vraag van het jeugdwerk zelf mee is aangereikt, en zich zou onthouden. Ik zou u echt willen uitnodigen om daar mee in te gaan.

Wat de fusies betreft, wil ik meegeven dat we verenigingen kansen willen geven op fusies, maar natuurlijk met de nodige zekerheid dat ze kunnen blijven beschikken over de nodige middelen. In een fusieoperatie en een weg naar fusies wil dat altijd zeggen dat er ook wel eens dingen naar boven kunnen komen die wat nieuwigheden met zich meebrengen of onvoorziene omstandigheden, waarvoor wij een pragmatische aanpak vragen aan de regering en de administratie om alles in goede banen te leiden.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2015-16, nr. 717/1)

– *De artikelen 1 tot en met 16 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

VOORSTEL van het Uitgebreid Bureau betreffende de evaluatie van de Vlaamse ombudsman

Bespreking en stemming

De voorzitter: Dames en heren, mag ik uw aandacht vragen voor het volgende punt, want dit gaat u allemaal aan. Aan de orde is het voorstel van het Uitgebreid Bureau betreffende de evaluatie van de Vlaamse ombudsman.

De bespreking is geopend.

Op 8 juli 2010 werd de heer Bart Weekers door het Vlaams Parlement benoemd tot Vlaams ombudsman voor een termijn van zes jaar. Op 20 september 2010 legde hij in de handen van de voorzitter van het Vlaams Parlement de eed af en trad hij in dienst. Op 7 juli 2011 werd zijn eenjarige proefperiode gunstig geëvalueerd.

Het mandaat van de heer Bart Weekers verstrijkt op 19 september 2016. Met het oog op een eventuele hernieuwing van zijn mandaat moet hij uiterlijk negentig dagen voor het verstrijken van zijn mandaat geëvalueerd worden door de plenaire vergadering.

Vooraleer tot de evaluatie over te gaan heeft de plenaire vergadering op 18 april 2016 de evaluatieprocedure vastgelegd. De procedure verliep in verschillende stappen. Een externe evaluator maakte een evaluatieverslag op basis van het Ombudsdecreet, het functieprofiel van de Vlaamse ombudsman, een zelfevaluatie, een top-downevaluatie door de voorzitter en een delegatie van het Uitgebreid Bureau met vertegenwoordigers van elke fractie, en een bottom-upevaluatie door de personeelsleden van de Vlaamse Ombudsdienst.

Op basis van het verslag van de externe evaluator en na de heer Weekers te hebben gehoord, besliste het Uitgebreid Bureau op 6 juni 2016 om aan de plenaire vergadering voor te stellen de heer Bart Weekers gunstig te evalueren zodat zijn mandaat van Vlaams ombudsman op 20 september 2016 verlengd wordt voor een nieuwe termijn van zes jaar.

Namens het Uitgebreid Bureau verzoek ik de plenaire vergadering om de heer Bart Weekers gunstig te evalueren.

Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De bespreking is gesloten.

Mag ik aannemen dat het voorstel van het Uitgebreid Bureau betreffende de evaluatie van de Vlaamse ombudsman eenparig is aangenomen? *(Instemming)*

Dan is aldus besloten. *(Applaus)*

Dan wil ik de heer Weekers feliciteren. Ik wens hem de komende zes jaar eenzelfde dynamische en gemotiveerde functie toe als Vlaams ombudsman. Proficiat.

Hij zit trouwens in de tribune. *(Applaus)*

ONTWERP VAN DECREET houdende de Vlaamse sociale bescherming – 715 (2015-2016) – Nrs. 1 tot en met 6

Aangehouden stemmingen

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde zijn de aangehouden stemmingen.

Aan de orde is de stemming over amendement nr. 6, van Jan Bertels, Bart Van Malderen, Freya Van den Bossche en Joris Vandenbroucke, tot toevoeging, aan titel 3, hoofdstuk 2, van een artikel 54/1.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
30 leden hebben ja geantwoord;
75 leden hebben neen geantwoord.

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement nr. 7, van Bart Van Malderen, Freya Van den Bossche, Elke Van den Brandt en Jan Bertels, op artikel 56.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

106 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
25 leden hebben ja geantwoord;
76 leden hebben neen geantwoord;
5 leden hebben zich onthouden.

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de stemming over artikel 56.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

107 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
77 leden hebben ja geantwoord;
25 leden hebben neen geantwoord;
5 leden hebben zich onthouden.

Artikel 56 is aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 4

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

106 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
91 leden hebben ja geantwoord;
8 leden hebben neen geantwoord;
7 leden hebben zich onthouden.

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

102 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
88 leden hebben ja geantwoord;
7 leden hebben neen geantwoord;
7 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

De heer Van Malderen heeft het woord.

Bart Van Malderen (sp·a): Voorzitter, collega's, niet alleen ik heb mij bij deze stemming onthouden, maar ook de heer Bertels heeft zich onthouden. Wij zijn de twee commissieleden die in de commissie Welzijn dit dossier opvolgen en zullen blijven opvolgen.

Onze onthouding moet vooral gezien worden in functie van de opmerkingen, kritieken en knelpunten die we vastgesteld hebben in de loop van het debat. Ik verwijs ernaar. Ik ga ze niet opsommen. Ze blijven onverkort gelden. We willen in de toekomst deze punten prominent naar voren blijven brengen. Onze ja-stem om mee een eerste steen te leggen, betekent niet dat dit ontwerp van decreet zonder knelpunten zou zijn.

De voorzitter: Mijnheer Bertels, bent u het daarmee eens?

Jan Bertels (sp·a): Ik ben het daar volmondig mee eens.

**ONTWERP VAN DECREET houdende de regels voor de vrijwillige samenvoeging van gemeenten en tot wijziging van het decreet van 5 juli 2002 tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds, van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, van het Provinciedecreet van 9 december 2005 en van het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011
– 765 (2015-2016) – Nrs. 1 tot en met 4**

Aangehouden stemmingsen

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde zijn de aangehouden stemmingsen.

Aan de orde is de stemming over amendement nr. 4, van Kurt De Loor, Els Robeyns en Joris Vandenbroucke, tot schrapping van artikel 17.

We stemmen meteen over het artikel zelf.

Stemming nr. 5

Ziehier het resultaat:

102 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
74 leden hebben ja geantwoord;
28 leden hebben neen geantwoord.

Artikel 17 is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement nr. 5, van Kurt De Loor, Els Robeyns en Joris Vandenbroucke, tot vervanging van artikel 58.

Stemming nr. 6

Ziehier het resultaat:

102 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
16 leden hebben ja geantwoord;
74 leden hebben neen geantwoord;
12 leden hebben zich onthouden.

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de stemming over artikel 58.

Stemming nr. 7

Ziehier het resultaat:

101 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
74 leden hebben ja geantwoord;
22 leden hebben neen geantwoord;
5 leden hebben zich onthouden.

Artikel 58 is aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 8

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

107 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
93 leden hebben ja geantwoord;
14 leden hebben zich onthouden.

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

102 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
89 leden hebben ja geantwoord;
13 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

De heer De Loor heeft het woord.

Kurt De Loor (sp.a): Voorzitter, u zult gezien hebben dat de sp.a-fractie voor heeft gestemd omdat ze achter de doelstellingen en de ambitie van dit ontwerp van decreet staat. Dat is gebleken tijdens de uiteenzetting.

Ik heb me onthouden omdat we het jammer vinden dat de meerderheid onze twee amendementen niet wil aanvaarden. We zijn ervan overtuigd dat de twee amendementen het draagvlak zullen verhogen en de kans op die fusies zullen vergroten.

VOORSTEL VAN DECREET van Lionel Bajart, Miranda Van Eetvelde, Tinne Rombouts, Marius Meremans, Caroline Bastiaens en Bart Nevens houdende wijziging van het decreet van 20 januari 2012 houdende een vernieuwd jeugd- en kinderrechtenbeleid – 717 (2015-2016) – Nrs. 1 tot en met 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet.

Stemming nr. 9

Ziehier het resultaat:

106 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
84 leden hebben ja geantwoord;
22 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

MOTIE van Ingrid Pira, Björn Rzoska en Bart Caron tot besluit van het op 15 juni 2016 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de door de Vlaamse Regering voorgestelde hervorming van de provincies – 825 (2015-2016) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie.

Stemming nr. 10

Ziehier het resultaat:

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
8 leden hebben ja geantwoord;
75 leden hebben neen geantwoord;
22 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

MOTIE van Kurt De Loor, Els Robeyns en Joris Vandenbroucke tot besluit van het op 15 juni 2016 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de door de Vlaamse Regering voorgestelde hervorming van de provincies – 826 (2015-2016) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie.

Stemming nr. 11

Ziehier het resultaat:

106 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
26 leden hebben ja geantwoord;
80 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

MOTIE van Chris Janssens, Stefaan Sintobin, Tom Van Grieken, Ortwin Depoortere en Anke Van dermeersch tot besluit van het op 15 juni 2016 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de door de Vlaamse Regering voorgestelde hervorming van de provincies – 827 (2015-2016) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie.

Stemming nr. 12

Ziehier het resultaat:

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
5 leden hebben ja geantwoord;
99 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

MOTIE van Marius Meremans, Michel Doomst, Marnic De Meulemeester, Bert Maertens, Ward Kennes en Willy Segers tot besluit van het op 15 juni 2016 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de door de Vlaamse Regering voorgestelde hervorming van de provincies – 828 (2015-2016) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie.

Stemming nr. 13

Ziehier het resultaat:

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
75 leden hebben ja geantwoord;
30 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 22 juni 2016 om 14 uur.

Ik wens u een behouden thuiskomst. De vergadering is gesloten.

– De vergadering wordt gesloten om 19.03 uur.

BIJLAGEN

Aanwezigheden**Aanwezig**

Imade Annouri, Björn Anseeuw, Lionel Bajart, Caroline Bastiaens, Rob Beenders, Jan Bertels, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyssens, An Christiaens, Sonja Claes, Griet Coppé, Cathy Coudyser, Caroline Croo, Rik Daems, Johan Danen, Koen Daniëls, Sabine de Bethune, Piet De Bruyn, Mathias De Clercq, Herman De Croo, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Ingeborg De Meulemeester, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Ortwin Depoortere, Jenne De Potter, Annick De Ridder, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Matthias Diependaele, Bart Dochy, Michel Doomst, Jan Durnez, Jelle Engelbosch, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Jan Hofkens, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Sofie Joosen, Ward Kennes, Marino Keulen, Yasmine Kherbache, Kathleen Krekels, Renaat Landuyt, Jos Lantmeeters, Bert Maertens, Lieve Maes, Marius Meremans, Elisabeth Meuleman, Bert Moyaers, Bart Nevens, Katrien Partyka, Lorin Parys, Lydia Peeters, Peter Persyn, Jan Peumans, Ingrid Pira, Joris Poschet, Grete Remen, Els Robeyns, Tinne Rombouts, Axel Ronse, Gwendolyn Rutten, Björn Rzoska, Freya Saeys, Hermes Sanctorum-Vandevoorde, Willem-Frederik Schiltz, Katrien Schryvers, Katia Segers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Nadia Sminate, Tine Soens, Bart Somers, Valerie Taeldeman, Martine Taelman, Bruno Tobback, Güler Turan, Wouter Vanbesien, Ludo Van Campenhout, Wilfried Vandaele, Steve Vandenberghe, Freya Van den Bossche, Elke Van den Brandt, Joris Vandenbroucke, Koen Van den Heuvel, Francesco Vanderjeugd, Anke Van dermeersch, Tine van der Vloet, Kris Van Dijck, Miranda Van Eetvelde, Jan Van Esbroeck, Christian Van Eyken, Tom Van Grieken, Bart Van Malderen, Paul Van Miert, Peter Van Rompuy, Mercedes Van Volcem, Manuela Van Werde, Sabine Vermeulen, Johan Verstreken, Peter Wouters, Herman Wynants.

Afwezig met kennisgeving

Caroline Gennez, Andries Gryffroy, Karl Vanlouwe: ambtsverplichtingen;

Emmily Talpe: familieverplichtingen;

Guy D'haeseleer, An Moerenhout, Ann Soete, Karim Van Overmeire: gezondheidsredenen.

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers**Stemming nr.1:****JA-stemmen:**

Imade Annouri, Rob Beenders, Jan Bertels, Johan Danen, Kurt De Loor, Ortwin Depoortere, Yamila Idrissi, Chris Janssens, Yasmine Kherbache, Renaat Landuyt, Elisabeth Meuleman, Bert Moyaers, Ingrid Pira, Els Robeyns, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum-Vandevoorde, Katia Segers, Stefaan Sintobin, Tine Soens, Bruno Tobback, Güler Turan, Freya Van den Bossche, Elke Van den Brandt, Anke Van dermeersch, Christian Van Eyken, Tom Van Grieken, Bart Van Malderen, Wouter Vanbesien, Steve Vandenberghe, Joris Vandenbroucke

NEEN-stemmen:

Björn Anseeuw, Lionel Bajart, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Lode Ceyssens, An Christiaens, Griet Coppé, Cathy Coudyser, Caroline Croo, Rik Daems, Koen Daniëls, Sabine de Bethune, Piet De Bruyn, Mathias De Clercq, Jean-Jacques De

Gucht, Dirk de Kort, Ingeborg De Meulemeester, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Jenne De Potter, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Matthias Diependaele, Bart Dochy, Michel Doomst, Jelle Engelbosch, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Jan Hofkens, Lies Jans, Vera Jans, Sofie Joosen, Ward Kennes, Marino Keulen, Kathleen Krekels, Jos Lantmeeters, Bert Maertens, Lieve Maes, Marius Meremans, Bart Nevens, Katrien Partyka, Lorin Parys, Lydia Peeters, Peter Persyn, Jan Peumans, Joris Poschet, Grete Remen, Tinne Rombouts, Axel Ronse, Gwendolyn Rutten, Freya Saeys, Willem-Frederik Schiltz, Willy Segers, Nadia Sminate, Bart Somers, Valerie Taeldeman, Martine Taelman, Ludo Van Campenhout, Koen Van den Heuvel, Tine van der Vloet, Miranda Van Eetvelde, Jan Van Esbroeck, Paul Van Miert, Peter Van Rompuy, Mercedes Van Volcem, Manuela Van Werde, Wilfried Vandaele, Francesco Vanderjeugd, Sabine Vermeulen, Johan Verstreken, Peter Wouters, Herman Wynants

Stemming nr.2:

JA-stemmen:

Imade Annouri, Rob Beenders, Jan Bertels, Johan Danen, Kurt De Loor, Yamila Idrissi, Yasmine Kherbache, Renaat Landuyt, Elisabeth Meuleman, Bert Moyaers, Ingrid Pira, Els Robeyns, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum-Vandevoorde, Katia Segers, Tine Soens, Bruno Tobback, Güler Turan, Freya Van den Bossche, Elke Van den Brandt, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Wouter Vanbesien, Steve Vandenberghe, Joris Vandenbroucke

NEEN-stemmen:

Björn Anseeuw, Lionel Bajart, Caroline Bastiaens, Ann Brusseel, Lode Ceyssens, An Christiaens, Sonja Claes, Griet Coppé, Cathy Coudyser, Caroline Croo, Rik Daems, Koen Daniëls, Sabine de Bethune, Piet De Bruyn, Mathias De Clercq, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Ingeborg De Meulemeester, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Jenne De Potter, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Matthias Diependaele, Bart Dochy, Michel Doomst, Jelle Engelbosch, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Jan Hofkens, Lies Jans, Vera Jans, Sofie Joosen, Ward Kennes, Marino Keulen, Kathleen Krekels, Jos Lantmeeters, Bert Maertens, Lieve Maes, Marius Meremans, Bart Nevens, Katrien Partyka, Lorin Parys, Lydia Peeters, Peter Persyn, Jan Peumans, Joris Poschet, Grete Remen, Tinne Rombouts, Axel Ronse, Gwendolyn Rutten, Freya Saeys, Willem-Frederik Schiltz, Willy Segers, Nadia Sminate, Bart Somers, Valerie Taeldeman, Martine Taelman, Ludo Van Campenhout, Koen Van den Heuvel, Tine van der Vloet, Miranda Van Eetvelde, Jan Van Esbroeck, Paul Van Miert, Peter Van Rompuy, Mercedes Van Volcem, Manuela Van Werde, Wilfried Vandaele, Francesco Vanderjeugd, Sabine Vermeulen, Johan Verstreken, Peter Wouters, Herman Wynants

ONTHOUDINGEN:

Ortwin Depoortere, Chris Janssens, Stefaan Sintobin, Anke Van dermeersch, Tom Van Grieken

Stemming nr.3:

JA-stemmen:

Björn Anseeuw, Lionel Bajart, Caroline Bastiaens, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Lode Ceyssens, An Christiaens, Sonja Claes, Griet Coppé, Cathy Coudyser, Caroline Croo, Rik Daems, Koen Daniëls, Sabine de Bethune, Piet De Bruyn, Mathias De Clercq, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Ingeborg De

Meulemeester, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Jenne De Potter, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Matthias Diependaele, Bart Dochy, Michel Doomst, Jelle Engelbosch, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Jan Hofkens, Lies Jans, Vera Jans, Sofie Joosen, Ward Kennes, Marino Keulen, Kathleen Krekels, Jos Lantmeeters, Bert Maertens, Lieve Maes, Marius Meremans, Bart Nevens, Katrien Partyka, Lorin Parys, Lydia Peeters, Peter Persyn, Jan Peumans, Joris Poschet, Grete Remen, Tinne Rombouts, Axel Ronse, Gwendolyn Rutten, Freya Saeys, Willem-Frederik Schiltz, Willy Segers, Nadia Sminate, Bart Somers, Valerie Taeldeman, Martine Taelman, Ludo Van Campenhout, Koen Van den Heuvel, Tine van der Vloet, Miranda Van Eetvelde, Jan Van Esbroeck, Paul Van Miert, Peter Van Rompuy, Mercedes Van Volcem, Manuela Van Werde, Wilfried Vandaele, Francesco Vanderjeugd, Sabine Vermeulen, Johan Verstreken, Peter Wouters, Herman Wynants

NEEN-stemmen:

Imade Annouri, Rob Beenders, Jan Bertels, Johan Danen, Kurt De Loor, Yamila Idrissi, Yasmine Kherbache, Renaat Landuyt, Elisabeth Meuleman, Bert Moyaers, Ingrid Pira, Els Robeyns, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum-Vandevoorde, Katia Segers, Tine Soens, Bruno Tobback, Güler Turan, Freya Van den Bossche, Elke Van den Brandt, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Wouter Vanbesien, Steve Vandenberghe, Joris Vandenbroucke

ONTHOUDINGEN:

Ortwin Depoortere, Chris Janssens, Stefaan Sintobin, Anke Van dermeersch, Tom Van Grieken

Stemming nr.4:

JA-stemmen:

Björn Anseeuw, Lionel Bajart, Caroline Bastiaens, Rob Beenders, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Lode Ceyssens, An Christiaens, Sonja Claes, Griet Coppé, Cathy Coudyser, Caroline Croo, Rik Daems, Koen Daniëls, Sabine de Bethune, Piet De Bruyn, Mathias De Clercq, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Ingeborg De Meulemeester, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Jenne De Potter, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Matthias Diependaele, Bart Dochy, Michel Doomst, Jelle Engelbosch, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Jan Hofkens, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Sofie Joosen, Ward Kennes, Marino Keulen, Yasmine Kherbache, Kathleen Krekels, Renaat Landuyt, Jos Lantmeeters, Bert Maertens, Lieve Maes, Marius Meremans, Bert Moyaers, Bart Nevens, Katrien Partyka, Lorin Parys, Lydia Peeters, Peter Persyn, Jan Peumans, Joris Poschet, Grete Remen, Els Robeyns, Tinne Rombouts, Axel Ronse, Gwendolyn Rutten, Freya Saeys, Willem-Frederik Schiltz, Katia Segers, Willy Segers, Nadia Sminate, Tine Soens, Bart Somers, Valerie Taeldeman, Martine Taelman, Bruno Tobback, Güler Turan, Ludo Van Campenhout, Freya Van den Bossche, Koen Van den Heuvel, Tine van der Vloet, Miranda Van Eetvelde, Jan Van Esbroeck, Paul Van Miert, Peter Van Rompuy, Mercedes Van Volcem, Manuela Van Werde, Wilfried Vandaele, Steve Vandenberghe, Joris Vandenbroucke, Francesco Vanderjeugd, Sabine Vermeulen, Johan Verstreken, Peter Wouters, Herman Wynants

NEEN-stemmen:

Imade Annouri, Johan Danen, Elisabeth Meuleman, Ingrid Pira, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum-Vandevoorde, Elke Van den Brandt, Wouter Vanbesien

ONTHOUDINGEN:

Jan Bertels, Ortwin Depoortere, Chris Janssens, Stefaan Sintobin, Anke Van dermeersch, Tom Van Grieken, Bart Van Malderen

Stemming nr.5:

JA-stemmen:

Björn Anseeuw, Caroline Bastiaens, Karin Brouwers, Lode Ceyssens, An Christiaens, Sonja Claes, Griet Coppé, Cathy Coudyser, Caroline Croo, Rik Daems, Koen Daniëls, Sabine de Bethune, Piet De Bruyn, Mathias De Clercq, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Ingeborg De Meulemeester, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Jenne De Potter, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Matthias Diependaele, Bart Dochy, Michel Doomst, Jelle Engelbosch, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Jan Hofkens, Lies Jans, Vera Jans, Sofie Joosen, Ward Kennes, Marino Keulen, Kathleen Krekels, Jos Lantmeeters, Bert Maertens, Lieve Maes, Marius Meremans, Bart Nevens, Katrien Partyka, Lorin Parys, Lydia Peeters, Peter Persyn, Jan Peumans, Grete Remen, Tinne Rombouts, Axel Ronse, Gwendolyn Rutten, Freya Saeys, Willem-Frederik Schiltz, Willy Segers, Nadia Sminate, Bart Somers, Valerie Taeldeman, Martine Taelman, Ludo Van Campenhout, Koen Van den Heuvel, Tine van der Vloet, Miranda Van Eetvelde, Jan Van Esbroeck, Paul Van Miert, Peter Van Rompuy, Mercedes Van Volcem, Manuela Van Werde, Wilfried Vandaele, Francesco Vanderjeugd, Sabine Vermeulen, Johan Verstreken, Peter Wouters, Herman Wynants

NEEN-stemmen:

Imade Annouri, Rob Beenders, Jan Bertels, Johan Danen, Kurt De Loor, Ortwin Depoortere, Chris Janssens, Yasmine Kherbache, Renaat Landuyt, Elisabeth Meuleman, Bert Moyaers, Ingrid Pira, Els Robeyns, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum-Vandevoorde, Katia Segers, Stefaan Sintobin, Tine Soens, Bruno Tobback, Güler Turan, Freya Van den Bossche, Anke Van dermeersch, Christian Van Eyken, Tom Van Grieken, Bart Van Malderen, Wouter Vanbesien, Steve Vandenbergh, Joris Vandenbroucke

Stemming nr.6:

JA-stemmen:

Rob Beenders, Jan Bertels, Kurt De Loor, Yasmine Kherbache, Renaat Landuyt, Bert Moyaers, Els Robeyns, Katia Segers, Tine Soens, Bruno Tobback, Güler Turan, Freya Van den Bossche, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Steve Vandenbergh, Joris Vandenbroucke

NEEN-stemmen:

Björn Anseeuw, Caroline Bastiaens, Karin Brouwers, Lode Ceyssens, An Christiaens, Sonja Claes, Griet Coppé, Cathy Coudyser, Caroline Croo, Rik Daems, Koen Daniëls, Sabine de Bethune, Piet De Bruyn, Mathias De Clercq, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Ingeborg De Meulemeester, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Jenne De Potter, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Matthias Diependaele, Bart Dochy, Michel Doomst, Jelle Engelbosch, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Jan Hofkens, Lies Jans, Vera Jans, Sofie Joosen, Ward Kennes, Marino Keulen, Kathleen Krekels, Jos Lantmeeters, Bert Maertens, Lieve Maes, Marius Meremans, Bart Nevens, Katrien Partyka, Lorin Parys, Lydia Peeters, Peter Persyn, Jan Peumans, Grete Remen, Tinne Rombouts, Axel Ronse, Gwendolyn

Rutten, Freya Saeys, Willem-Frederik Schiltz, Willy Segers, Nadia Sminate, Bart Somers, Valerie Taeldeman, Martine Taelman, Ludo Van Campenhout, Koen Van den Heuvel, Tine van der Vloet, Miranda Van Eetvelde, Jan Van Esbroeck, Paul Van Miert, Peter Van Rompuy, Mercedes Van Volcem, Manuela Van Werde, Wilfried Vandaele, Francesco Vanderjeugd, Sabine Vermeulen, Johan Verstreken, Peter Wouters, Herman Wynants

ONTHOUDINGEN:

Imade Annouri, Johan Danen, Ortwin Depoortere, Chris Janssens, Elisabeth Meuleman, Ingrid Pira, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum-Vandevoorde, Stefaan Sintobin, Anke Van dermeersch, Tom Van Grieken, Wouter Vanbesien

Stemming nr.7:

JA-stemmen:

Björn Anseeuw, Caroline Bastiaens, Karin Brouwers, Lode Ceyssens, An Christiaens, Sonja Claes, Griet Coppé, Cathy Coudyser, Caroline Croo, Rik Daems, Koen Daniëls, Sabine de Bethune, Piet De Bruyn, Mathias De Clercq, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Ingeborg De Meulemeester, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Jenne De Potter, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Matthias Diependaele, Bart Dochy, Michel Doomst, Jelle Engelbosch, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Jan Hofkens, Lies Jans, Vera Jans, Sofie Joosen, Ward Kennes, Marino Keulen, Kathleen Krekels, Jos Lantmeeters, Bert Maertens, Lieve Maes, Marius Meremans, Bart Nevens, Katrien Partyka, Lorin Parys, Lydia Peeters, Peter Persyn, Jan Peumans, Grete Remen, Tinne Rombouts, Axel Ronse, Gwendolyn Rutten, Freya Saeys, Willem-Frederik Schiltz, Willy Segers, Nadia Sminate, Bart Somers, Valerie Taeldeman, Martine Taelman, Ludo Van Campenhout, Koen Van den Heuvel, Tine van der Vloet, Miranda Van Eetvelde, Jan Van Esbroeck, Paul Van Miert, Peter Van Rompuy, Mercedes Van Volcem, Manuela Van Werde, Wilfried Vandaele, Francesco Vanderjeugd, Sabine Vermeulen, Johan Verstreken, Peter Wouters, Herman Wynants

NEEN-stemmen:

Rob Beenders, Jan Bertels, Johan Danen, Kurt De Loor, Yasmine Kherbache, Renaat Landuyt, Elisabeth Meuleman, Bert Moyaers, Ingrid Pira, Els Robeyns, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum-Vandevoorde, Katia Segers, Tine Soens, Bruno Tobback, Güler Turan, Freya Van den Bossche, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Wouter Vanbesien, Steve Vandenbergh, Joris Vandenbroucke

ONTHOUDINGEN:

Ortwin Depoortere, Chris Janssens, Stefaan Sintobin, Anke Van dermeersch, Tom Van Grieken

Stemming nr.8:

JA-stemmen:

Björn Anseeuw, Lionel Bajart, Caroline Bastiaens, Rob Beenders, Jan Bertels, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Lode Ceyssens, An Christiaens, Sonja Claes, Griet Coppé, Cathy Coudyser, Caroline Croo, Rik Daems, Koen Daniëls, Sabine de Bethune, Piet De Bruyn, Mathias De Clercq, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Ingeborg De Meulemeester, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Jenne De Potter, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Matthias Diependaele, Bart Dochy, Michel Doomst, Jelle Engelbosch, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-

T'Jonck, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Jan Hofkens, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Sofie Joosen, Ward Kennes, Marino Keulen, Yasmine Kherbache, Kathleen Krekels, Renaat Landuyt, Jos Lantmeeters, Bert Maertens, Lieve Maes, Marius Meremans, Bert Moyaers, Bart Nevens, Katrien Partyka, Lorin Parys, Lydia Peeters, Peter Persyn, Jan Peumans, Joris Poschet, Grete Remen, Els Robeyns, Tinne Rombouts, Axel Ronse, Gwendolyn Rutten, Freya Saeys, Willem-Frederik Schiltz, Katia Segers, Willy Segers, Nadia Sminate, Tine Soens, Bart Somers, Valerie Taeldeman, Martine Taelman, Bruno Tobback, Güler Turan, Ludo Van Campenhout, Freya Van den Bossche, Koen Van den Heuvel, Tine van der Vloet, Miranda Van Eetvelde, Jan Van Esbroeck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Paul Van Miert, Peter Van Rompuy, Mercedes Van Volcem, Manuela Van Werde, Wilfried Vandaele, Steve Vandenberghe, Joris Vandenbroucke, Francesco Vanderjeugd, Sabine Vermeulen, Johan Verstreken, Peter Wouters, Herman Wynants

ONTHOUDINGEN:

Imade Annouri, Johan Danen, Kurt De Loor, Ortwin Depoortere, Chris Janssens, Elisabeth Meuleman, Ingrid Pira, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum-Vandevoorde, Stefaan Sintobin, Elke Van den Brandt, Anke Van dermeersch, Tom Van Grieken, Wouter Vanbesien

Stemming nr.9:

JA-stemmen:

Imade Annouri, Björn Anseeuw, Lionel Bajart, Caroline Bastiaens, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Lode Ceyssens, An Christiaens, Sonja Claes, Griet Coppé, Cathy Coudyser, Caroline Croo, Rik Daems, Johan Danen, Koen Daniëls, Sabine de Bethune, Piet De Bruyn, Mathias De Clercq, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Ingeborg De Meulemeester, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Jenne De Potter, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Matthias Diependaele, Bart Dochy, Michel Doomst, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Jan Hofkens, Lies Jans, Vera Jans, Sofie Joosen, Ward Kennes, Marino Keulen, Kathleen Krekels, Jos Lantmeeters, Bert Maertens, Lieve Maes, Marius Meremans, Elisabeth Meuleman, Bart Nevens, Katrien Partyka, Lorin Parys, Lydia Peeters, Peter Persyn, Jan Peumans, Ingrid Pira, Joris Poschet, Grete Remen, Tinne Rombouts, Axel Ronse, Gwendolyn Rutten, Björn Rzoska, Freya Saeys, Hermes Sanctorum-Vandevoorde, Willem-Frederik Schiltz, Willy Segers, Nadia Sminate, Bart Somers, Valerie Taeldeman, Martine Taelman, Ludo Van Campenhout, Elke Van den Brandt, Koen Van den Heuvel, Tine van der Vloet, Miranda Van Eetvelde, Jan Van Esbroeck, Paul Van Miert, Peter Van Rompuy, Mercedes Van Volcem, Manuela Van Werde, Wouter Vanbesien, Wilfried Vandaele, Francesco Vanderjeugd, Sabine Vermeulen, Johan Verstreken, Peter Wouters, Herman Wynants

ONTHOUDINGEN:

Rob Beenders, Jan Bertels, Kurt De Loor, Ortwin Depoortere, Yamila Idrissi, Chris Janssens, Yasmine Kherbache, Renaat Landuyt, Bert Moyaers, Els Robeyns, Katia Segers, Stefaan Sintobin, Tine Soens, Bruno Tobback, Güler Turan, Freya Van den Bossche, Anke Van dermeersch, Christian Van Eyken, Tom Van Grieken, Bart Van Malderen, Steve Vandenberghe, Joris Vandenbroucke

Stemming nr.10:

JA-stemmen:

Imade Annouri, Johan Danen, Elisabeth Meuleman, Ingrid Pira, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum-Vandevoorde, Elke Van den Brandt, Wouter Vanbesien

NEEN-stemmen:

Björn Anseeuw, Caroline Bastiaens, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Lode Ceyssens, An Christiaens, Sonja Claes, Griet Coppé, Cathy Coudyser, Caroline Croo, Rik Daems, Koen Daniëls, Sabine de Bethune, Piet De Bruyn, Mathias De Clercq, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Ingeborg De Meulemeester, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Jenne De Potter, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Matthias Diependaele, Bart Dochy, Michel Doomst, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Jan Hofkens, Lies Jans, Vera Jans, Sofie Joosen, Ward Kennes, Marino Keulen, Kathleen Krekels, Jos Lantmeeters, Bert Maertens, Lieve Maes, Marius Meremans, Bart Nevens, Katrien Partyka, Lorin Parys, Lydia Peeters, Peter Persyn, Jan Peumans, Joris Poschet, Grete Remen, Tinne Rombouts, Axel Ronse, Gwendolyn Rutten, Freya Saeys, Willem-Frederik Schiltz, Willy Segers, Nadia Sminate, Bart Somers, Valerie Taeldeman, Martine Taelman, Ludo Van Campenhout, Koen Van den Heuvel, Tine van der Vloet, Miranda Van Eetvelde, Jan Van Esbroeck, Paul Van Miert, Peter Van Rompuy, Mercedes Van Volcem, Manuela Van Werde, Wilfried Vandaele, Francesco Vanderjeugd, Sabine Vermeulen, Johan Verstreken, Peter Wouters, Herman Wynants

ONTHOUDINGEN:

Rob Beenders, Jan Bertels, Kurt De Loor, Ortwin Depoortere, Yamila Idrissi, Chris Janssens, Yasmine Kherbache, Renaat Landuyt, Bert Moyaers, Els Robeyns, Katia Segers, Stefaan Sintobin, Tine Soens, Bruno Tobback, Güler Turan, Freya Van den Bossche, Anke Van dermeersch, Christian Van Eyken, Tom Van Grieken, Bart Van Malderen, Steve Vandenbergh, Joris Vandenbroucke

Stemming nr.11:

JA-stemmen:

Imade Annouri, Rob Beenders, Jan Bertels, Johan Danen, Kurt De Loor, Yamila Idrissi, Vera Jans, Yasmine Kherbache, Renaat Landuyt, Elisabeth Meuleman, Bert Moyaers, Ingrid Pira, Els Robeyns, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum-Vandevoorde, Katia Segers, Tine Soens, Bruno Tobback, Güler Turan, Freya Van den Bossche, Elke Van den Brandt, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Wouter Vanbesien, Steve Vandenbergh, Joris Vandenbroucke

NEEN-stemmen:

Björn Anseeuw, Lionel Bajart, Caroline Bastiaens, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Lode Ceyssens, An Christiaens, Sonja Claes, Griet Coppé, Cathy Coudyser, Caroline Croo, Rik Daems, Koen Daniëls, Sabine de Bethune, Piet De Bruyn, Mathias De Clercq, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Ingeborg De Meulemeester, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Jenne De Potter, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Ortwin Depoortere, Matthias Diependaele, Bart Dochy, Michel Doomst, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Jan Hofkens, Lies Jans, Chris Janssens, Sofie Joosen, Ward Kennes, Marino Keulen, Kathleen Krekels, Jos Lantmeeters, Bert Maertens, Lieve Maes, Marius Meremans, Bart Nevens, Katrien Partyka, Lorin Parys, Lydia Peeters, Peter Persyn, Jan Peumans, Joris Poschet, Grete Remen,

Tinne Rombouts, Axel Ronse, Gwendolyn Rutten, Freya Saeys, Willem-Frederik Schiltz, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Nadia Sminate, Bart Somers, Valerie Taeldeman, Martine Taelman, Ludo Van Campenhout, Koen Van den Heuvel, Tine van der Vloet, Anke Van dermeersch, Miranda Van Eetvelde, Jan Van Esbroeck, Tom Van Grieken, Paul Van Miert, Peter Van Rompuy, Mercedes Van Volcem, Manuela Van Werde, Wilfried Vandaele, Francesco Vanderjeugd, Sabine Vermeulen, Johan Verstreken, Peter Wouters, Herman Wynants

Stemming nr.12:

JA-stemmen:

Ortwin Depoortere, Chris Janssens, Stefaan Sintobin, Anke Van dermeersch, Tom Van Grieken

NEEN-stemmen:

Imade Annouri, Björn Anseeuw, Caroline Bastiaens, Rob Beenders, Jan Bertels, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Lode Ceyssens, An Christiaens, Sonja Claes, Griet Coppé, Cathy Coudyser, Caroline Croo, Rik Daems, Johan Danen, Koen Daniëls, Sabine de Bethune, Piet De Bruyn, Mathias De Clercq, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Ingeborg De Meulemeester, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Jenne De Potter, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Matthias Diependaele, Bart Dochy, Michel Doomst, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Jan Hofkens, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Sofie Joosen, Ward Kennes, Marino Keulen, Yasmine Kherbache, Kathleen Krekels, Renaat Landuyt, Jos Lantmeeters, Bert Maertens, Lieve Maes, Marius Meremans, Elisabeth Meuleman, Bert Moyaers, Bart Nevens, Katrien Partyka, Lorin Parys, Lydia Peeters, Peter Persyn, Jan Peumans, Ingrid Pira, Joris Poschet, Grete Remen, Els Robeyns, Tinne Rombouts, Axel Ronse, Gwendolyn Rutten, Björn Rzoska, Freya Saeys, Hermes Sanctorum-Vandevoorde, Willem-Frederik Schiltz, Katia Segers, Willy Segers, Nadia Sminate, Tine Soens, Bart Somers, Valerie Taeldeman, Martine Taelman, Bruno Tobback, Güler Turan, Ludo Van Campenhout, Freya Van den Bossche, Elke Van den Brandt, Koen Van den Heuvel, Tine van der Vloet, Miranda Van Eetvelde, Jan Van Esbroeck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Paul Van Miert, Peter Van Rompuy, Manuela Van Werde, Wouter Vanbesien, Wilfried Vandaele, Steve Vandenberghe, Joris Vandenbroucke, Francesco Vanderjeugd, Sabine Vermeulen, Johan Verstreken, Peter Wouters, Herman Wynants

Stemming nr.13:

JA-stemmen:

Björn Anseeuw, Lionel Bajart, Caroline Bastiaens, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Lode Ceyssens, An Christiaens, Sonja Claes, Griet Coppé, Cathy Coudyser, Caroline Croo, Rik Daems, Koen Daniëls, Piet De Bruyn, Mathias De Clercq, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Ingeborg De Meulemeester, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Jenne De Potter, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Matthias Diependaele, Bart Dochy, Michel Doomst, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Jan Hofkens, Lies Jans, Vera Jans, Sofie Joosen, Ward Kennes, Marino Keulen, Kathleen Krekels, Jos Lantmeeters, Bert Maertens, Lieve Maes, Marius Meremans, Bart Nevens, Katrien Partyka, Lorin Parys, Lydia Peeters, Peter Persyn, Jan Peumans, Joris Poschet, Grete Remen, Tinne Rombouts, Axel Ronse, Gwendolyn Rutten, Freya Saeys, Willem-Frederik Schiltz, Willy Segers, Nadia Sminate, Bart Somers, Valerie Taeldeman, Martine Taelman, Ludo Van Campenhout, Koen Van den Heuvel, Tine van der Vloet, Miranda Van Eetvelde, Jan Van Esbroeck, Paul Van Miert, Peter Van Rompuy, Mercedes Van Volcem, Manuela Van Werde,

Wilfried Vandaele, Francesco Vanderjeugd, Sabine Vermeulen, Johan Verstreken, Peter Wouters, Herman Wynants

NEEN-stemmen:

Imade Annouri, Rob Beenders, Jan Bertels, Johan Danen, Kurt De Loor, Ortwin Depoortere, Yamila Idrissi, Chris Janssens, Yasmine Kherbache, Renaat Landuyt, Elisabeth Meuleman, Bert Moyaers, Ingrid Pira, Els Robeyns, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum-Vandevoorde, Katia Segers, Stefaan Sintobin, Tine Soens, Bruno Tobback, Güler Turan, Freya Van den Bossche, Elke Van den Brandt, Anke Van dermeersch, Christian Van Eyken, Tom Van Grieken, Bart Van Malderen, Wouter Vanbesien, Steve Vandenberghe, Joris Vandenbroucke